

IMATGES D'ACTUALITAT

■ Josep Bertran

Els veïns de Mafet han manifestat el seu descontentament pel retard en l'obertura de la variant de la carretera C-14, la calçada de la qual porta dies totalment acabada. Sembla que es podria obrir abans d'acabar el mes de març, una vegada resoltos els problemes d'accés a unes granges, segons fonts de la Direcció General de Carreteres de la Generalitat.

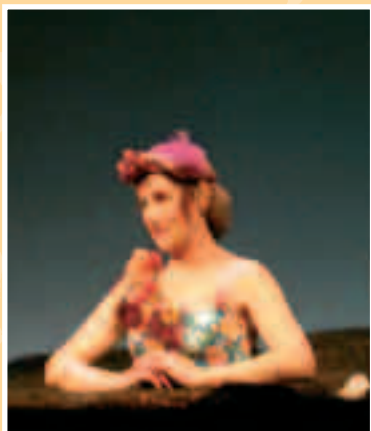
Amb la celebració, el dia 22 de febrer, del primer certamen comarcal federatiu, es va presentar a la nostra Vila la nova societat acellaire l'Estesa, que compta amb mig centenar d'associats. El concurs va ser molt nombros, amb la presència d'ocellaires d'arreu de Catalunya.

Els partits nacionalistes, CiU i ERC, van ser, a la nostra Vila, els guanyadors de les eleccions generals celebrades el dia 14 de març. Els republicans, però, van aconseguir un increment de vot del 231 per cent, en relació a fa quatre anys.

Una seixantena de persones van participar en una caminada per l'interior del canal d'Urgell i el túnel de Montclar el diumenge 29 de febrer. Un acte organitzat per l'Ajuntament, amb l'objectiu de donar a conèixer els indrets del nostre terme municipal.

Organitzat per l'Ajuntament, el dia 28 de febrer es va presentar l'obra teatral "Dies felços" de Samuel Beckett, amb direcció de Boris Rotensteix i interpretació de Carme Sansa i Joan Vallès.

Diversos col·lectius d'immigrants d'Agramunt es van reunir al poliesportiu, el dia 28 de febrer, per celebrar el "Dia del corder", un àpat amb arròs i corder al qual van assistir diverses entitats agramuntines amb un total de 200 persones, segons els organitzadors.

L'Escola Municipal de Música va celebrar una nova edició de la Setmana Musical amb tallers i concerts. A la foto, l'africà Dembélé Mambé mostra a un nen un dels instruments típics del seu país.

Núm. 481
Any XLI
Març 2004

Redactors:

Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Bernaus,
Ricard Bertran, Jaume Cots,
Ramon Creus, Montse Guerrero,
Deudat Pont, Paulí Ribera
i Rosa Maria Sera.

Responsable pàgina web:

Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Òfset Barnola

Redacció i Administració:

C/. Ensenyament, 17
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 26,00 €
Número solt: 2,35 €

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56

www.revistasio.info
redaccio@revistasio.info

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.
Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

ESTIMATS LECTORS

Amb aquest número commemoratiu, extraordinari i excepcionalment a tot color, iniciem les celebracions dels 40 anys de vida de la nostra revista. El primer número de SIÓ es va publicar el mes de març de 1964, fruit d'un esforç d'una colla de gent que van comptar amb el suport de l'Ajuntament de l'època. Eren uns temps políticament molt difícils, en plena dictadura franquista i, per tant, amb un control molt fort sobre els mitjans de comunicació. De fet, l'edició de la revista únicament va ser possible com a òrgan informatiu municipal.

Han passat 40 anys i ja res no és igual que aleshores. Però, com dèiem en una altra ocasió, la revista encara hi és, més viva que mai gràcies a que una gran majoria d'agramuntins l'han feta seva. En aquest número, els nostres estimats lectors hi trobaran diverses informacions de cara a donar a conèixer aspectes interns, tant històrics com actuals de la nostra publicació.

Per commemorar aquest aniversari, s'ha pensat fer un seguit d'actes al llarg de tot l'any i amb la voluntat de compartir-los amb els nostres lectors i amb les entitats socials, culturals i cíviques de la nostra Vila, perquè elles formen part activa de la nostra revista. El calendari d'activitats no és pas tancat, ni molt menys, i aprofitem aquest número commemoratiu per convidar-vos a aquesta participació aportant iniciatives que rebrem amb molta estima.

La primera va ser de l'Escola Municipal de Música, que ens oferí el concert que se celebrarà el diumenge dia 28. Per la Setmana Santa hi haurà una exposició del nostre dibuixant Ramon Creus, el Certamen Sant Jordi serà també commemoratiu, mentre que el dia 25 d'abril és previst fer els actes centrals amb una sessió acadèmica i un dinar de germanor al qual convidem tothom, especialment tots aquells que, d'una manera o altra, han col·laborat amb la revista al llarg d'aquests anys.

S'estan organitzant conferències, taules rodones i tot un seguit d'actes variats, que culminaran a l'Espai Guinovart amb una exposició retrospectiva dels dibuixos que la nostra col·laboradora, Serafina Balasch, ha fet a la revista. De tot n'anirem parlant.

Si hem arribat fins aquí, si SIÓ ha aconseguit arribar a aquesta maduresa que representen els 40 anys, ha estat possible gràcies als seus lectors, subscriptors i anunciants que s'hi han mantingut fidels durant tot aquest temps. Moltes gràcies a tots.

Ben afectuosament,

Bernat Jofre

Agramunt, març de 2004

PORTADA:

La portada d'aquest mes és obra de la nostra col·laboradora, Serafina Balasch. Un dibuix que substitueix l'habitual fotografia de la portada, en motiu del número extraordinari que hem editat per commemorar el 40è aniversari de la nostra revista.

sumari

84

Nombrosa va ser la presència dels agramuntins als actes celebrats rebutjant l'atemptat de Madrid del dia 11 de març.

La participació agramuntina a les eleccions generals va superar el 75%, i es van celebrar amb total normalitat.

5 a 7

ESTIMATS LECTORS 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Generals 2004 5
- Costers del Segre 8
- Nova línia de BUS 8
- Obres 9
- Accident 9

L'ENTREVISTA

Josep Bertran i Puigpinós

- Josep Bertran, cronista de la vila 11

QUARANTA ANYS DE SIÓ

- Felicitació 21
- La revista SIÓ com a testimoni del treball d'un poble 21
- Breu recordatori de SIÓ 22
- La gent ...i les xifres 24
- Curiositats de SIÓ 27
- Per molts anys! 28
- Felicitació de la Coral 28
- Enhorabona 28
- Quaranta anys! 29
- Breus comparances i curiositats 30

ENTITATS

La Coral

- Notícies de la Coral 35

Escola Municipal de Música

- Notícies 36

OPINIÓ

El celobert

- Vides escapçades 39

Gent, fets, coses...

- Aniversari 41

- L'acudit d'en Creus 41

Els lectors escriuen

- Una declaració de principis encara vigent 44
- Hi serem a temps? 47
- Llengua catalana - valenciana: un problema? 49

SOM A RIELLA

Històries

- En Guerau de Go: Els ocells 51

CULTURA

Finestra educativa

- IES Ribera del Sió: La informàtica a l'Institut 53
- Col·legi M. D. del Socors: Carnaval a l'Escola 54
- L'escola amb la no violència 55

COL·LABORACIONS LITERÀRIES

El conte

- L'alliberament 57
- La cabreta 58

...de la vora del foc

- L'esternut 60

Coses de la vida

- La «vitola» dels cigars 63

Espurnes

- El tap de suro (Fantasia o realitat?) .. 63

Poesia

- Balada de somnis 65

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt 67
- Bàsquet Agramunt Club 68
- Club Handbol Agramunt 70

PARTITS POLÍTICS

- La veu de CiU a Agramunt 73

L'AJUNTAMENT INFORMA

ALMANAC 80

LLEURE

- Amenitats 81

LA FOTO 82

LA CALAISERA 82

JOSEP BERTRAN

Generals 2004

La participació va superar el 75 per cent

JOSEP BERTRAN

ERC incrementa en un 231% el seu resultat d'ara fa 4 anys, mentre que el PSC ho fa en un 30%; CiU baixa un 17%, però es manté com a primera força local; el PP perd un 25% i IC-EV passa de 37 a 61 vots. L'índex de participació arribà al 75,49%

Igual que a la resta de l'estat, la jornada electoral del dia 14 de març, es va desenvolupar amb tota normalitat, però marcada pels esdeveniments que s'havien succeït del terrible atemptat que va patir la ciutat de Madrid el dijous, 11-M. ►

◀ RESULTATS A AGRAMUNT I A LA RIBERA DEL SIÓ:

	A G R A M U N T										PUIGVERD	OSSÓ DE SIÓ	PLANS DE SIÓ	PREIXENS	MONTGAI	LA SENTIU
	Secció 1	Secció 2	Secció 3A	Secció 3B	Secció 4A	Secció 4B	2004		2000							
							TOTAL	%	TOTAL	%						
CENS	716	819	570	675	509	579	3.868		3.900							
VOTANTS	515	651	447	513	374	420	2.920	75,49	2.521	64,64						
CiU	173	221	137	155	114	136	936	32,05	1.123	44,54	74	56	195	140	195	122
PSC-PSOE	90	118	113	109	90	98	618	21,16	474	18,80	30	30	41	65	82	60
ERC	172	191	121	165	103	129	881	30,17	266	10,55	31	38	116	74	166	92
PP	63	101	51	62	52	42	371	12,71	494	19,59	25	25	44	41	87	47
IC-EV	7	10	11	15	9	9	61	2,09	37	1,47	2	4	18	8	10	12
ALTRES	4	3	5	1	2	2	17	0,58	59	1,50						
NULS	2	5	1	2	2	2	14	0,48	26	0,66						
EN BLANC	4	2	8	4	2	2	22	0,75	42	1,07						

DIPUTATS

Tere Cunillera Mestres (PSC)
Històrica militant socialista, va assolir la seva primera acta de diputada el 1982. És una de les fidels d'en Zapatero.

Esperança Farrera (PSC)
Veïna de la Poble de Segur, va optar d'alcaldeessa a les municipals, perdent una històrica plaça socialista.

Pere Grau i Boldú (CiU)
Senador demòcrata cristià el 1993, és la segona legislatura que ocuparà un escó al Congrés.

Jordi Ramon (ERC)
Conseller de Tàrraga i diputat provincial, és un dels joves valors del partit republicà a les Terres de Ponent.

SENADORS

Maria Burgués (PSC)
Primera tinent d'alcalde de Lleida, ha estat una de les grans i fidels col·laboradores d'Antoni Siurana.

Josep Maria Esquerda (ERC)
Històric militant republicà, va ser dels qui van fer la llarga travessera política amb Heribert Barrera.

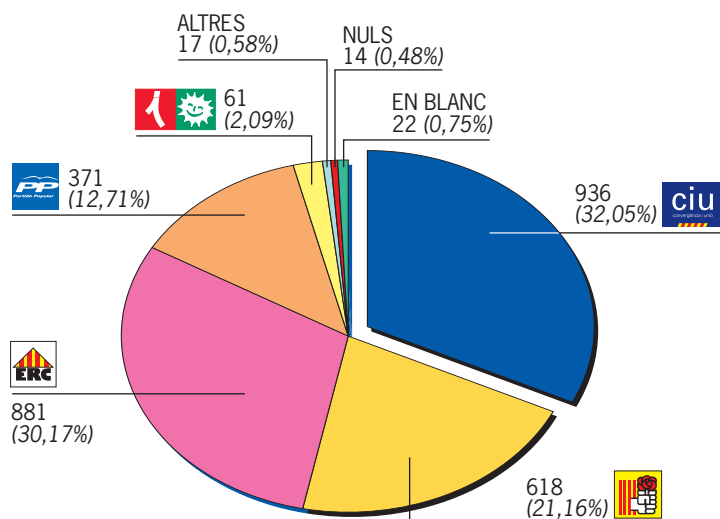

Josep Maria Batlle (PSC)
Repeteix com a senador, després d'haver-se repartit l'escó l'última legislatura amb Joan Gañet.

Ramon Companys (CiU)
Torna a la Cambra Alta, després d'haver hagut de passar per la secretària de la taula en el Congrés.

NÚMERO DE VOTS I PERCENTATGE OBTINGUTS A AGRAMUNT PER CANDIDATURES

Segurament també hi van influir les circumstàncies polítiques que es van viure a Catalunya i l'Estat a rel del Cas Carod i de la política agressiva del Govern i del PP.

Segons una petita anàlisi dels resultats, sempre a casa nostra, es constata que la federació de CiU, malgrat perdi vots, continua sent la primera força a nivell local amb el 32,05% dels vots. Ben a prop se situa ERC, que ja té el 30,17% dels vots, amb un increment del 231%, arreplegant els descontents de CiU i els nous votants. El PSC és la tercera força amb un 21,16%, amb una mica menys d'un 3% d'augment en relació als anteriors comicis. El Partit Popular baixa del 19,59 al 12,71 per cent.

La campanya electoral va ser bastant pobra. Poca propaganda pels nostres carrers i cap dels candidats per la circumscripció lleidatana va venir a fer un míting, que van protagonitzar altres membres de la candidatura o del partit. I això malgrat que tres dels cinc candidats eren de la comarca de l'Urgell: un d'Agramunt, Rosa Puig, d'IC, i dos de Tàrrrega, Pere Grau, CiU, i Jordi Ramon, ERC. Sembla que el pes polític agramuntí va a la baixa.

Maria Rosa Puig, d'ICV-EUiA en el moment de votar al col·legi Macià-Companyys.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

La propaganda electoral va ser minsa.

RESULTATS COMPARATIUS 2000-2004

	2000	2004
Cens	3.900	3.868
Votants	2.521	2.920
Participació	64,64%	75,49 (+10,85%)
CiU	1.123	936 (- 17%)
ERC	266	881 (+ 231%)
PSC	474	618 (+ 30%)
PP	494	371 (- 25%)
ICV	37	61 (+ 62%)

SENADORS

(en negreta els que van sortir elegits)

Josep Maria Esquerda (ERC) Entesa 1.332 vots

Josep Maria Batlle Farran (PSC) Entesa 1.320 vots

Maria Burgués Burgués (PSC) Entesa 1.293 vots

Carles Enric Florensa (CiU) 944 vots

Francesc Xavier Marimon (CiU) 934 vots

Ramon Companyys (CiU) **826 vots**

Costers del Segre

L'Ajuntament ha demanat la inclusió de tot el terme municipal a la Denominació d'Origen Costers del Segre. Actualment únicament està integrada a aquesta D.O. el nucli de Montclar que forma part de la subàrea d'Artesa de Segre. El Consistori s'ha entrevistat amb el president de la D.O, Magí Reventós i amb el de l'Institut Català del Vi, INCAVI i, segons vagin les negociacions, ho farà amb el conseller d'Agricultura, Siurana. Actualment hi ha un empresari local que voldria crear un celler a Agramunt per tractar vi d'un altre indret, però dins la denominació d'origen Costers del Segre però no ho pot fer, si no vol perdre aquesta denominació que no disposa el terme agramuntí, exceptuant la zona de Montclar.

JOSEP BERTRAN

Nova línia de BUS

La companyia Alsina Graells posarà en marxa, a partir del dia 1 d'abril,

una nova línia de transports de viatgers entre la Pobla de Segur i Barcelona que

únicament tindrà parades a Tremp, Artesa de Segre i Agramunt, segons va informar la pròpia empresa. Aquesta línia funcionarà de dilluns a divendres, laborables, i el seu objectiu és el de facilitar l'arribada a Barcelona de forma molt més ràpida. Cal pensar que l'actual recorregut té un total de 24 parades. El nou servei sortirà de la Pobla de Segur a les 6,30 del matí i arribarà a la ciutat Comtal a les 9,10. Per Agramunt passa a les 8 del matí. La tornada serà a les 18 hores des de Barcelona, amb arribada a Agramunt a les 19,10. Amb aquest horari permet que l'usuari tingui temps per fer gestions a Barcelona anant i tornant el mateix dia. D'Agramunt passarà directe a Cervera i les parades a la capital catalana seran a l'estació d'autobusos de l'Arc del Triomf, encara que també es podrà agafar a la Diagonal, a l'alçada del Palau Reial i per baixar es podrà fer a la plaça Francesc Macià, Balmes/Diagonal i Gran Via/Balmes.

JOSEP BERTRAN

Obres

La Direcció General de Carreteres de la Generalitat ha aprovat el projecte de millora de la carretera de Cervera, entre la nostra vila i l'encreuament amb la carretera Tàrrrega-Guissona, conegut com el dels Quatre Camins, amb una distància d'uns 12 quilòmetres. Les obres suposaran una inversió de 5,6 milions d'euros per millorar tot el ferm, supressió de corbes, modificació de corbes, construcció d'un pont per accedir a Castelnou de Sió i d'una rotonda a l'entrada d'Agramunt, concretament a l'indret que hi ha entre les factories de Torrons Roig i Agra.

El projecte, que afecta des d'aquest punt fins al pont del Sió, ha estat rebutjat pels propietaris afectats que han presentat un recurs, amb el suport de l'Ajuntament, en què es demana l'anul·lació o modificació de la rotonda per considerar que afecta negativament les indústries i establiment de la zona. També es demana que la separació entre els carrils de pujada i baixada de la

JOSEP BERTRAN

Zona de la rotonda.

carretera sigui marcada en ratlla discontinua, suprimint les barreres físiques. També se sol·licita que es facin accessos directes a les finques i propietats i,

finalment, que es revisi el preu del sòl no urbanitzable i del sòl urbà per considerar que el que es paga està molt per sota del preu real de les finques afectades.

Accident

JOSEP BERTRAN

A mitja tarda del divendres, 19 de març, va tenir lloc un accident de circulació a la cruïlla entre la carretera de Cervera i la Ronda del Molinal. S'hi van veure implicats una furgoneta i un cotxe que van quedar greument afectats. Al lloc de l'accident hi van acudir els bombers i la policia local. L'ambulància va traslladar els ferits al CAP i, posteriorment, un d'ells a un centre hospitalari de Lleida. Malgrat l'espectacularitat de la topada, els conductors no van patir ferides greus.

Estat en què van quedar els dos vehicles.

MAPFRE
AUTOMOVILES

Mapfre Agramunt
Rosina Zurita i Alcalà

Passeig Nou, n° 2
25310 Agramunt
Telèf: 973 392 565

Preocupat de res

Cal Batistet

PASTISSERIA ■ GRANJA ■
CROISANTERIA ■ CAFETERIA ■

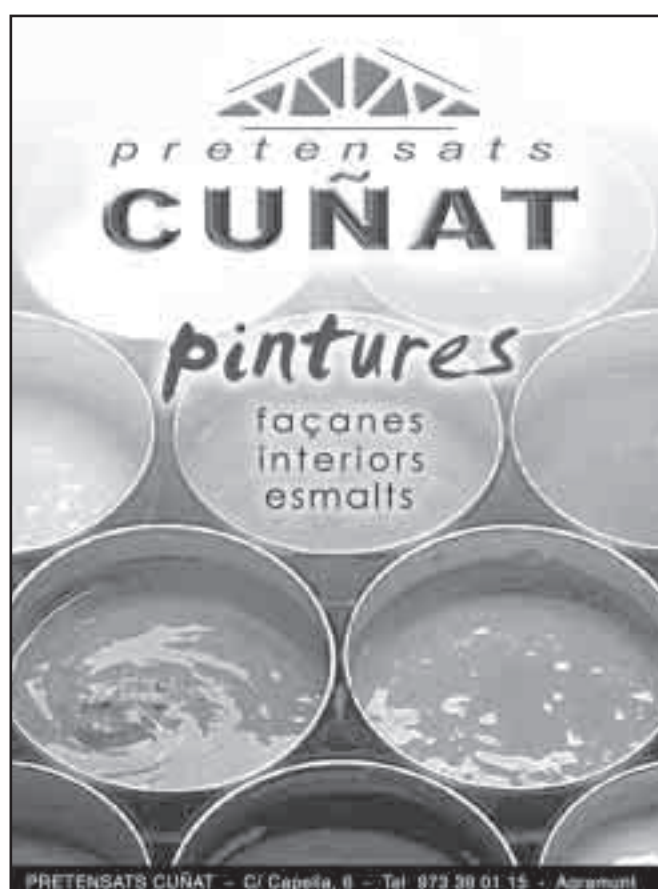
Plaça Vell-plà, 16
Tèlèfon 973 55 12 30

GUISSONA

'assessoria
D'AGRAMUNT

ASSESSORIA FISCAL,
LABORAL i COMPTABLE
INVERSIONS i ASSEGURANCES

Estudis Nous, 21
Tel. 973 390 631 - Fax 973 392 307
e-mail: josep@assessoria-agramunt.com

pretensats
CUÑAT

pintures
façanes
interiors
esmalts

PRETENSATS CUÑAT - C/ Capella, 8 - Tel. 973 38 01 15 - Agramunt

Josep Bertran, cronista de la vila

■ Joan Puig i Ribera

En fer una entrevista a la persona que dedica més hores, treball i esforç a Sió, potser algú es pot pensar que ens agrada mirar-nos el melic. Res més lluny de la realitat. Si aquest cop ens autoemmirallem, és perquè els redactors vam considerar adient entrevistar el qui passa al capdavant de la nostra revista des de fa una pila d'anys. A més, cal dir en desgreuge seu que ell fou l'únic que s'oposà a la idea; però com que a la redacció de Sió les decisions importants es discuteixen i es voten, no ha tingut altre remei que acceptar la voluntat de la majoria i passar a ser per una vegada el protagonista. Un protagonisme que ell refusa fins al punt que, tot i estirar el carro com ningú, mai no ha volgut constar com el "director" nominal de la nostra publicació que, des que es dissolgué la direcció tripartida l'abril de 1990, el butlletí apareix al públic talment estigués mancat de direcció.

PRIMER PARLEM DE SIÓ

– **Des de quan estàs ficat a Sió?**
– Des de l'any 71 com a redactor. Anteriorment hi havia col·laborat una mica fent feines de *matxaca*: com enganxar segells, assistir en alguna reunió dels fundadors, etc.

– **Quan vas començar a fer-hi una feina fixa?**

– Vam voler-hi fer una secció de comentar llibres, però l'alcalde de l'època, que era el director de Sió, va decidir que s'acabés, perquè a Lleida no els havia agradat. La secció va néixer i va morir; no va tenir continuïtat.

Josep Bertran i Puigpinós.

Nascut a Agramunt el dia de Sant Josep de 1946. Estudis: el batxillerat superior i la revàlida a l'Acadèmia Agrícola Mercantil amb el Sr. Villegas. Casat amb Anna Nuri Mitjavila. Dos fills: Josep (31) i Anna Nuri (29). Oficis: durant uns anys treballà en una empresa agrària; actualment exerceix de periodista de plantilla a *La Mañana* i col·laborador fix de *Catalunya Ràdio*.

El primer sopar dels redactors i col·laboradors de Sió, 1980. Josep Bertran, Guillem Viladot, Jordi Padullés, Pere Mora, Jaume Brils, Oriol Colomer, Jaume Cuñat, Joan Puig, Josep M. Lluch, Jaume Cots, Pasqual Castellà, Josep Huguet (tapat) i Deudat Pont.

– **I després?**

– Jo sempre hi he fet el que ha convingut. Des de seccions fixes al llarg de més de trenta anys com: les portades, *Sió recomana*, *Pel Boc Gros*, *Imatges d'ahir*, *Fets del mes*, *Pel broc gros*, *L'Ajuntament informa* (durant l'època en què vaig ser a l'Ajuntament), entre altres. I, en segon lloc, molts reportatges i treballs diversos: les cròniques de totes les eleccions, la política de la transició ►

Sopar dels anys vuitanta. D'esquerra a dreta, asseguts: Pasqual Castellà, Josep Bertran, Jaume Cots, Pere Mora i Jaume Cuñat. Drets: Josep Farreny, Josep Huguet, Joan Puig, Manuel Pal, Rosa Maria Sera, Lluís Pons, Paquita Vilalta, Teresa Prados, Oriol Colomer, i convidada.

també la vaig fer jo en bona part... i tapar forats.

– **A més a més hi has d'afegir la part gràfica...**

– Quan vam tenir el Ricard Creus i el Josep Mª Pijuan com a fotògrafs oficials, jo ja m'encarregava de dir quines fotografies havien de fer. Després, tret d'una època en què es feren portades de pobles o de carrers d'Agramunt, sempre me n'he encarregat jo. Ah, i no només de la portada, sinó de la major part de les fotografies. I això porta molta feina, ja que has de ser al lloc precis en el moment just: manifestacions culturals, cercaviles, rues de carnaval, actes esportius, etc. Només cal veure en aquest sentit l'evolució que ha tingut la fotografia a la nostra revista: al primer número sols hi havia l'anagrama de Sió i el dibuix de l'acudit del Creus; en canvi, en el número del més passat, sense comptar la propaganda i les esqueles, hi havia 84 fotografies (25 de les quals en color) i 14 dibuixos. La fotografia ha esdevingut un element primordial i imprescindible per a la informació i la història. Per altra part, l'evolució de la fotografia ha estat molt important, des que *La Mañana* o el *Diario de Lérida* ens deixaven els clixés per reproduir unes imatges fotogràfiques, més tard fent

fotografies i portant-les a revelar a fora (cosa que volia dir esperar quasi una setmana per poder-les tenir), fins a l'actualitat que treballem amb càmera digital que ens permet tenir la fotografia en color al moment i enviar-la, si cal, a la impremta per Internet.

– **Abans has comentat que tapaves forats...**

– Em referia al fet que a vegades et truquen des de la impremta i et diuen: “no em quadren les pàgines, necessitem

un parell d'articles o un reportatge per acabar d'omplir”. I llavors he de córrer a escriure alguna cosa.

– **A aquesta feina s'hi hauria d'afegir la que nosaltres anomenem com “estirar el carro”.**

– El procés de l'edició d'un número passa perquè tothom escriui el seu article o secció, que s'inicia des de les reunions de Sió on es pot encomanar una feina determinada de les que no són habituals, fins que la gent m'ho fa arribar. Tot passa per mi que m'encarrego de mirar que estigui “correcte” (que generalment sempre n'està), decidir les il·lustracions que hi poden anar (en cas que la col·laboració no en porti), buscar-les a l'arxiu que tenim i, quan ja està tot, passar-ho a impremta. També hi ha vegades que alguns articles s'han de retocar o actualitzar, encara que això no es fa massa.

– **Dels 40 anys de Sió, tu n'hi has viscut 33 directament implicat. Parla'ns una mica dels canvis que ha sofert la revista.**

– Hi ha hagut una evolució que tothom ha vist. Una evolució palpable de continguts i de presentació. Perquè Sió no és una revista perquè informi de la cosa immediata, sinó perquè quedi constància del que ha passat. Sió és una font d'informació i d'història que tenim a Agramunt. Tothom que vulgui parlar

Josep Bertran, Joan Puig i Josep Castellà amb el president del Parlament de Catalunya, Heribert Barrera.

Sopar de germanor dels anys vuitanta. D'esquerra a dreta, asseguts: Josep Huguet, Jaume Cots, Anna Santacreu, Deudat Pont i Josep Farreny. Drets: Pasqual Castellà, Joan Puig, Josep M. Lluch, Magda Trepal, Josep Rovira, Josep Bertran, Joan Pijuan, Rosa Maria Sera, Teresa Prados, Antoni Ponsa, Soledat Solanes i Pere Mora.

dels últims 40 anys, i no només d'aquests sinó d'abans i tot, ha de recórrer inevitablement als articles que s'hi publiquen tant d'actualitat com d'història. I això s'ha de tenir en compte, perquè l'evolució, que ha estat contínua i constant des de les pàgines del primer número que tenia 12 pàgines, fins al del passat febrer que en tenia 80, va lligada a aquest fet. El canvi no ha estat mai espectacular, però sí constant. Si mirem el contingut, hi ha hagut èpoques que ha estat més bo o més interessant, i altres, no tant; però que en definitiva ha anat lligat a la mateixa vida agramuntina. Al cap i a la fi el Sió recull les activitats de les entitats d'Agramunt; com més activitats hi ha, Sió pot tenir més interès...

– **Es pot dir que a les planes de Sió hi ha totes les activitats que es fan?**

– Si no hi són totes, sí que hi surten la majoria.

– **En l'apartat tipogràfic també hi ha hagut canvis...**

– En un principi es treballava amb una linotípia, i tots els articles que se solien presentar escrits a màquina s'havien de picar novament; el procés era molt artesà; els originals anaven al Camps de Tàrraga on es feien unes planxes de plom, després es traslladaven aquí i es corregien per imprimir a continuació el número corresponent. En canvi, ara la

impremta, després d'haver preparat el Sió a l'ordinador, el pot tirar molt ràpidament, amb poques hores, tot i el gruix de més de setanta pàgines. La recerca per millorar la tecnologia que permetés més rapidesa i més informació gràfica va comportar, doncs, que en un moment determinat ens plantegéssim marxar de la Impremta G. Vicens d'Agramunt (a la qual cal reconèixer la seva dedicació i esforç) que durant els vint primers anys va confeccionar el Sió.

– **Llavors es va anar a Tàrraga?**

– Exacte. L'òfset de la impremta d'Antoni Figueras ens va permetre ser

més immediats en la informació fins al punt que al primer mes que hi imprimíem la revista es produí l'incendi de Gruconsa (5 d'abril de 1984) i nosaltres ja hi vam poder incloure un reportatge gràfic al número que va sortir dos o tres dies després del succés. Al cap d'un any i quatre mesos d'imprimir a Tàrraga, exactament el juliol de 1985, vam canviar a la impremta Barnola de Guissona on encara ara es fa el Sió. I hi estem contents, tant per la bona relació amb el propietari, com perquè amb el pas del temps s'han anat adequant a les noves tecnologies, a més de donar-se el valor afegit que un membre de la redacció de Sió, en Josep Rovira, hi treballa, fet que facilita els contactes amb l'empresa, l'edició i la compaginació de la mateixa revista.

– **Parlant de la tipografia també es podria fer referència al color...**

– Del blanc i negre inicial hem passat a poder oferir les dotze/setze pàgines del col·leccionable en bitò i vuit a tot color, que amb el pas del temps esperem anar incrementant i que, si no es fa ara, és per l'increment de cost que suposaria, ja que des d'un punt de vista tècnic no hi ha cap impediment.

– **Es pot dir, doncs, que no hi ha hagut canvis sobtats, sinó una evolució constant en la confecció de Sió?**

– Sí, i això es pot constatar repassant

Acte acadèmic amb motiu del 20è aniversari de la revista. D'esquerra a dreta: Josep Bertran; l'alcalde, Josep Huguet, i Jaume Cots, amb diversos representants de la Generalitat.

Acte acadèmic amb motiu del 25è aniversari de Sió, any 1989. Josep Bertran, Jaume Cots, Josep M. Planes i Joan Puig.

la col·lecció de Sió. Tal vegada el canvi més espectacular va ser el primer número en què vam fer una portada en color. Si avui en dia ens mirem un número de només deu anys endarrera, que en aquells moments ens semblava molt bé, ara el trobem impresentable.

– **Parlem de les mancances de la revista. Què hi trobes a faltar?**

– Tot és millorable, tant en presentació com en continguts... Bé; algú hi ha vegades que parla d'una manca de puntualitat, però el que és important, en aquest sentit, és que el lapsus de temps entre les darrers notícies i l'aparició de Sió sigui curt. M'explico, el

Carnaval de febrer es va fer dissabte i diumenge, però el dimarts següent ja teníem la revista; va sortir, doncs, més tard del que és habitual, si bé hi havia un esdeveniment que s'havia produït feia tot just 48 hores; el retard estava justificat. És clar que hi ha notícies que quan les llegim fa molts dies que ja han passat, però aquesta manca de frescor és propi d'una publicació mensual.

– **Tornem a allò que deies de millorable...**

– Sí; hi ha una part periodística i una part de gestió. Aquesta darrera potser és la que tenim més deixada. Aquí tots som amateurs; de professionals no n'hi

ha cap. Els únics que cobren són la impremta i qui porta la gestió administrativa. I aquesta gestió s'hauria d'estendre a la publicitat i a les subscripcions. Per exemple, estem fent la mateixa tirada d'exemplars que fa deu anys endarrera; això és un fracàs. Què s'ha de fer? El que fa qualsevol empresa comercial: fer campanya i fer noves subscripcions. I això no ho fem, perquè no és la nostra feina i perquè alhora és ingrata. Som un equip reduït i això ho hauríem de solucionar.

– **Has parlat de la publicitat...**

– Un altre punt a millorar són els anuncis. Estem molt contents dels que hi ha, perquè ens permeten mantenir la revista sense dèficit i perquè a la vegada suposen un reconeixement envers nosaltres. Ara bé, d'anuncis en podríem captar molts més. Per exemple, és un pecat que s'obrin botigues a la vila i no s'hi anunciïn; entenem-nos: no és un pecat per ells, sinó per nosaltres, perquè no hi anem. Caldria, doncs, professionalitzar la part de gestió del Sió, ja que ara només tenim l'administració pura i simple dels comptes. I això és greu, perquè hi ha exactament la mateixa feina venent 1100 exemplars que 1400 que en podríem vendre.

– **Parlem de la part econòmica.**

– L'economia de Sió és acceptable gràcies a un important gruix de subscriptors (estem als nou-cents i escaig) i a un gruix de publicitat, fixa i temporal. Hi ha un tercer factor que són

Josep Bertran recollint el premi Tassis-Torrent, amb Jaume Cots i Josep Rovira.

Josep Bertran amb el dirigent de la Unió de Pagesos, Josep M. Besora i l'alcalde, Josep Huguet, durant la presentació del col·leccionable *L'agricultura i els pagesos d'Agramunt*.

Josep Bertran entrevistant Francesc Recio l'any 1990 durant una prova del campionat de trialsin.

Durant una distesa entrevista amb el president de la Generalitat, en la inauguració de la portada d'aigües a la vall del Sió.

les ajudes fixes, més aviat minses, que ens arriben de la Diputació de Lleida, que dóna al voltant dels 600 euros, i la Generalitat de Catalunya que en dóna uns 3.000. L'ajuntament de la vila des de fa molts anys només dóna ajuts puntuals no pel funcionament normal de Sió, sinó per la publicació en forma de volum d'alguns dels col·leccionables. Si ens limitéssim a fer estrictament la revista tindríem superàvit, tenint en compte, però, que ningú de Sió cobra un duro, excepte la persona que porta la gestió administrativa, que tampoc guanya molt, i la impremta. A les despeses generals s'hi ha d'afegir la de la distribució que puja molts diners perquè les tarifes de Correus darre-rament s'han apujat molt.

– **El resultat econòmic és, doncs, acceptable?**

– Sí, tenint en compte que alguns dels redactors no solament no cobrem res sinó que encara ens costa algun dineret: trucades telefòniques, paper, disquets... sense comptar-hi el temps. No cobrem ni de manera simbòlica, com pot ser el sopar que fem anualment, que cadascú se'l paga de la seva butxaca. No només

això, sinó que tots els redactors i col·laboradors paguem una subscripció. Sempre hem mirat, perquè l'economia sigui sanejada, de no estirar més el braç que la màniga. El possible superàvit que tindríem ens permet editar els col·leccionables que apareixen des de fa quinze anys i anar millorant la revista ja sigui amb més pàgines, més color i amb una millor qualitat.

– **Es podria buscar nous sistemes d'ingressar diners...**

– Hi ha moltes revistes que cobren a les entitats perquè hi anunciïn els actes. Nosaltres no només publiquem les cròniques de les activitats que organitzen les entitats culturals, ja sigui perquè ens fan arribar els escrits, ja sigui perquè els fem nosaltres. Però a més, qualsevol anunci que vulgui fer una entitat, no es cobra. En canvi en altres revistes, això es paga tot; és més, fins i tot les pàgines que té l'ajuntament al nostre butlletí no es paguen. Això és un fet insòlit! De fet, subvencionem a l'ajuntament: posem 4, 5 o 6 pàgines a la seva disposició i no paga! Bé, a canvi podem entendre que ens deixen el local. Potser aquest és un tret definitori de Sió: obert a tots, tothom

hi pot dir la seva i les entitats hi tenen gratuïtament les pàgines a disposició.

– **Podem entendre, doncs, que és un servei al nostre municipi...**

– L'altre dia rumiant vaig fer una llista d'un individu, nascut a la vila fa uns 39 anys, les vegades que hagués pogut sortir a Sió: des que es van casar els seus pares, el naixement, la comunió, la confirmació, quan juga al futbol o a algun altre esport, si va a l'Escola de Música, quan va vestit de carnaval, etc. fins a enllaçar amb les esqueles de membres de la seva família, el seu casament, el naixement dels seus fills que continuen i allarguen aquesta cadena. El Sió, mirat així, esdevé l'àlbum familiar dels agramuntins.

– **Però hi ha gent que estan descontents amb Sió, perquè consideren que ataquem els de l'ajuntament o que se'ls critica poc...**

– Sió ha viscut diferents períodes (la dictadura, la transició, la democràcia...) i amb diferents persones que tenien càrrecs polítics. Amb l'arribada de la democràcia, Sió potser va ser el moment en què es va definir més, no amb un partit polític concret, sinó amb una ►

Amb el ministre socialista Josep Borrell, en un acte electoral a Agramunt l'any 1991.

tendència política i social que tenia de comú denominador la democràcia i Catalunya. És més, durant la primera legislatura municipal democràtica, Sió hi estigué molt vinculat perquè alguns dels redactors vam ser-ne regidors, en apostar obertament per les idees que defensàvem. Després la situació política es normalitzà, uns continuàrem col·laborant amb Agramunt a través de Sió i els altres mitjançant la casa de la vila.

– **Però hi ha hagut vegades que els de l'ajuntament s'han enfadat amb Sió.**

– Sempre, amb tots els ajuntaments. Mai no hi ha hagut un enfrontament obert, però sí ròssecs i disgustos. És natural. Sió no ha estat mai un mitjà que hagi buscat la polèmica, perquè si l'hagués buscat l'hauria trobat. Encara que si en un moment determinat ha dit el que semblava que s'havia de dir, ha pogut molestar els que manen, perquè ja es comprèn que a ningú li agrada que el critiquin. Això sí, tot i que el que s'ha dit s'ha procurat que no fos personal i sense faltar a ningú. No obstant s'ha fet, encara que després n'hàgim patit les conseqüències; jo puc dir que encara hi ha persones que no em dirigeixen la paraula... Es dona la paradoxa que individus que publicaven el seu pensament crític contra el govern municipal, quan després arriben al govern resulta que s'enfaden perquè deixem que

els altres publiquin crítiques envers ells; oblidant-se del que ells mateixos havien fet. Això a nivell públic no transcendeix massa, però els que hi estem implicats ens adonem d'aquest fet. Per altra part, crec que Sió, a través dels diversos equips que hi ha hagut, no ha atiat mai els possibles focs que hi pogués haver; tot al contrari, sovint ha ajudat a apagar-los. Ara, si algú des de fora de la redacció fa un escrit molt crític envers els seus opositors, es publica perquè creiem en la llibertat d'expressió, tot i no compartir a vegades les idees de l'escrit; sempre amb el ben entès que es respectin els límits que marca la llei i les

bones maneres.

– **Es pot definir una mica la línia ideològica de Sió?**

– Em sembla que sí. Hem tingut sempre clar que Catalunya és una nació, perquè si no hagués estat això clar, molts no hi hauríem col·laborat; la prova és que, tan aviat com es va poder, es va optar pel català i en l'etapa de la transició van jugar fort en favor del nostre país. Hem defensat la democràcia. I a més hem treballat pel bé d'Agramunt amb qui sigui. La línia que hem mantingut i mantenim, doncs, és: democràcia, Catalunya i Agramunt.

– **Sió és elitista?**

– Jo crec que l'èxit ve donat precisament perquè és molt popular. És una revista oberta a tothom. Els escrits que se'ns han fet arribar i no s'han publicat han estat excepcions; normalment ho acceptem tot.

– **Perquè, al capdavant, l'objectiu concret de la revista pot ser...**

– Home, fer-la a tot color. Més pàgines, més informació, més participació, més qualitat... I això perquè hi ha una bonança econòmica

– **Alguna vegada hem parlat de treure-la quinzenalment...**

– Això ja és més complicat. Llavors caldria professionalitzar-la. Hi ha revistes que tenen una aparició més freqüent, però són privades i busquen un negoci.

Amb el científic Joan Oró, al castell de Montsonís. Any 1993.

Al Museu Municipal amb Heribert Barrera.

De totes maneres cal pensar que, amb els anys, Sió acabarà professionalitzat o semiprofessionalitzat, perquè l'evolució que porta la nostra societat hi condueix; mentre nosaltres mantinguem el ritme no es produirà aquest fet que amb el temps sembla inevitable. Portar la gestió, assistir a actes, fer fotos, etc. ja comença a ser complicat. Quan no hi hagi gent que s'hi vulgui dedicar d'una manera altruista, s'haurà de pagar perquè es pugui mantenir la publicació. Cada vegada és més complicat trobar gent que puguin perdre hores per amor a l'art...

– Una altra cosa, Sió neix com a revista, però ara està fent llibres...

– Les coses comencen totes com de casualitat, de mica en mica. Com hem anat fent sempre. El 1988, coincidint amb el cinquanta aniversari del primer bombardeig del poble, vam voler fer un reportatge al respecte; ràpidament ens vam adonar que el tema no es podia quedar simplement en unes quantes pàgines, de manera que va sorgir un llibre sobre la Guerra Civil que vam anar confeccionant a remeses; l'anomenem "col·leccionable" perquè és lliura en fascicles dins els números de la revista. El resultat va ser molt bo i la prova és que va merèixer el premi Tassis-Torrent de la Diputació de Barcelona el 1989. A partir d'aquí ja no es va parar i ara ja

estem en l'elaboració del novè col·leccionable. Així s'han publicat uns llibres sobre Agramunt que, si no hagués estat d'aquesta manera, possiblement mai no s'haurien fet. Potser els més simptomàtics, per mi, són el primer, que en parlar de la guerra passada va destapar un tema tabú, i el setè, que és un recull de notícies i fotografies de la nostra vila al segle passat.

– Respecte les publicacions dels pobles del voltant, què et sembla Sió?

– Nosaltres som, probablement, un cas únic. Potser la més propera és *La Palanca* d'Artesa de Segre, que funcionen més o menys com nosaltres; *El Portaveu* de Ponts, *L'estany* de Guissona, el *Coses nostres* dels Plans de Sió surten cada tres mesos; altres com *Nova Tàrraga*, són pràcticament professionals. Val a dir que Sió ha estat per algunes d'aquestes revistes un model a imitar; n'han copiat el format, les seccions... A la impremta m'han explicat que a vegades s'han presentat persones que demanen per fer una nova revista i quan els pregunten: "com la voleu?"; els responen: "Com el Sió!" Que diguin això ens omple de goig.

ARA PARLEM DE LA PERSONA

– Com vas anar a parar al món del periodisme?

– Al periodisme professional hi vaig entrar des del periodisme d'aficionat. El fet de treballar pel Sió va donar peu a altres mitjans de fora que em demanessin informacions i això va anar augmentant fins a esdevenir-ne professional, cosa que implica que he d'estar

Acte acadèmic en motiu del 700 aniversari del grup escultòric del temple de Santa Maria, organitzat pel Consell del Patrimoni Cultural d'Agramunt. Amadeu Padullés, regidor de Cultura; bisbe d'Urgell, Joan Martí Alanís; director general del Patrimoni, Josep Bonet; l'alcalde, Josep Huguet, i Josep Bertran.

◀ disponible les 24 hores del dia i he de fer el que em demanen. La meua entrada al periodisme és paral·lel a l'increment dels mitjans de comunicació. Vaig començar el 1978 passant notícies d'Agramunt a Ràdio Tàrrrega; després va venir Ràdio Ponent, la primera emissora en català privada, que em demanaven si hi volia col·laborar; a continuació sortí la Cadena 13, la primera cadena d'emissores privades, que a Lleida tenia Ràdio Terra Ferma, que ja era professional, on jo col·laborava enviant-hi cròniques; després va venir Ràdio Popular de Lleida...

– **En un començament, tu cobraves per aquestes feines?**

– No, tot era purament altruista. Jo hi enviava les cròniques desinteressadament. Arriba un moment que jo col·laborava a quatre o cinc emissores. Clar, això només es pot fer de manera altruista, però, mica en mica els mitjans es van professionalitzar cada vegada més i volien dedicació exclusiva. La primera col·laboració que vaig cobrar va ser de Ràdio Popular de Lleida, que anava amb el Diari de Lleida, que, pel fet d'enviar-hi cròniques escrites que aprofitaven pels dos mitjans, em pagaven 3.000 pessetes al trimestre.

– **Guardes totes les cròniques que has fet?**

– Les escrites, sí; de les de veu, no en guardo cap. No perquè són a milers. El que ha aparegut escrit, però ho tinc rel·ligat. Cada any faig tres volums: un de la Ribera del Sió, un de l'Urgell i un de la Segarra; en total en tinc una cinquantena.

– **Abans ens explicaves que havies començat per una colla d'emissores, com va continuar la teua trajectòria?**

– A partir de 1984 *El Periódico de*

Amb Lluís Pons, el dia que fou designat Fill Il·lustre d'Agramunt.

Catalunya va obrir una delegació a Lleida per treure un suplement anomenat "Terra Ferma"; jo allà hi enviava escrits, encara que van haver de plegar perquè no els era rendible. Entretant s'obrí *La Mañana*, que havia estat un diari del Movimiento que passà a mans d'una empresa privada; i jo hi vaig entrar. És clar que llavors jo no els era un desconegut, perquè abans ja hi havia col·laborat enviant-hi cròniques sense cobrar, com també ho havia fet al *Segre*. *La Mañana* m'agafà com a corresponsal d'Agramunt i de mica en mica el radi d'acció es va ampliant fins al conjunt de les comarques de l'Urgell i de la Segarra cobrant a tant la peça. A partir de 1992 ingreso a la plantilla amb tots els drets laborals. Poc després deixo la corresponsalia de la *Cadena SER* i entro a *Catalunya Ràdio* on continuo encara conjuntament amb *La Mañana*.

– **Quantes pàgines has escrit parlant d'Agramunt?**

– Uf... a milers. No ho sé... Ho tinc, però, tot col·leccionat i ocupa qui-sap-lo.

– **Exactament de quina zona cobreixes la informació?**

– Durant 15 anys vaig fer les comarques de l'Urgell i la Segarra i, des de fa un any o dos, només faig l'Urgell a

La Mañana i segueixo a les dues comarques per *Catalunya Ràdio*. Setmanalment, tinc tres pàgines fixes al diari: una de l'Urgell, una de la Segarra i una de la Ribera del Sió; a part dels fets puntuals que van sortint sorgir.

– **Aquesta feina et deu permetre conèixer molta gent, no?**

– Sí, és una feina molt enriquidora. He pogut tractar des de ministres a presidents de la Generalitat fins al fantasma més fantasma que hi pugui haver a la comarca. Perquè n'hi ha que et volen vendre la moto... Una de les coses que em va satisfer més va ser

retransmetre en directe, per ràdio, la visita del príncep Felip a Cervera: la recepció, els parlaments, etc.; fou tot un espectacle.

– **I com t'ho muntas per fer arribar la informació al diari?**

– Ara és la glòria. Tinc un ordinador connectat per Internet amb la redacció i una màquina de fer fotos digital. Quan tinc una informació, els ho faig saber; llavors ells m'envien la maqueta d'una pàgina buida que jo omple des de casa. Això, però, no sempre ha estat així. Abans havia arribat a enviar la crònica pel cotxe de línia dins d'un sobre; també en segons quins casos dictava directament les cròniques per telèfon, sense escriure-les prèviament. Ah, i els rodets fotogràfics els enviava pel cotxe de línia; i quan no n'hi havia te'ls havien de pujar a buscar o jo anava fins a la Sentiu, on venien a recollir-me'ls des de Lleida. He viscut un espectacular procés de canvi de la tecnologia en els mitjans d'informació.

– **Què prefereixes, la ràdio o el diari?**

– Tots tenen la seva gràcia. La ràdio, per exemple, té la virtut de la immediatesa. Es pot fer una crònica i al cap d'un moment ja te la retransmeten. Recordo que el dia que hi va haver un

incendi en una casa al carrer del Control en què hi hagué una criatura que va ser víctima del foc, jo era al carrer i retransmetia el fet en directe per la ràdio mitjançant un mòbil... quan encara no havien arribat el mossos d'esquadra al lloc del succés, a Barcelona i a tot Catalunya ja ho sentien! Per això, saps què em fa més mandra de tot? Redactar els *Fets del mes* de Sió, perquè vol dir tornar a fer memòria de coses que fa vint o trenta dies que ja han passat, coses que periodísticament ja són velles!

– **La immediatesa també la té la televisió...**

– Sí. També vaig col·laborar amb TV3; durant molts anys vaig fer de "productor" de les dues comarques; jo els buscava els contactes amb la gent i fèiem els reportatges, fins que van sorgir gent que ho feien pel seu compte. Els de TV3 em van dir que si disposava d'una càmera i tal, que els podria fer alguns reportatges... però no vaig ser prou llençat en aquest sentit.

– **No hem parlat de la teva col·laboració a Ràdio Sió.**

– A Ràdio Sió hi vaig fer un informatiu tots els dissabtes al migdia durant molts anys fins que hem va ser impossible compaginar-ho..

– **No vas fer cròniques esportives?**

– Ah, sí; també vaig encarregar-me de les cròniques del futbol d'Agramunt

durant bastants anys fins que vaig haver de fer a *La Mañana* la pàgina de l'Urgell que surt els dilluns i que, per tant, m'obliga a treballar el diumenge a la tarda.

– **I la teva vinculació amb el teatre?**

– Jo vaig començar a fer teatre de molt petit a Acció Catòlica. Per altra part el meu pare n'era un gran aficionat i vivia el teatre, fent d'actor i director. Cap als divuit anys amb la colla Agrupació Artística de la Joventut vaig començar a fer teatre i a dirigir-lo. Després, el 1971, em vaig fer càrrec de la direcció del Grup Escènic Agramuntí, que vaig deixar el 1976 perquè em vaig passar al món de política.

– **I del teu pas per l'ajuntament (1979 / 1983) què et satisfà més?**

– Amb poc temps i pocs mitjans es va fer molta feina. Vam tenir la col·laboració d'un nombre important de persones. Jo em sento molt orgullós de l'Escola Municipal de Música, de la qual en vaig ser l'impulsor a nivell polític i el *pencaire*, perquè val a dir que jo mateix m'encarregava d'escriure els rebuts dels alumnes i la resta de feines de gestió. També estic content d'haver col·laborat en la construcció de les piscines municipals i de la creació del Museu municipal i tot el procés de recuperació del patrimoni històric que vam endegar amb un gran entusiasme per part de molts col·laboradors i que els ajuntaments

Caracteritzat per una representació al Foment durant els anys cinquanta.

posteriors han deixat en l'oblit en bona part.

– **Tot i el munt d'activitats que hem comentat, tu ets un home que s'ha demostrat molt col·laborador amb entitats de la vila, perquè també has format part de la Creu Roja i d'altres organismes, no?**

– Sí, vaig ser de la junta fundadora de l'assemblea local de Creu Roja. I també membre de la junta de la societat del Casal Agramuntí i membre, diverses vegades, de les juntes de l'AMPA de l'Institut i de l'AMPA del Col·legi Nostra Senyors del Socors. Actualment pertanyo, en representació de la nostra revista, al patronat de la Fundació Lo Pardal.

De segur que si ens volguéssim embranchar més en aquestes darreres facetes, en Josep encara tindria moltes coses a dir. Deixem-ho, però, per una altra ocasió. El que haurà quedat ben clar per al lector és que a en Josep Bertran no li sap greu perdre hores per Agramunt. N'és un fervent i enamorat servidor, cosa que la seva trajectòria humana demostra amb escreix. És, sense cap mena de dubte, la persona que, amb la seva feina constant i altruista, ha escrit i publicat més papers sobre Agramunt i els pobles de la Ribera. És, fet i fet, el periodista de la nostra vila. ■

Una escena de l'obra «L'amor venia amb taxi», representada al Casal el dia de Sant Isidre de 1965. Ramon Casals, Josep Bertran, Josefina Puig, Antoni Solans i Carme Puig.

1 MILLORS PREUS

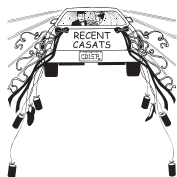
Estem satisfets de poder-li oferir els viatges als millors preus

2 TRACTE FAMILIAR

Nosaltres no tenim clients, tenim grans amics

3 REGALS PER ALS NUVIS

Per als nuvis tenim preparades grans sorpreses

5 GESTIONS GRATUÏTES

Les nostres despeses de gestió són totalment gratuïtes

4 GRANS PROMOCIONS

Som els primers a oferir-li les ofertes d'última hora

10

BONES RAONS PER ESCOLLIR-NOS

6 AMPLI HORARI

El nostre horari permet atendre'l fins a les 20.30h

7 DISSABTES TARDA OBERTS

També ens pot visitar tots els dissabtes a la tarda fins a les 20.30h

8 Primera Agència de Viatges a Agramunt

9 FINANÇAMENT

Tenim el finançament a la seva mida, consulti'ns

30
60
90

10 ELS VIATGES MÉS BARATS

Si troba el mateix viatge més barat, ens comprometem a retornar-li la diferència

TÀRREGA

EDIFICI CAPRABO
Tel. 973 31 24 05

GUISSONA

C/ LA FONT, 27
Tel. 973 55 13 45

AGRAMUNT

C/ MARIÀ JOLONCH, 4
Tel. 973 39 26 32
Fax 973 39 26 31

e-mail: agramunt@gris-expres.com

...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,

MOBLES ESCOLÀ

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

Felicitació

■ **Ramon Muixí i Calderó**
Alcalde d'Agramunt

En aquesta edició commemorativa dels 40 anys de la vida de la Revista SIÓ, tinc el gran plaer de dedicar-vos aquestes ratlles.

A l'editorial del primer exemplar la redacció va deixar ben clar la il·lusió i l'interès que tenien els fundadors per mantenir el contacte, mes rere mes, amb la gran família agramuntina i manifestaven el seu agraïment, no solament al treball de redacció i col·laboració, sinó també als anunciants i subscriptors gràcies als quals van fer possible que la revista s'edités i, el que és més important, es mantingués; talment això ho van aconseguir.

Des d'aquells inicis ha plogut molt, segurament n'heu passat de tots colors, però el que podem afirmar sense embuts és que la revista ha estat portaveu de la vila; reflex de les inquietuds, les opinions, els records, les experiències i neguits dels vilatans així com un testimoni de primera mà de tot el més rellevant que passava i passa a Agramunt i rodalies.

El format de la revista ha anat canviant i evolucionant segons els temps i els afanys dels lectors, podem recordar les seccions: "de l'antigor", la comarca espíritu vivo, àlbum, el municipi, nuestro personaje, depurant l'idioma, llenguatge, història i anecdotari, pam i pet, l'ajuntament informa, els esports, etc.

Cal que faci una menció especial als vuit col·leccionables que la revista ha publicat: *La Guerra Civil a Agramunt*, *Un segle de la vida musical d'Agramunt (1890-1990)*; *Agramunt, una dolça tradició: xocolata i torrons*; *El cinema i el teatre a Agramunt*; *Jocs dels infants d'Agramunt*; *l'Agricultura i els pagesos d'Agramunt*; *Agramunt segle XX i Episodis de l'Agramunt dels s. XVII i XVIII*. Sens dubte són i seran un llegat històric. Cal elogiar els responsables per una feina ben feta.

Després de fer aquest balanç de la revista, en primer terme vull felicitar i donar l'enhorabona a la direcció, redactors, col·laboradors de la revista d'aquests 40 anys i a totes aquelles persones que d'una manera o d'una altra hi heu contribuït.

Finalment voldria acabar manifestant el desig, com a alcalde i vilatà, d'encoratjar-vos perquè la Revista SIÓ continuï i ens segueixi amarant aquest esperit propi de la Vila.

Per molts anys. ■

La revista SIÓ com a testimoni del treball d'un poble

■ **Ernest Caufapé**
Regidor de Cultura

Celebrar quaranta anys no és una fita qualsevol. Són molts esforços dedicats a fer a mans dels lectors una publicació de caràcter marcadament local, però sense oblidar la projecció cap a altres localitats de la nostra destacada Ribera del Sió.

Les cròniques i les il·lustracions publicades en la revista al llarg d'aquestes quatre dècades ha permès veure com ha evolucionat el tramut urbà de la població. L'any 1964, Agramunt tot just arribava als peus del marge esquerra del riu Sió. Ara els habitatges s'han estès a banda i banda del curs fluvial i els equipaments culturals també ho han fet paral·lelament. La mateixa revista, igualment, ha evolucionat amb el decurs dels temps i s'ha adaptat a les noves tècniques d'impressió, s'ha anat fent gran. Les entitats culturals han crescut, no només pels afanys esmerçats des de l'ajuntament sinó també per la capacitat de les persones que individualment i col·lectivament han treballat braç a braç per adaptar-se a les circumstàncies de cada moment. Així la connexió entre l'antic i el nou s'ha fet realitat a través del temps: del desaparegut mercat ha sorgit un espai d'art, d'un rehabilitat casal, tenim una biblioteca, els estudis de la ràdio municipal i la nova sala teatral i en la zona del passeig s'ha situat l'escola de música, després d'un llarg recorregut per altres dependències comunals. D'altra part, el teixit associatiu també ha actuat amb empena mercès a entitats de caràcter privat. Sense esmentar-les totes, sí que cal recordar especialment l'agrupament escolta, el conreu musical del cant coral, i tants i tants grups que han fet de l'esplai i la cultura un denominador comú per dotar la nostra localitat d'un nivell envejable en el sector associatiu.

Tot això ha permès seguir-ho a través de les pàgines de la revista Sió que ha estat la talaia per on s'han pogut difondre les inquietuds d'aquests col·lectius. Una publicació que ha estat al servei de la ciutadania, una publicació que ha permès disposar d'unes pàgines obertes a la pluralitat, unes pàgines que han situat Agramunt en un nivell elevat quant a la riquesa creativa.

Les opinions i les idees no han d'estar encotillades, només faltaria, i des de la regidoria continuarem animant perquè la varietat sempre sigui atesa. Personalment desitjo que en el futur s'adapti a les noves tendències, que sigui oberta, dinàmica, independent i que en la revista tingui plena vigència l'emblema de la capçalera: Sió, informatiu d'Agramunt i de la Ribera del Sió. ■

Breu recordatori de SIÓ

Sisena part ⁽¹⁾

■ **Jaume Cots**

Amb motiu de complir-se els quaranta anys de la revista SIÓ cal tornar a posar al dia aquest *Breu Recordatori* que resumeix el batec de la publicació durant els darrers cinc anys (1999-2003).

La revista segueix editant-la el *Col·lectiu de Redactors d'Agramunt* i continua sense director titulat. Els màxims responsables continuen essent els *redactors* i segueixen els mateixos, sols amb una baixa que ha passat a *col·laborador*; dins aquest grup hi ha un cert moviment d'altres i baixes en aquests darrers temps, finalitzant amb nous membres que s'hi incorporen⁽²⁾. Cal destacar l'entrada d'un nou tipus de col·laborador, en aquest cas el responsable de la pàgina WEB, per posar-se al dia en tecnologia informàtica.

Examinant els exemplars de SIÓ d'aquests anys es nota una millora progressiva, tant en l'aspecte d'impressió, com en el titulat de les diferents seccions i algunes han sofert canvis de lloc per aconseguir una millor distribució genèrica i, en general, una estètica més acurada. Per a millor comprensió del contingut també s'hi ha incorporat un *Sumari* (plana de color) a partir de l'abril de 2002.

Cal deixar constància als lectors de la nova seu que l'Ajuntament ha designat a l'entitat – dins l'acostumat nomadisme de la gent de SIÓ –, aquesta vegada s'han traslladat d'una dependència de Ca la Vila a una altra de l'Escola de Música, al carrer de l'Ensenyament (zona del passeig Nou/passeig J. Brufau) atansant-se així al riu que li dona nom.

L'economia segueix sanejada, amb un superàvit que permet seguir millorant la qualitat de la seva impressió, així com poder adquirir un ordinador i una màquina fotogràfica digital, eines

mínimes, indispensables pel millor funcionament de l'entitat. Ha permès també obsequiar als compradors de SIÓ amb un exclusiu calendari de sobretaula als inicis de cada un dels darrers anys, així com poder inserir en cada revista (des del gener del 2003) un exemplar de la publicació infantil *El Còmic*, que edita la Premsa Comarcal de Catalunya i que SIÓ (de la qual n'és membre) adquireix per oferir-la als seus lectors més joves.

Examinant els exemplars de SIÓ d'aquests anys es nota una millora progressiva, tant en l'aspecte d'impressió, com en el titulat de les diferents seccions...

Cal reafirmar de nou, que mai ningú que ha passat per SIÓ durant aquests quaranta anys no ha cobrat cap remuneració per la seva dedicació a la revista, sols (en els darrers anys) rep un sou mensual la persona que es cuida de la part administrativa. És clar que la publicació no és (ni ha d'ésser) un negoci lucratiu, com es pot comprovar⁽²⁾: és més car el preu de cost de cada exemplar que no el seu preu de venda. Aquest dèficit s'eixuga, a més dels ingressos normals de les subscripcions, publicitat, i venda dels col·leccionables, amb les subvencions anyals de la Generalitat i de la Diputació de Lleida. També amb les escadusseres sol·licituds d'ajuda del nostre Ajuntament, especialment pel que fa referència als col·leccionables.

Referent als *col·leccionables*; durant

aquest període s'ha finalitzat la publicació (novembre 1997-juny 1999) de: *L'agricultura i els pagesos d'Agramunt*, obra dividida en diferents capítols: "La terra i els homes", per Lluís Pons; "Els menestrals relacionats amb la pagesia", per Jaume Cots; "Les entitats agràries de la Vila", per Ramon Bernaus; "Pagesia i art", per Guillem Viladot i Ramon Creus.

S'han iniciat i finalitzat: *Agramunt Segle XX* (desembre 1999-octubre 2001) autors: Ramon Bernaus, Josep Bertran, Pasqual Castellà, Jaume Cots, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira, Anna Santacreu. Coordinació gràfica: Josep Bertran. Coordinació textual: Joan Puig. Assessorament: Lluís Pons. Compaginació: Josep Rovira. També s'ha editat: *Episodis de l'Agramunt dels segles XVII i XVIII* (desembre 2001-març 2003) autors: Lluís Pons i Ramon Bernaus. Els dos volums ja relligats amb tapes dures, la qual cosa els dona més qualitat de presentació.

L'últim col·leccionable que s'està publicant (el novè) és: *Les entitats culturals d'Agramunt* (juny 2003-) autors: Jaume Cots, Joan Pijuan, Joan Puig. Coordinador gràfic: Josep Bertran.

Un trist esdeveniment, la mort de Guillem Viladot (19-11-1999) –un dels principals fundadors de SIÓ– portà que la revista li dedicés bona part del número del mes següent. Malgrat el decés es continuà publicant els seus articles a la darrera plana (d'anys assignada a ell) ja que, prolífic com era, en tenia d'entregats a l'avançada, els quals amb un nou títol: *Ultramemòries 1922-1999*, s'editen fins al gener de 2001. La seva presència, però, encara continua sent viva; la trobada de nous articles en el seu arxiu portà a publicar-los (no en la

darrera plana) a partir de l'abril de 2002 i amb l'encapçalament de: *Som a Riella, Històries*, aquesta vegada il·lustrades amb dibuixos al·legòrics al tema a càrrec de Montse Guerrero.

Repasar els números de SIÓ és adonar-se que –pràcticament– tota la informació i les fotografies estan a càrrec de Josep Bertran, ell és el responsable de: la foto de la *portada*, *Imatges d'actualitat*, dels amplis *Fets del mes*, *Imatges d'ahir*, *Indrets i racons* i algun altre reportatge.

Els següents columnistes segueixen publicant, mes rere mes, des de fa anys, i són:

Joan Puig amb: *L'espitllera*, canviant-ne el títol per: *El celebert* el gener de 2003.

Antoni Ponsa amb: *Gent, fets, coses...*

Joan Pijuan amb *El conte*.

Teresa amb: *Espurnes* (amb intermitències de publicació)

Bernat Jofre amb: *Estimats lectors...*

Lluís Pons amb: *Història i anecdotari* (amb algunes irregularitats d'aparició últimament).

Cronològicament, en esmentar el Lluís Pons –un altre important fundador de SIÓ– havia d'acabar-se aquí, ja que aquest recordatori finalitza el desembre de 2003. Dissortadament, però, la seva mort el 15 de gener del 2004 (mentre s'estava elaborant aquest treball) ha fet que, donada la proximitat de les dates i la importància del succés no pogués obviar el fer-ho.

Tornant al tema que ens ocupa, durant aquest temps deixen de publicar-se:

Pou de lletres (7-1999) per Màrius Blàvia

Pouant SIÓ (6-2001) per Pasqual Castellà

S'inicien i acaben en aquest període:

...de la vora del foc (5-1999 - 12-2002, més un d'escadusser el 5-2003) per Maria Salamiento.

Des de les golfes del Farreny (5-1999

a 8-2001) per Josep Farreny. De fet aquest títol tornà a ressorgir d'èpoques anteriors.

Sardanes (12-1999 - 8-2001) per Paulí Ribera.

Música (9-1999 - 6-2000) per Marcel Simó.

Al desembre del 2000 s'inicia una nova col·laboració: *Coses de la vida* per Jordi Viladot.

Les pàgines que s'ofereixen a les, moltes, associacions locals, per poder expressar les seves: opinions/inquietuds/resultats són: *Entitats i Esports*. Col·lectius més concrets tenen al seu abast: *Finestra educativa*, *El CAP informa*, *Partits polítics*. Ca la Vila disposa d'un ampli espai on donar la seva informació: *L'Ajuntament informa*. Quant a exposar les seves opinions el públic en general poden fer-ho a: *Els lectors escriuen*, *Opinió*.

Almanac segueix en mans de Ramon Bernaus, i es complementa la plana amb *Demografia* i el *Temps* a càrrec de Deudat Pont, més un petit dibuix d'en Creus. Aquest, Ramon Creus, a més continua fidel amb els seu *Acudit* gràfic, d'anys publicant-lo. Com ho és de fidel la Serafina Balasch amb el dibuix de *La calaisera*, que actualment surt a les pàgines de color.

Com a coordinadora de la plana *Amenitats* continua Rosa Maria Sera i on s'hi ha incorporat (2-2001) un nou entreteniment: Les 7 diferències per Ricard Bertran.

Altres apartats amb menys presència mensual són: *Converses...*, *De llibres*, *Racó poètic*, *Reportatge*.

Es continua publicant, cada any i en pàgines especials, els treballs –de poesia i prosa– premiats al *Certamen Literari de Sant Jordi*, *Vila d'Agramunt*. També es dona àmplia informació d'altres esdeveniments especials, com poden ser els períodes d'eleccions, la Festa Major, el Carnaval, etc.

Sense ànim de fer una anàlisi de SIÓ, per tot l'exposat, però, es pot deduir que la revista funciona, que es vol que s'hi col·labori, fins i tot l'apartat dels anuncis –força nombrosos per cert– dona a entendre que s'hi té confiança. Un altre símptoma a tenir en compte és el seu creixent nombre de planes mensuals⁽²⁾; s'ha passat de les 12 inicials, de les 20 de finals dels setanta, a les 60 actuals més les 12 dedicades als col·leccionables que s'editen per relligar-les en un volum, que es posa a la venda a les llibreries. Els interessats a cuidar-se ells mateixos d'enquadrar-les, ja saben que poden recollir les tapes per fer-ho sense cap cost.

Buscant-hi pegues a aquesta bona marxa de SIÓ, fent una mica “d'advocat del diable” (encara que això no sigui de la meva incumbència) i dintre un context general, potser caldria, donada l'aturada d'altres en les subscripcions (locals i de fora vila, encara que sí s'han potenciat les vendes a les llibreries)⁽²⁾ buscar incentius, mètodes per activar de nou el seu creixement, sempre necessari encara que no essencial, atès el bon nivell actual.

Una altra qüestió a tenir en compte –possiblement– seria pensar en la incorporació de nous elements a la redacció, tal vegada no necessaris actualment, però sí pensant en un futur no llunyà per iniciar-los (sí cal) per un futur més allunyat. De trobar-ne, és clar, les noves generacions, en general, no són gaire donades a l'altruisme i sobretot a “treballar per amor a l'art” i mes rere mes.

Gent carismàtica com els que ens han deixat: el Guillem, el Lluís, costarà de trobar-ne, mes –sortosament– no han estat imprescindibles. SIÓ ha tingut sort en el seu... continuar, ha tingut i té uns responsables que han sabut i saben dirigir-la amb encert. Esperem, per al futur, que aquesta sort segueixi acompanyant-la i es vagin trobant els relleus necessaris, en cada ocasió, per la seva perdurabilitat. ■

(1) Les altres foren publicades en els números: 133 (març 1975), 200 (octubre 1980), 301 (març 1989), 361 (març 1994) i 421 (març 1999).

(2) Per una millor comprensió del que es diu, veieu el treball: “La gent... i les xifres”, que es publica en aquest mateix número.

	1964	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93
Manuel Mazón i Ribó (Alcalde)	A	A	A	7AD	AD	8B																								
Josep Simó i Fusté	R	R	R	6B																										
Joan B. Bosch i Potensà	R	R	R	R		9R	9B																							
Antoni Pagès i Dalmau	R	R	R																											
Guillem Viladot i Puig	R		C	C	C	9R	R	R	R	R	R	6B		C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
Lluís Pons i Serra	R	R	R	7S	S	S	9B			C	C	6R	R	6B		C	C	C	C	C	C	9B								
Ramon Creus i Boncompte	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
Jaume Cots i Solé	R	R	R			9R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	6R	R	R	D	D	D	D	ED	ED	ED	ED	ED	5R	C	C
Joan Viladot i Puig	C	C	C	C	C	C	C	C	C																					
Mossèn Antoni Mirabet	9R	R	9B																											
Jaume Brils i Fauria	C	R	R	C	C												C	C	C	C	C									
Domènec Roig i Balasch	C	C	C	C	C	9R	9C	C	C																					
Teresa Sans i Boncompte		C	C	C																										
Antoni Farré				C																										
J. Jiménez i Torrecilla				C																										
Deudat Pont i Brescó					C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
J. Carreras					8C	C	4B																							
Josep M. Inglés i Mortés (Alcalde)					8AD	AD	AD	AD	AD	AD	8B																			
Jaume Cuiñat i Mata					9R	10S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	C											
Agnès Escolà i Gasol						9R	9B																							
Núria Sera i Prat					9R	R	5B																							
Josep Farreny i Ortiz					10R	R	R	R	R	R	R	R						3C	C	C	C	C	C	6B			C	C	C	C
Jordi Guasch i Villalta						C	C	C	C																					
Josep Bertran i Puigpinós							R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	ED	ED	ED	ED	ED	5R	R	R
Pere Mora i Giribet								R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	C	C	C
Jaume Bonet i Boix								R	R	R	R	R	R	R	2B															
Ricard Vicens i Borges (Alcalde)											5AD	AD	AD	AD	4B															
Pasqual Castellà i Vila														R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Josep M. Mayoral i Casanoves														R																
Joan Novell i Balagueró														R	R	C	C	C	C	11B										
Joan Puig i Ribera														10R	R	10D	D	D	R	R	R	R	ED	ED	ED	ED	ED	5R	R	R
Josep M. Lluch i Baró															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R				
Ignasi Ribera i Roqué															R															
Miquel Aguilar i Barril															C	C	C	C	11B											
Josep Huguet i Herbera (Alcalde)															4A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Ricard Creus i Lacasa															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	3B					
Jordi Padullés i Serra															R	R	R	R	7B											
Joan Eroles i Samarra															R															
Ramon Llena i Miralles															6R															
Isidre Marsà i Bernaus															6R															
Josep M. Pijuan i Solé															6R	8B			R	C										
Oriol Colomer i Carles																R						11R	8B							
Rosa Maria Sera i Granés																	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Agnès Pedrós i Pampalona																R	C	C	C											
Teresa Prados i Camardons																R	R	R	R											
Paquita Vilalta i Masana																R														
Francesc Domingo i Joval																3C	C	C												
Paulí Ribera i Marquilles																5C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
Joaquim Felip i Trepà																R														
Jaume Figuera i Figuera																			C	C	C	C	1B							
Magda Trepà i Daví																			C	C	C	C	C	C	C	C	C			
Antoni Ponsa i Guerrin																			R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Ferran Ros i Pijuan																			C	C	C	C	C	10B						
Anna Santacreu i Forn																			R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Soledat Solanes i Solé																			R	R	11B									
Joan Pijuan i Escolà																			R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Jordi Martí i Gasull																			C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
Gerard Gatell i Valls																				C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
Josep Rovira i Feiné																					7R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Ramon Bernaus i Santacreu																						11R	R	R	R	R	R	R	R	R
Josep M. Planes i Closa																						11R	R	R						
Serafina Balasch i Puig																								7C	C	C	C	C	C	C
Núria Sorribes i Riudebàs																									3R	R	R	R	R	R
Montse Ortiz i Quer																												R	R	R
Màrius Blàvia i Ribé																														
Ramon Bernaus i Vila																														
Montse Guerrero i Tarrazona																														
Noemí Lombardo																														
Tamara Lombardo																														
Laura Martín																														
Ricard Bertran i Puigpinós																														

RELACIÓ DE PERSONES QUE HAN PASSAT PER SIÓ I ESTATES QUE HI HAN FET EN ELS CÀRRECS DE:

A = Alcalde • AD = Alcalde Director • S = Sots-Director • D = Director • R = Redactor • C = Col·laborador • B = Baixa • ED = Equip Direcció
Gener 1 - Febrer 2 - Març 3 - Abril 4 - Maig 5 - Juny 6 - Juliol 7 - Agost 8 - Setembre 9 - Octubre 10 - Novembre 11 - Desembre 12

SIÓ ESTÀ INSCRIT AL «REGISTRE D'EMPRESSES PERIODÍSTIQUES» AMB EL Núm. 576, DIPÒSIT LEGAL: L-138-1964
LA MARCA «SIÓ» ESTÀ INSCRITA AL «REGISTRE PROPIETAT INDUSTRIAL» AMB EL Núm. 527.642,
DATA 9 D'ABRIL 1968
L'ASSOCIACIÓ CULTURAL «COL·LECTIU DE REDACTORS D'AGRAMUNT», HA ESTAT INSCRITA AL REGISTRE
D'ASSOCIACIONS DE LLEIDA: SECCIÓ 1ª. NÚMERO 1371. DATA 15 ABRIL 1991

ANY	TIRADA MENSUAL	PLANES (1) (2)	COST (1) (3) Impressió Exemplar	PREUS VENDA (4)			SUBSCRIPCIONS			VENDA LLIBRERIES (1)
				Núm. solt	Subscripció	Estranger	Agramunt	Fora Vila	Estranger	
1964	600	12	5,50	5	40	50				
1965	600	12	6,80	5	50	60	245	222	32	40
1966	600	12	6,80	6	60	70				
1967	600	12	7,20	6	60	70				
1968	600	12	6,80	6	60	70				
1969	650	12	8,40	6	60	70	275	234	43	45
1970	660	12	8,30	6	60	70				
1971	750	12	7,40	6	60	70				
1972	775	12	8,80	6	60	70				
1973	775	12	9,30	10	100	115				
1974	800	12	11,15	10	100	115				
1975	825	12	13,80	12	120	150	326	300	33	45
1976	825	16	15,20	12	120	150				
1977	900	16	21,75	15	150	180				
1978	900	16	29	20	200	250				
1979	900	20	34,80	30	300	350	353	325	32	50
1980	925	22	39	40	400	450				
1981	975	24	45,15	50	500	550				
1982	1.025	28	57	55	600	700				
1983	1.025	28	63,30	60	700	850	422	359	32	55
1984	1.050	32	81,40	75	800	900				
1985	1.050	32	95	85	900	1.300				
1986	1.050	32	109,20	100	1.100	1.600	447	340	29	56
1987	1.050	32	128,30	125	1.200	1.800				
1988	1.050	34 + 6	162	140	1.300	1.900	474	329	31	61
1989	1.050	36 + 8	177	140	1.300	1.900				
1990	1.050	36 + 4	176	150	1.500	2.200	509	378	15	73
1991	1.050	38 + 4	215	175	1.800	2.200				
1992	1.050	38 + 10	236	200	2.000	2.500				
1993	1.100	42 + 4	238	230	2.300	2.800	559	364	13	77
1994	1.100	46 + 8	281	240	2.500	3.000				
1995	1.100	42 + 4	298	265	2.800	3.300				
1996	1.100	44 + 8	336	280	2.950	3.500	587	360	12	75
1997	1.100	44 + 6	333	295	3.100	3.500				
1998	1.100	48 + 12	399	300	3.250	3.650	605	370	5	75
1999	1.100	58 + 8	433	310	3.350	3.760				
2000	1.100	54 + 12	479	320	3.450	3.760				
2001	1.100	60 + 12	505	330	3.525	3.820	605	370	4	80
2002	1.100	60 + 10	3,10	2,10	23,80	23,90				
2003	1.100	60 + 12	3,17	2,25	25,00	25,50	605	372	3	90

- (1) Són xifres de mitjana de mes anual.
- (2) A partir de l'any 1988, les xifres exposades corresponen a les planes del tiratge normal més les especials i/o dels col·leccionables que es van editant.
- (3) A partir de l'any 1988, el cost correspon al total de les planes de l'apartat anterior.
- (4) A partir de l'any 2002 els preus són en euros.

porc casolà - embotits i pernil

artesa xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 t 973 39 01 85 Agramunt
Carrer Fondandana n.2 t 973 39 27 28 Agramunt

SERVEIS D'ARQUITECTURA

projectes d'obra nova i rehabilitacions

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
 ANNA SERRA VALLS
 RAMON HERNÁNDEZ PINTÓ

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

Tot això ho trobareu a...

C/. Àngel Guimerà, 5
 Tel. 973 39 20 55
 AGRAMUNT (Lleida)

COMPLEMENTES ESPORTIUS
 MARROQUINERIA
 BOLSOS - MALETES VIATGE
 PERFUMERIA (novetat)
 LLAMINADURES

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
 Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

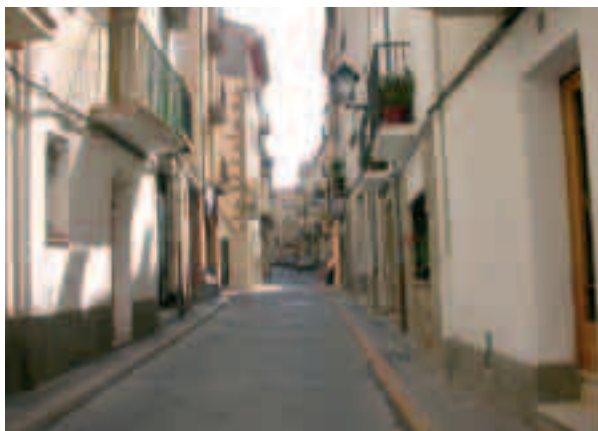
AGRAMUNT

Elaboració artesana de torrons i massapans

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
 Tel. 973 / 39 03 19
 AGRAMUNT

Curiositats de SIÓ

Relació de carrers de la Vila on es reparteixen 10 o més exemplars:

Any	1993	1998	2003
Avinguda de Jaume Mestres	41	34	31
Avinguda de Catalunya	34	32	31
Carrer de Sió	32	29	26
Avinguda de Marià Joloch	30	28	20
Carrer de Sant Joan	25	21	16
Raval de Puigverd	25	30	28
Plaça del Mercadal	22	22	17
Avinguda d'Agustí Ros	21	22	21
Plaça del Pou	17	17	11
Raval de Sant Francesc	16	15	13
Ronda dels Comtes d'Urgell	14	14	14
Carrer de Vilavella	13	11	—
Carrer d'Àngel Guimerà	13	14	11
Urbanització Verge del Socors	13	14	15
Carrer de la Verge del Socors	12	20	21
Carrer de la Carabassa	11	11	10
Carrer de la Costa dels Dipòsits	11	—	11
Carrer del Clos	11	18	20
Carrer dels Estudis Nous	10	—	—
Avinguda dels Esports	10	13	13
Carretera de Cervera	—	14	16
Carrer de la Comtessa Aurembiaix	—	11	—
Carrer del Camí de les Planes	—	10	—
Carrer de l'Institut	—	—	10

Distribució mensual dels exemplars de SIÓ:

1988	1993	1998	2003	
474	559	605	605	Exemplars subscriptors d'Agramunt
75	71	72	74	» Ribera del Sió
238	281	288	274	» resta de Catalunya
16	12	10	14	» altres províncies d'Espanya
31	13	5	3	» estranger
61	77	75	90	» venda llibreries (aproximadament)
112	45	31	28	» gratuïts (per diferents entitats)
43	42	14	12	» que sobren (aproximadament)
1.050	1.100	1.100	1.100	

Distribució mensual d'exemplars als diferents pobles de la Ribera del Sió:

Any	1993	1998	2003
Almenara	2	2	1
Les Puelles	0	0	0
Coscó	2	2	3
Renan	0	0	1
Mafet	9	9	9
Donzell d'Urgell	6	5	3
Montclar	7	6	7
Puigverd	11	13	12
Castellnou	4	2	2
Montfalcó	2	2	2
Ossó	3	3	3
Bellver	7	7	6
Mont-roig	0	0	1
Les Pallargues	1	2	3
Pelagalls	1	1	1
Preixens	4	7	9
Pradell	5	5	5
Les Ventoses	1	1	1
Butsenit	1	1	1
Montgai	3	2	2
La Sentiu	2	2	2
També			
A Lleida (capital)	20	31	30
A la resta de Lleida (menys Ribera del Sió)	68	74	67
A Andorra	15	12	9
A Barcelona (capital)	115	107	104
A la resta de Catalunya	63	64	64

Distribució mensual d'exemplars a les diferents zones d'Agramunt:

Any	1993	1998	2003
CASC ANTIC (Antigament emmurallat)	143	143	128
ZONA NORD (Comtes d'Urgell - Sindicat - Ctra. Puelles)	34	35	33
ZONA DE PONENT (Control - Ctra. Artesa i Balaguer)	27	32	27
ZONA ALTA DE LLEVANT (Mercadal - Ravals)	100	103	101
ZONA PLANA DE LLEVANT (CAP - Ctra. Cervera - Piscines)	29	47	60
ZONA DE MIGDIA (Pou - M. Joloch - A. Guimerà - J. Mestres - A. Ros)	133	128	107
ZONA SUD - PONENT (Institut - Gasolinera - Xalets)	93	117	149
	559	605	605

Per molts anys!

■ Agnès Escolà

Vas néixer el mes de març, ara fa just quaranta anys. Sembla que era ahir! La gestació va ser llarga i difícil, ningú no sabia si arribaria a fi de bé. A la família la pell no els tocava a sobre. I si es perd? Tots esperaven impacients, van ser uns mals moments.

Però ja veus, un bon dia (segurament ventós), vas aparèixer. Ja era hora! Després de tant esperar, de tants viatges a Lleida, de tantes angúnies... plam, neixes! Que bé!

Pensat i debatut, (ara ja t'ho puc dir), eres un ser ben esquitat, un caganiu. Blanc com un floc de neu i primet com un ciri del monument. La família no les tenia totes.

– No, si aquesta criatura no viurà –deia un.

– Que no veus que sembla un fideuet –deia un altre.

– No durarà quatre dies –pensaven tots.

– Menjar ha de fer –va dir el de més experiència.

I ho vas fer. En vam tenir cura, no cal dir-ho, els del teu entorn. Ja els va costar, ja! Amb tot, et van alimentar d'allò més bé. A poc a poc anaves guanyant pes. Primer vas arribar als quatre quilos, amb penes i treballs als cinc, després als sis... els sis et va costar superar-los, et vas encallar. Renoi que costa pujar un fill!

Amb els anys vas fer un canvi. Vas decidir créixer. I a fe que ho vas aconseguir! A poc a poc, s'ha de dir tot, el teu aspecte va anar millorant. La bàscula anava pujant i el color de les galtes també. Semblaves un altre! Ja restava lluny el floc de neu i el ciri del monument. Eres un noiàs que feia quedar bé. Quin goig mirar-te! I de coses, en sabies...! N'havies après un munt. Coneixies tot el que es coïa a Agramunt i part de la comarca, i el bo del cas era que no se t'oblidava res. Ho guardaves ben ordenat dins el teu intel·lecte per *in saecula saeculòrum*.

I així, amb constància, mes rera mes, any rera any, fins arribar als quaranta, vas anar afegint el contingut al teu cos, guanyant en volum, color i ciència fins esdevenir valent i ben plantat com s'escau a qui representa el saber de tot un poble i hauria de ser l'orgull d'aquest.

Gràcies redactors i col·laboradors. És degut al vostre esforç que nosaltres, els lectors, podem gaudir d'una publicació tan digna com "SIÓ". ■

Felicitació de la Coral

■ Coral d'Avui-Bon Cant

A mics, és una satisfacció per a la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant felicitar-vos per aquests 40 anys que la vostra distingida revista compleix enguany.

Que una entitat com Sió arribi als quaranta anys d'existència és un esdeveniment prou important perquè sigui commemorat.

Tots els agramuntins ens hem de sentir cofois d'aquesta celebració perquè aquests quaranta anys de la Revista Sió representen també quaranta anys d'història d'Agramunt. Al llarg d'aquests anys les pàgines de Sió han estat per a totes les entitats un llibre obert des d'on poder informar de les nostres activitats i hem d'agrair-vos sincerament aquesta oportunitat.

Que aquest aniversari sigui per a tots vosaltres motiu de joia i satisfacció i un punt de suport per a continuar amb interès el vostre treball.

Que per molts anys pugueu continuar essent fidels als vostres principis. ■

Enhorabona

■ ERC

Secció Local d'Agramunt

La secció local d'Esquerra Republicana de Catalunya, felicita tot l'equip de redacció de la revista SIÓ en el seu 40è aniversari.

Volem aprofitar les vostres pàgines per manifestar-vos la nostra satisfacció per la fita assolida, i el nostre agraïment com a agramuntins a totes les persones que ho heu fet possible durant aquest llarg trajecte.

Volem remarcar la importància d'aquest treball altruista i molt difícil, en alguns moments de la nostra història, en plena dictadura franquista i inicis de l'actual etapa democràtica.

Ha estat important la vostra aportació en la recuperació de la llengua catalana, ultrapassant fins i tot els límits de la nostra comarca natural (la Ribera del Sió), així com també el fer-vos ressò puntualment cada mes dels esdeveniments i inquietuds de la nostra vila, esdevenint una base documental cabdal per les properes generacions.

Per molts anys. ■

Quaranta anys!

■ Pasqual Castellà

Vet aquí una bona fita en la vida d'una persona que, malauradament, no tothom pot superar. I més difícil és, encara, que en poblacions com la nostra assoleixin aquesta longevitat institucions i moviments de tota mena tant esportius, com culturals o simplement d'oci. I, ai las!, SIÓ, aquesta revista que tens a les mans amic lector, no solament l'ha assolit sinó que manté l'esperança i voluntat de superar-la si no s'estronca l'escalf, bona acollida i diguem-ne "complicitat" dels seus subscriptors, compradors i anunciants.

Si reculem en el temps i donem una ullada als primers números de SIÓ, podem adonar-nos de la humil senzillesa de la seva impressió (els mitjans tant tècnics com econòmics de l'època, a ben segur no devien permetre massa disbauxes), però alhora s'hi cospa la bona voluntat i entusiasme dels redactors i col·laboradors empesos pel Batlle del moment en Manuel Mazon Ribó.

Des de la seva aparició fins al dia d'avui, són molts els col·laboradors que han nodrit amb els seus escrits SIÓ, i fóra difícil sense caure en l'oblit d'algun enumerar-los tots, però en aquest quarantè aniversari potser és adient recordar els que podríem dir varen posar la primera pedra que ha permès bastir la realitat actual, i en aquest sentit cal esmentar l'Antoni Pagès, J. B. Bosch Potensà, J. Viladot-Puig, D. Roig Balasch, Jaume Brils, J. R. Simó, Mn. Antoni Mirabet,... i els pseudònims *Noep* i *Nemus*, (podria algú dir-nos qui eren?). Sense oblidar, naturalment, els que són mereixedors al meu entendre d'una menció especial: Ramon Creus i Boncompte, que amb la seva col·laboració gràfica ens ha fet somriure cada mes i durant 40 anys amb el seu acudit; Lluís Pons i Serra (que fa ben poc

ens ha deixat), durant molt temps veritable pal de paller que va saber mantenir la continuïtat de SIÓ i que s'escudava també rera els pseudònims de "Xic" i "Iset" entre altres i iniciador de l'"Album", noticiari dels esdeveniments ocorreguts al nostre entorn que fou substituït més endavant per l'"Agenda" i que en l'actualitat es reflecteixen en l'espai "Fets del mes". I per últim Guillem Viladot, el polifacètic Guillem que encara ara, quatre anys i escaig després de la seva partença, ens delecta amb la mestria del seu llegat de narracions, contes i faules a voltes provocador, a voltes amb càustica ironia i sentit de l'humor més fi, ara i adés amb les seves descripcions dels més íntims indrets i racons dels nostres voltants més immediats, però sempre fidel a la seva poètica sensibilitat, ha donat i dona relleu i prestigi a aquesta publicació.

Potser fóra un pecat oblidar en Jaume Cots, un dels pocs que encara sobreviu d'aquella època; va iniciar-se, segons pròpia confessió, fent de "*machaca*" dels redactors (enganxar segells, assistir d'oient a les reunions i poca cosa més), però amb el temps va prendre part molt activa en la revista i encara ara hi participa com a col·laborador.

Fins aquí he fet memòria dels inicis de SIÓ, però donant un salt en el temps fins a l'actualitat és quan, en contemplar tots els números de la Revista enquadernats per anyades, hom pot adonar-se de la feina feta tot exclamant Déu n'hi do!. Aquells començaments minsos i m'imagino que difícils per manca de mitjans de tota mena, amb paper de baixa qualitat i deficient impressió i amb un total de vuit pàgines ha anat evolucionant fins a la realitat d'avui.

Fou amb el número del mes de desembre de 1986 i com a obsequi de

Nadal als subscriptors i lectors, que SIÓ va gosar presentar la revista amb la portada a tot color, i va ser tal l'entusiasme amb què fou acollida que es va plantejar el desig de continuar fent-ho cada mes. Per migradesa econòmica, però, es va haver de passar una temporada llarga amb fotografies a la portada en blanc i negre, però l'avenç tecnològic que en relativament poc temps van experimentar les arts gràfiques i fotografia (digitalització, escannegat, etc.), ha menat al fet actual de poder oferir SIÓ amb quatre pàgines il·lustrades en color a més de la proliferació de fotografies en blanc i negre que hi apareixen en cada número i que ens donen testimoni gràfic dels esdeveniments quotidians de la Vila i comarca.

Ultra tot el que precedeix, SIÓ ha publicat en facsímils mensuals enquadernables un total de vuit volums tots relacionats (no podia ser d'altra manera), amb esdeveniments nostrats: la Guerra Civil, Vida musical, Xocolata i Torrons, Cinema i Teatre, Jocs d'Infants, Pagesia, Fets del segle XX i Episodis Agramuntins segles XVII i XVIII.

Crec que ningú no pot negar la dedicació, treball i esforços que s'han hagut d'esmerçar per l'assoliment de tot plegat, però puc donar fe que a la vista de l'obra feta hom se sent amplement gratificat, orgullós i honorat d'haver pogut col·laborar mínimament i humilment en la seva realització. I permeteu-me que posi de manifest un desig: el de la continuïtat de SIÓ que espero sigui llarga i fecunda i per això no puc deixar passar l'ocasió de convidar a qui s'hi senti interessat, a implicar-se de forma activa en la nostra Revista. Ningú no és etern i per això s'han d'esperonar els qui vulguin ser continuadors de l'obra iniciada. Agramunt bé s'ho val. I per molts anys, **SIÓ!** ■

Breus comparances i curiositats

Han passat molts anys, des que aquesta revista es presentava al poble d'Agramunt, 40 per ser més exactes. Sembla que era ahir. Aquest és el comentari més habitual que s'acostuma a fer. Us detallem una mostra, tan sols una mostra del canvi que s'ha pogut detectar en el pas de tots aquets anys. Unes més curioses que altres, però que totes han format part d'aquest Agramunt tranquil i al mateix temps inquiet que molts hem tingut el goig de poder contemplar. Per molts anys a tots.

■ Anna Santacreu

ENTITATS BANCÀRIES	
Data d'establiment	
Entitat	Data
Caixa Postal	-
Banc Central	poc després de la guerra civil
"La Caixa"	1943
Banco Español de Crédito	1972
Caja de Ahorros y M. de Piedad	1975
Banco Hispano-Americano	1976
Banca Catalana	1980
Caixa Catalunya	1980
Caixa de Manresa	1984
Caixa Penedès	1984
Actualment operen	
després de les fusions que alguns bancs han dut a terme	
Caixa Postal - oficina de Correus	
"La Caixa" - 2 oficines	
Banc Santander-Central-Hispano	
B.B.V.A.	
Caixa Catalunya	
Caixa de Manresa	
Caixa Penedès	

CANVIS DE PREUS DEL PA		
08/64	El preu del pa passa de 8 pts/kg. a 9,5 pts/kg.	
01/68	El preu passa a 11 pts/kg. i 6,5 els 500 gr.	
2004	En l'actualitat el pa costa:	
	Barra d'1 Kg.	2,00 € (333 pts/kg)
	Barra de 1/2 Kg.	1,20 €

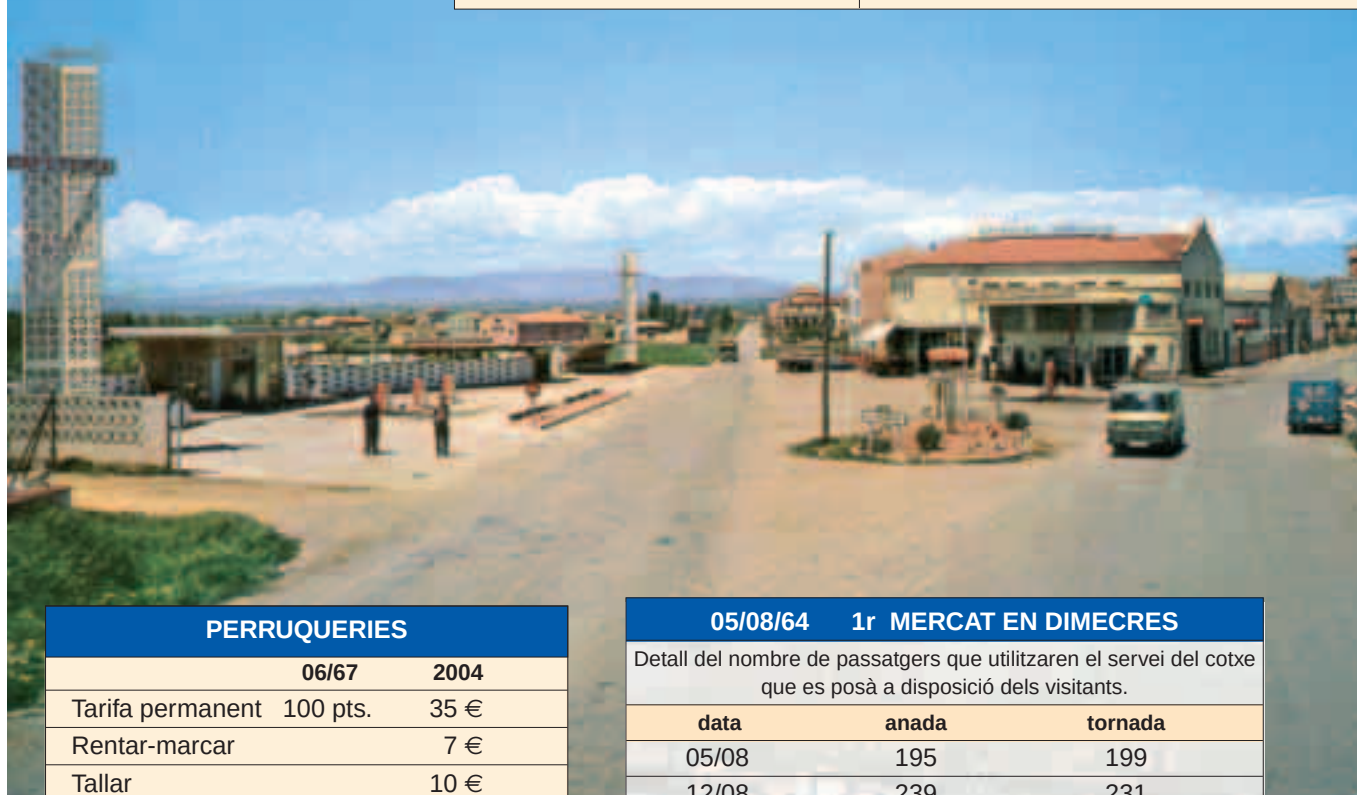
PREU PAGAT DE RAMADERIA I CEREAL ALS PRODUCTORS		
	març 1966	2004
Corder 15 kg.	75 pts/kg.	2,60 €/kg. (432 pts/kg.)
Porc, en viu	72 pts/kg.	1,07€/kg. (178 pts/kg.)
Conill	38 pts/kg.	1,85 €/kg. (308 pts/kg.)
Pollastre	26 pts/kg.	0,76 €/kg. (126 pts/kg.)
Ous	22 pts/dotzena	1,00 €/dotzena (166 pts/dotz.)
Ordi	4,90 pts/kg.	165,28 €/ Tn. (27,50 pts/kg.)
Blat de moro	4,70 pts/kg.	178,80 €/Tn. (29,75 pts/kg.)

PRESSUPOSTOS MUNICIPALS	
any	pessetes
1965	1.787.862
1969	3.700.000
1970	4.450.000
1975	8.821.000
1980	25.000.000
1985	68.000.000
1990	298.417.504
1995	263.523.591
2000	456.882.096

PLUGES	
1967	391,70 l./m ²
1969	631,14 l./m ²
1972	543,00 l./m ²
1976	388,70 l./m ²
1979	479,20 l./m ²
1984	456,20 l./m ²
1989	356,90 l./m ²
1994	415,20 l./m ²
1998	216,10 l./m ²
2001	340,00 l./m ²
2003	572,40 l./m ²

BIBLIOTECA	
1963 (Biblioteca, llavors de la Caixa) nens 3.975 nenes 3.720 homes 1.367 dones 2.023 total lectors 11.975	
1965 nens 2.998 nenes 2.829 homes 1.282 dones 1.936 total lectors 9.045	
El 22 de maig de 1999 s'obre la Biblioteca Municipal Guillem Viladot. Total carnets expeditos: 1.930 2003 Usuaris Actius Adults 814 Infants 370 Entitats 14 Total 1.198 Visitants Adults 13.575 Infants 5.665 Total 19.240	

PERRUQUERIES		
	06/67	2004
Tarifa permanent	100 pts.	35 €
Rentar-marcar		7 €
Tallar		10 €
Tenyir		22 €

BARBERIES		
	Tallar	Afaitar
06/67	34 pts.	14 pts.
1973	50 pts.	20 pts.
1978	145 pts.	90 pts.
1982	300 pts.	165 pts.
1989	600 pts.	350 pts.
1995	975 pts.	525 pts.
2003	8,5 € (1.414 pts.)	5,5 € (915 pts.)

05/08/64 1r MERCAT EN DIMECRES		
Detall del nombre de passatgers que utilitzaren el servei del cotxe que es posà a disposició dels visitants.		
data	anada	tornada
05/08	195	199
12/08	239	231
19/08	235	229
26/08	235	229

MOVIMENT PARROQUIAL				
Any	Batejos	Defuncions	Matrimonis	núm. d'expedients
1965	22	24	6	25
1971	55	34	12	26
1978	54	45	41	63
1990	38	38	12	32
1999	32	48	9	19

QUARANTA ANYS DE SIÓ

COMERÇ

Es troba escrit que al febrer de 1968 estaven registrats 22 establiments de comestibles.

Any 2003

Establiments comercials	178
Bars-restaurants-granges	30
Tallers vehicles	22
Tallers maquinària	35
Tallers confecció	8
Indústria alimentària	15
Fontaners	6
Electricistes	7
Fusters	6
Pintors	14
Constructors i paletes	28

Altres activitats:

Excavacions i excavacions terreny.
Ind. de paper i plàstic i manipulats de plàstic.
Comerç major de petroli i lubricants.
Subministrament de combustible.
Arrendament de locals industrials.
Dos rentadors de vehicles.
Llar residència assistida per a gent gran.
Toltes i pesatges de productes gra.
Adoberia de pell de conill.

SANITAT

abans	actualment
Dr. Miquel Suarez	Dr. Joan Loscos
Dr. Joaquim Felip	Dr. Jesús R. Jiménez

C A P

En l'actualitat la sanitat funciona a través del CAP (Centre d'Assistència Primària) i està compost pel següent personal de l'ABS (Àrea Bàsica de Salut) d'Agramunt.

METGES

- **4 d'Atenció primària** (2 Agramunt, 1 Pallargues i 1 Preixens)
- **1 de Pediatria**
- **1 Odontòleg** (compartit amb Bellpuig)
- **4 d'atenció continuada** (guàrdies) en diferents torns horaris.

DUI (Diplomat Universitari d'Infermeria) INFERMERES

- **4 d'Atenció primària** (2 Agramunt, 1 Pallargues i 1 Preixens)
- **1 de Pediatria**
- **3 d'atenció continuada** (guàrdies)
- **1 Llevadora** (compartida)
- **1 Treballadora Social (T.S.)** (compartida amb Bellpuig)

UAU (Unitat d'Atenció a l'Usuari)

- **4 Administratius i zeladors**

FARMÀCIES

- Farmàcia Viladot** des de 1776
- Farmàcia Mas** fins 1984
- Farmàcia Esteve** a partir de 1984
- Òptica Esteve** a partir de 1982

CENS DE POBLACIÓ		
Data	Habitants Dret	Hab. Fet
maig 1964	3.820	4.084
1966*	3.823	3.807
1976	4.431	
1986	4.818	
1996	4.902	
2003	5.228	
* inclòs Mafet i Almenara		

PARC DE VEHICLES			
1963		2003	
Cotxes-turismes	95	Turismes	2.472
Camions	38	Camions	495
Motocicletes	120	Ciclomotors i Motos	552
Tractors	125	Tractors	88
Motocultors	15	Autobusos	7
Recol·lectores	12	Remolcs	76
TOTAL		3.690	

TELÈFON	
03/70	La companyia amplia de 250 a 400 abonats.
09/72	Els abonats passen a gaudir del servei automàtic.
En l'actualitat no es disposen de dades exactes del nombre d'usuaris de telèfon a Agramunt, però es pot tenir una idea la qual oscil·la entre 1.600 i 1.700 usuaris. Sense tenir en compte la telefonia mòbil.	

CORREUS
S'estima que el sistema de correus des de d'any 1964 ha crescut un 20%.
Durant el passat 2003 en l'oficina d'Agramunt han estat distribuïts 653.000 objectes. El correu certificat és el que més ha notat l'increment, per contra el correu particular és el que més ha anat de baixa.
L'any 1964 l'equip de correus estava format pel Director de l'oficina i 1 carter amb 7 serveis rurals. Actualment l'equip està format pel Director, 3 carters i 2 serveis rurals.
L'any 1964 enviar una carta tenia un cost d'1 pesseta i actualment el preu d'aquest servei es de 27 cts. d'euro (45 pessetes).

CORTINATGES

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Carnestoltes
Bolsos
Sport

Avgda. J. Mestres, 2
Telf. 973 39 12 16

25310 AGRAMUNT
(Lleida)

Rubèn Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Estem a la seva disposició en:

Mecànica

Electricitat

Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

PEUGEOT

Ramon Viladebait Milla

PINTURA DECORATIVA

Tel. 973 390 677

Mòbil 666 859 946

ELECTRICITAT

F.MARCH

Francesc March Altarriba

C/.Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

CITROËN

AUTO MECÀNICA AGRAMUNT, S.L.

Agent Citroën
JOSEP M. LLOP i SOLÀ

Avgda. Catalunya, s/n
Telf. - Fax 973 39 11 17

AGRAMUNT

AVET © ABANDERADO © PIEL NOBLE © VOGUE © MISSLYN © VALISA © PRINCESA © GUASCH © GLORY © CARLO MAGNO © SUAS © A. BASI © C. HERRERA © M. DUTTI © C. DIOR © P. RABANNE © VITORIO © M

COTS

*Merceria • Perfumeria
Marroquineria • Article de viatge*

Plaça del Mercadal, 4 ♦ Tel. 973 39 01 32
AGRAMUNT (Lleida)

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva
Portes ràpides de PVC
Matalassos

www.tendalssangra.com

Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92 AGRAMUNT (Lleida)

Notícies de la Coral

per J. Pijuan

SOPAR DE LA FAM

El grup petit de la Coral Bon Cant va realitzar el divendres 5 de març, al Foment Parroquial, una petita cantada dins els actes programats pel Consell de Pastoral i Càritas Parroquial amb motiu de la campanya contra la fam de Mans Unides.

CONCERT DE PASQUA

El diumenge 4 d'abril, diumenge de Rams, les corals d'Avui i Bon Cant oferiran el seu tradicional *Concert de Pasqua*, a l'església, a les 6 de la tarda. Esteu tots convidats.

TROBADA DE CORALS INFANTILS A AGRAMUNT

Durant el curs coral s'organitzen per a les corals infantils dos tipus de trobades: una per als més petits anomenada *Juguem Cantant* i una altra per a mitjans i grans que normalment fan junts. Enguany, però, el Secretariat ha proposat per aquest curs aplecs per separat: una *Trobada-Taller* per als "mitjans" i una *Cantata* per als "grans".

Quant a la Trobada-Taller, Agramunt serà una de les poblacions on es realitzarà aquesta trobada i es farà el dissabte 17 d'abril. Hi participaran prop de 200 cantaires d'11 corals.

Durant el matí les corals participants, distribuïdes en diferents tallers, treballaran el repertori proposat per l'equip tècnic del SCIC:

– Taller A: Gymúsic de Barcelona, l'Esquix de Barcelona, L'Espinguet de

Actuació al Foment del grup petit de la Coral Bon Cant, en motiu del *Sopar de la fam*.

Vilafranca del Penedès, Ateneu Popular de Ponent de Lleida i Clau de Sol d'Arbúcies.

– Taller B: Bon Cant d'Agramunt, Dolces Veus d'Anglesola i Veus Naixents de les Borges Blanques.

– Taller C: Xerinola de Sant Vicenç dels Horts, Brots d'Il·lusió d'Artesa de Segre i Xicalla de Vic.

Cada taller estarà dirigit per un director convidat. Els assajos es faran en tres llocs diferents: a la casa de la coral, al mateix Casal i al gimnàs del Col·legi Macià-Companyans.

El resultat d'aquest treball ens l'oferiran en un concert que faran al

Casal Agramuntí a les 5 de la tarda. Hi esteu tots convidats.

ALTRES TROBADES

El diumenge 18 d'abril la Coral d'Avui participarà a l'*Aplec Coral de la Zona Nord de Lleida* que aquest any s'organitza a Andorra la Vella.

El grup petit de la Coral Bon Cant participarà al *31è Juguem Cantant* que es farà a Seròs el diumenge 25 d'abril.

Quant al grup gran, la seva trobada es fa el diumenge 16 de maig a l'Auditori de Barcelona on cantaran la cantata *Tirant lo Blanc*. ■

Envieu les vostres col·laboracions a través del correu electrònic de **SIÓ**
direccio@revistasio.info

En primer lloc volem felicitar la Revista SIÓ en el seu 40è aniversari i desitjar que en puguem celebrar molts més, ja que la seva continuïtat beneficia totes les entitats de la nostra Vila en permetre'ns donar a conèixer les nostres activitats a través d'aquestes pàgines.

L'EMMA es vol sumar d'una manera activa en aquesta celebració, i per això hem programat un concert commemoratiu d'aquest aniversari al Casal Agramuntí, el dia 28 de març a les 12'30 h. A càrrec de les Orquestres de Cambra d'Agramunt, Tàrrrega, Mollerussa i Lleida. Aquestes quatre formacions es fusionaran en una sola per interpretar obres de Belà Bartok, Rimsky-Korsakov i Edward Elgar.

III Setmana Musical

Tal i com ja us informàvem al passat número d'aquesta revista, des del dimarts dia 2 i fins el dilluns dia 8 de març, es desenvoluparen tot un seguit d'activitats en el marc de la *III Setmana Musical*, durant la qual es repartiren les actuacions entre la mateixa escola, l'*Espai Guinovart* i "*Lo Pardal*"

Activitats a l'EMMA

Tots els alumnes van poder gaudir d'allò més en els tallers que els mateixos

Els futurs músics d'Agramunt, són ja una realitat.

professors de l'escola van realitzar, com per exemple els de:

Violí, guitarra, saxo, flauta, guitarra moderna, clarinet, trompeta, violoncel, aula tradicional, acordió diatònic i informàtica.

En aquestes activitats els alumnes de tots els nivells van descobrir aspectes i curiositats sobre els diferents instruments que s'imparteixen a l'EMMA.

Concerts a "Lo Pardal"

Dia 2, 3 i 4 concerts
"Joves Intèrprets"

Tots els esforços, hores d'estudi, assajos i nervis abans de sortir a l'escenari, es van veure recompensats amb la bona acollida per part del públic, que van

gaudir amb unes actuacions acuradament preparades tant tècnicament com musicalment i amb un repertori d'obres que abastava totes les èpoques i estils. Interpretats amb la frescor i espontaneïtat que només els joves posseeixen.

Dissabte dia 6 concert de cloenda del II Curs de Piano

Una vegada més la concertista txeca, *Júlia Supinova*, pianista dotada d'uns grans recursos tècnics, ens va captivar totalment en transmetre'ns tota la seva sensibilitat musical mitjançant la varietat de matisos tímbrics que extreia a l'instrument.

El públic, en acabar el concert, va sol·licitar la seva presència reiteradament.

Violí, violoncel i tradicional, els més visitats.

Júlia Supinova va actuar al concert de cloenda del II Curs de Piano.

Ritme, ritme... i més ritme!

Audició i tallers a "l'Espai Guinovart"

Divendres dia 5, taller de música negro-africana / audició de JAZZ

Si es busqués una frase que definís aquest taller, no seria una altra que "embogits de ritme". Tothom va ballar, picar de mans, tocar els diferents instruments africans, etc., i molts dels assistents van vibrar en descobrir la rica varietat rítmica, interpretada amb la puresa d'estil que ho feia el grup de *Mambé Dembele*.

La formació anomenada "*Poker Brass Band*", formada íntegrament per músics professionals locals, tots ells formats musicalment a l'EMMA, van realitzar una audició on ens van mostrar l'evolució i

el desenvolupament del fenomen musical anomenat Jazz.

Dilluns dia 8, taller de música sud-americana

Milton Ribera ens va apropar a la música d'Amèrica del Sud, on tots plegats vam escoltar i al mateix temps esbrinar l'origen dels ritmes "calents" del Carib, Brasil i Colòmbia amb els seus merengues, samba, cúmbies i d'altres. El taller va ser molt participatiu, especialment per part del públic jove.

Properes Activitats

II Trobada d'Escoles de Música

El dia 27 de març, la nostra escola participarà en aquesta trobada que tindrà lloc a la població de Balaguer. Serà

tot un dia de convivència, amb assaig al matí i concert al Teatre Municipal a les 5 de la tarda.

Superbarbieri de Sevilla

Aquest és el títol de l'espectacle que es representa al teatre Romea de Barcelona, dirigida per "El Tricicle" i que l'EMMA té previst assistir-hi el dia 17 d'abril. La sortida, a banda del concert, comptarà amb una activitat lúdica "sorpres" a la tarda.

Concert de Sant Jordi

L'orquestra de flautes de les terres de Lleida "Amalgama", dirigida per Elena Sentís, serà la formació protagonista del concert de la diada de Sant Jordi, el diumenge dia 25 a 2/4 d'una del migdia, al Casal Agramuntí. ■

Un moment de l'actuació de Milton Ribera.

Poker Brass Band en directe.

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus ^{S/A}
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Obrador: Ctra. Cervera, s/n.
Botigues: Ctra. Cervera, s/n.
Plaça de l'Església, 4
Avgda. M. Jolonch, 51

Tel. 973 39 00 36
Fax 973 39 06 90
AGRAMUNT
L'Urgell

Vides escapçades

■ Joan Puig

Dol. Dol i tristesa. Dol, tristesa i una pena immensa per les víctimes del terrorisme desenfrenat a Madrid. I un nus a la gola que no deixa sortir l'angoixa que ens corca per dins. Les paraules són buides de contingut. No en trobem per explicar el que vivim. Un altre cop les bombes han esclatat esquarterant cossos i apagant l'alè de la vida. De dues-centes vides. La sang innocent s'ha escampat per la ferralla dels trens esventrats, pel sòl, per les vies, per les andanes... No hi ha paraules per tot plegat. Només una pena immensa i el desig impotent de voler tornar enrera i rebobinar el temps per tal d'evitar el que ha esdevingut inevitable. Dol. Dol i tristesa. Amb la pregunta de sempre com a rerafons: per què? Hi pot haver algun ideal que valgui tanta destrossa, tantes vides...?

* * *

Es va llevar de bon matí. Com cada matí laborable. Després d'una dutxa ràpida va tenir temps de preparar-se un entrepà que es prendria a quarts de deu amb el cafè que feia amb els amics, en un recés de la feina. En agafar la bossa de mà, va repassar que hi fos tot: les claus del pis, les pastilles per la migranya, el pintallavis, les ulleres de sol, uns mocadors, el mòbil... Com cada matí va anar a fer una darrera mirada a la cambra dels nens. Tots dos estaven dormint. D'aquí a mitja hora el marit els llevaria i els portaria a l'escola. Com cada matí els va llençar des de la porta una mirada càlida de comiat. Va anar a fer un petó d'adéu al marit que s'acabava de llevar. Després enfilà escales avall. Tenia el temps just per arribar a l'estació que estava a cinc minuts de camí. El tren solia ser puntual i no valia badar. No li agradava fer tard a la feina. Poc sabia, però, que mai no arribaria a la feina... Dues hores després el seu marit li trucaria al mòbil en saber que hi havia hagut un acte terrorista, però ningú no

contestaria. El so estrident del mòbil només el sentiria una infermera que amb llàgrimes als ulls posaria una manta sobre el cos esquinçat d'una dona.

* * *

Es va llevar de bon matí. Com cada matí laborable, des de feia dos mesos, es preparava per anar a treballar. Estava content perquè finalment havia aconseguit una feina. És clar que li pagaven poc i que tot era molt dur, però no es podia queixar, perquè tampoc no tenia papers. Li havien

promès que, si es portava bé, el farien fix quan fes mig any i això volia dir tenir l'oportunitat d'arreglar finalment els papers. Estava content, perquè amb els ingressos havia aconseguit que la seva muller i el nen s'haguessin pogut traslladar a viure amb ell en un pis d'una barriada dels afores de Madrid. La feina la tenia a tres quarts de camí, però era fàcil d'anar-hi amb el tren de rodalies. Va deixar la muller i el nen encara al llit. Va agafar la jaqueta i es ficà el mòbil a la butxaca. Feia tot just una setmana que s'havia comprat aquest telèfon. Tots els companys en tenien ja feia temps. Tancà la porta sense fer soroll i baixà les escales de dos en dos.

No podia fer tard a la feina. Quan arribà a l'estació del tren encara faltaven uns deu minuts. Poc sabia, però, que mai no arribaria a la feina... Dues hores després la seva muller li trucaria al mòbil en saber que hi havia hagut un acte terrorista, però ningú no l'agafaria. El so estrident del mòbil només el sentiria un xicot de la Creu Roja que amb llàgrimes als ulls posaria una manta sobre el cos esquarterat d'un immigrant.

* * *

Es va llevar de bon matí. Com cada matí laborable havia d'anar a la facultat de lletres. Tenia encara les parpelles enganxades per la son, perquè havia anat a dormir feia tot just cinc hores. Anit havia estat acabant un treball de literatura. Estava cansada, però contenta. Es va preparar un cafè amb llet, mentre les altres

dues amigues del pis es discutien per veure qui entrava primer al bany. Cada dia passava igual. Mai, però, no s'enfadaven. Totes tres es coneixien de quan estudiaven el batxillerat al poble. De seguida es van posar d'acord en què anirien juntes a un pis. Els pisos de Madrid, però, estaven a uns preus astronòmics, per això van preferir aquest dels afores que estava ben comunicat. Amb una estona de tren ja eren a Atocha; com qui diu, al centre de Madrid. Va agafar la motxilleta i es posà orgullosa el treball sota el braç. Va desendollar el mòbil que havia tingut carregant-se tota la nit i se'l posà a la butxaca.

No se'n podia pas oblidar. Després de quedar amb les amigues per anar al cinema juntes, va marxar escales avall. No volia que se li escapés el tren. Poc sabia, però, que mai no arribaria a la facultat... Dues hores després les seves amigues li trucarien al mòbil en saber que hi havia hagut un acte terrorista, però ningú no contestaria. El so estrident del mòbil només el sentirien dos membres dels cossos de seguretat que amb llàgrimes als ulls posarien una manta sobre el cos mutilat d'una noia jove.

* * *

Dol. Dol i tristesa. Dol, tristesa i una pena immensa. ■

Ctra. de Tarrega, s/n.
Tel. 973 39 07 34
25310 AGRAMUNT

llenceria
corseteria

L'entrada

Assumpció Marsol

Carrer Sant Joan, 4 • Tel. 973 39 08 34 • AGRAMUNT

EXPOSICIONS TEMPORALS

A un pas del cel, de SANDRA BALSELLS

Primavera Fotogràfica 2004
28 de març / 2 de maig

Presentació del llibre

CONTES DE L'ESPAI I DEL TEMPS, de Ricard Bertran, amb il·lustracions de Josep Guinovart (portada), Rosa Marsà, Montserrat Guerrero, Cristina Cuñat, Olga Cortadelles, Serafina Balasch i Mireia Corrales

Diumenge 18 d'abril, a les 12.30h.

La Botiga de l'Espai

Carpeta AGRAMUNT,
amb textos de Guillem Viladot i gravats de Josep Guinovart

Horari: de dimarts a divendres de 10 a 13 i de 16 a 19,
dissabtes d'11 a 14 i de 17 a 19,
diumenges d'11 a 14.

Plaça del Mercat, s/n. 25310 Agramunt.
espaiguinovart@teleline.es

Visites concertades per a grups. Tel. 973 39 09 04

FUNERÀRIA i TANATORI

J. TORNÉ

Serveis per totes les companyies

Av. Catalunya, 12 AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
SERVEI PERMANENT

Aniversari

■ A. Ponsa

Aquest any es compleix el quarantè aniversari d'aquest informatiu que, al seu naixement, ben pocs li devien augurar una vida tan llarga i prolífica; i és per això que la gent del poble i de la comarca se sent satisfeta de posseir una revista d'aquestes característiques que, de ben segur, altres pobles els agradaria tenir. És clar que les coses no vénen per si soles, cal buscar-les, treballar-les i, per descomptat, dedicar-hi temps i fermesa.

És un plaer immens poder dir que SIÓ no s'ha endarrerit mai, ja que sempre ha anat evolucionant..., i això ha estat la clau d'haver aconseguit arribar a una fita tan elevada com la que aquest any estem commemorant.

Això s'ha d'agrair en primer lloc a la bona rebuda i el suport que, en tot moment, els lectors han demostrat envers la revista, i, sobretot, a la feina, dedicació i bon fer dels diferents equips de redactors que, al llarg dels anys, s'han anat succeint al capdavant sense defallir en cap moment.

També és cert que no ha estat tot flors i violes: SIÓ, com una empresa més entre tantes, ha tingut alts i baixos o, si més no, èpoques no tan planeres com pot semblar des d'una òptica de portes enfora. Però, malgrat tot, sempre ha prevalgut la capacitat resolutiva dels qui s'han hagut d'enfrontar a les dificultats

més o menys greus que, amb el temps, han anat sorgint.

Pels vilatans d'Agramunt és un plaer immens poder dir amb el cap ben alt que SIÓ no s'ha endarrerit mai, ja que sempre ha anat evolucionant tal com les pautes dels temps han anat marcant, i això ha estat la clau d'haver aconseguit arribar a una fita tan elevada com la que aquest any estem commemorant.

Qui ho havia de dir que un ésser tan desnerit al moment del seu naixement, a hores d'ara hagi esdevingut un tipus tan ben plantat i exquisit! No trobeu que val la pena sacrificar-se encara que la recompensa no sigui material? Entenc que aquesta, en determinades ocasions, sigui necessària, però el veritable plaer

sempre ha estat moral.

Cal dir que SIÓ no només és reconeguda com una de les millors revistes d'aquestes contrades, sinó també de les d'àmbit nacional. Això està avalat pels premis que li han estat atorgats en diferents convocatòries per a la premsa comarcal.

Aquest fet ens honora d'allò més, i, de passada, ens esperona a tots, vilatans, lectors i redactors, a seguir el bon camí sense defallir, i ens imposa el repte d'anar-nos superant dia a dia per tal que SIÓ continuï el sentit ascendent que fa quaranta anys va emprendre amb el fi de pujar ben amunt. Com més millor.

Si tots fem pinya al seu entorn, de ben segur que ho aconseguirem. ■

L'ACUDIT D'EN CREUS

- Escolta!, ets la Roser?
- No, sóc la seva **Nora**.
- L'**enhorabona**!!
- Almenys faig el que puc per ser-ho.

FINQUES AGRAMUNT

aquí tens la teva llar

Edifici Ctra. de Cervera

Vivendes amb 3 habitacions
Vistes immillorables i molt assoljades
Aparcaments i locals comercials

**80%
venut**

Edifici Ribera del Sió

Apartaments en venda
Excel·lents vistes
des de 63.100 euros

**bona
inversió**

**darrer
xalet**

Urbanització El Turó

Parcel·les des de 350 m²
Habitatges de 170 m²
+ garatge per a 2 cotxes
Possibilitat de construcció de piscina

**50%
venut**

Vivendes adosades al Passeig del Riu

4 habitacions | 2 banys. Parquet
Calefacció de gas/gasoli per terra
Sostres folrats amb fusta
Façana de pedra. Jardí individual

AURA

NOVA COL·LECCIÓ
PRIVAMERA-ESTIU

ÚLTIMES
TENDÈNCIES
EN MODA
I COMPLEMENTS

C: SIO, 10 AGRAMUNT 973 392 567

Miguel Gil

TOYPES

Ana Mora

TORRADAS

JOCAVI

ROGER.O

kleymac

ESCOLA

guitare
mara.co

i altres...

Una declaració de principis encara vigent

■ **Jaume Cots**

Aquest article que es reproduïx a continuació fou publicat (fa vint anys) al *Butlletí de la Premsa Comarcal de Catalunya*.

Repasant-lo, m'ha semblat interessant la seva reproducció (de fet és inèdit per SIÓ) ja que, en certa manera, pot considerar-se com una diguem-ne... declaració de principis de la revista, encara (penso, malgrat el pas del temps) majoritàriament vigents actualment.

Aquesta és la meva aportació en la commemoració dels quaranta anys de SIÓ i... per molts anys!

SIÓ, Informatiu d'Agramunt i de la Ribera del Sió, neix, el mes de març de 1964, fruit de la voluntat d'una gent d'aquell temps, disposada a crear una eina de cultura i comunicació en aquestes contrades.

A causa de les dificultats que representava –en aquells anys– obtenir els permisos corresponents per encetar una publicació, es buscà l'aixopluc de l'Ajuntament, que es féu càrrec de la seva paternitat oficial, així com d'eixugar els dèficits que (de més a menys) s'han produït al llarg d'aquests més de vint anys, en què la revista ha sorgit ininterrompudament, mes rere mes, (actualment es rep l'ajut anyal del Departament de Cultura de la Generalitat).

No es pensi però (per això de “qui paga mana”) que SIÓ ha estat, o és, un instrument al servei de Ca la Vila. Ni en temps reculats, quan oficialment el responsable i director n'era l'Alcalde, aquests han intervingut molt poc en la línia d'actuació que ha seguit la publicació. Sortosament, des del primer dia, es produí la simbiosi de saber conviure –autoritats i redaccions, malgrat discrepàncies ideològiques– sense radicalitzar reivindicacions, en benefici d'un tercer: SIÓ.

Prova d'aquestes afirmacions, són les conclusions a què arriba Jaume Guillamet en el seu llibre *“La Premsa Comarcal”. Un model català de periodisme popular* on, textualment diu⁽¹⁾:

“Entre els periòdics municipals que per raons metodològiques incloc com a premsa del Movimiento, és a dir, premsa oficial, cal subratllar que hi ha casos, sobretot els anys 60 i 70, de publicacions que han tingut una posició força despolititzada i de servei local, com seria el cas de SIÓ a Agramunt (l'Urgell). També s'ha de remarcar la presència sovint entre els equips redactors i col·laboradors de gent que hi figura no pas per identificació ni militància política sinó per un afany de servei informatiu i cultural, sovint no practicable en cap altre marc i que amb la seva tasca acostumen a donar a la premsa oficial una nota d'identitat i de cultura, sobretot en el camp de la història local”.

La gent que, amb els anys, ha passat per la redacció ha tingut, i té molt clar, que hi entra de forma desinteressada i en funció de servir la comunitat des d'aquest àmbit, i que SIÓ és una publicació al servei de tots i per a tots i, per això, que hi ha un límit entre el que un voldria que fos i el que ha d'ésser.

Evidentment SIÓ el fan unes deter-

minades persones, amb idees pròpies i, vulguis que no, aquestes es reflecteixen en la seva trajectòria, donant-li un segell determinat, encertat o no, segons el tarannà de cada un que el llegeix. Però el que és segur, és que SIÓ no ha estat mai un vedat particular de ningú, ni de cap grup. Al contrari, sempre ha estat obert a tothom, a la crítica, i qualsevol ha pogut manifestar-se en les seves pàgines.

És clar que SIÓ no surt a gust de tots, a vegades... ni al de cada un dels membres de la redacció. Però, se segueix endavant, sempre amb la idea de fer una revista plural, de tarannà obert i liberal i, ensems, la crònica de la història local que, de no fer-se així, passaria a l'oblit, ja que la premsa diària no s'ocupa del batec de les petites zones rurals, i de fer-ho, sols és per donar-ne les notícies d'impacte.

Aquest, potser, és el principal factor que dóna raó d'ésser a les publicacions locals. Donar fe, informar del que passa a les nostres comunitats. Què és el que veritablement interessa els nostres lectors. Per què? Qui compra aquestes revistes?

Evidentment també ha d'ésser una eina cultural, que promogui i cultivi la gent i els fets locals amb preferència, i

⁽¹⁾ Edita: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Edició 1983. Pàgines 94-95.

evitant, en el possible, els lletraferits que volen explicar el "sexe dels àngels".

Fóra la publicació ideal la que, a més d'informació i cultura, sabés fer denúncia i crítica –a tots nivells– dels embolics que poden produir-se en una població, però posar aquest plantejament amb plenitud a la pràctica, és enormement arriscat. A les petites viles tots ens coneixem i, ja cal fer equilibris per mantenir la convivència, per afegir-hi una casta de paladins-inquisidors del bé i del mal.

La gent de SIÓ som conscients de les nostres limitacions i, en aquest aspecte, *fem el que podem*. El que cuidem és mantenir les pàgines de SIÓ obertes a tot tipus de denúncies. Amb els anys, molts ens han esperonat a denunciar els (moltes vegades) *seus* problemes, però poquíssims s'han "mullat" per fer-ho ells.

Un altre punt perillós, per a la bona marxa d'una publicació local (sobretot perquè limita els lectors) és, decantar-se plenament per una determinada filiació política. Naturalment que no es pot arribar a una imparcialitat asèptica

i... tots ens coneixem. Però sí que s'ha d'obrar amb ètica.

Sobre aquest tema de posar-se etiquetes, SIÓ, donada la seva trajectòria catalanista de sempre, conscientment n'ha acceptada una "*en català si us plau*". Doncs bé, encara avui, se'ns parla de *marginacions* i negatives a admetre'l per aquest motiu.

Malgrat tot, els nostres lectors són fidels i segueixen en lent però progressiu augment. Són quasi 900 exemplars els que es venen mensualment (el 90% a subscriptors), per una població que voreja els 5.000 habitants més els agramuntins de fora vila. Dissortadament, l'índex de subscripcions als pobles de la Ribera del Sió és baixíssim, encara que la vintena de corresponsals enviïn mensualment les seves cròniques.

Aquesta confiança que ens demostren els lectors és la millor prova que SIÓ es vol, que té credibilitat. Això és el que dóna força als que, mes rere mes, cuiden de fer-lo sortir al carrer, malgrat els repetits maldecaps i problemes que això comporta.

En llegir aquestes –diguem-ne– reflexions, és segur que més d'una d'aquestes persones que se senten fermes i combatives, els aflorarà als llavis un somriure de commiseració davant aquests plantejaments potser –per a ells– de... "vol ras". És completament comprensible aquesta actitud si no s'està foguejat en aquestes empreses o, en el cas, que puguin permetre's el luxe de finançar-se la seva revista, i que es conformin que els seus lectors no sobrepassin gaire el seu cercle d'amistats.

Però cal adoptar aquestes solucions si es vol una publicació que –sense defugir d'una qualitat– perduri i sigui mínimament rendible.

Fóra gratificant que les experiències que, durant més de vint anys, ha viscut SIÓ en aquest terreny de la premsa comarcal, poguessin ser útils per a altres publicacions. Confiem-hi.

Jaume Cots i Solé
Redactor en Cap de SIÓ
Octubre de 1984

Contes de l'Espai i del Temps

Quan llegiu aquestes ratlles segurament ja estarà pràcticament enllestida una nova publicació, que serà a les llibreries en la propera diada de Sant Jordi.

Es tracta d'un recull de contes inspirats en diferents elements de l'obra que està exposada a l'Espai Guinovart d'Agramunt intitulada «Contes de l'Espai i del Temps». D'aquí la primera part del títol: «de l'Espai». I «del Temps» perquè cada un dels contes parlen d'un temps determinat; d'aquell en què la comunió entre la gent i la terra era complet, d'aquell temps que van forjar al Guinovart pintor i va influir en tota la seva obra.

Aquest llibre vol ser un homenatge que una colla de convilatans, i en nom de tot un poble, reten a en Guinovart, com a artista i com a persona.

El text és d'en Ricard Bertran, i les il·lustracions han estat realitzades per Rosa Marsà, Montserrat Guerrero, Cristina Cuñat, Olga Cortadelles, Serafina Balasch i Mireia Corrales.

La presentació del llibre es durà a terme el diumenge dia 18 d'abril, a 2/4 d'una del migdia, a l'Espai Guinovart, en la qual tots hi sou convidats. I el dimarts dia 20, al mateix Espai, es farà una presentació pels escolars de la Vila.

Cal destacar que aquest llibre ha estat possible gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament d'Agramunt, el Consell Comarcal de l'Urgell, l'IEI i la Fundació «Espai Guinovart».

BELLESA DENTAL

Jordi Freixes i Montse Corrales
ODONTÒLEGS

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30h. a 20:30h.)
DISSABTE (de 9h. a 13h.)
Hores a convenir

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749

**Fabricació d'equips per la recollida
i transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

**ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS
MUNICIPALS I INDUSTRIALS**

*HOTEL * BAR
RESTAURANT*

Ctra. Cervera, s/n. Telf./Fax 973 39 12 13
25310 AGRAMUNT (3línies) Urgell

RELOTGERIA - JOIERIA

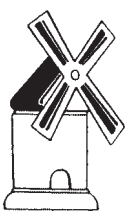

**esteven
llagunes**
qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

FERRETERIA MOLINET

Ctra. d'Artesa, 1 - Tel. 973 390 458 - Tel. i Fax 973 390 662

CORRETGES	MÀNEGUES
RODAMENTS	E I N E S
CARGOLS	MATERIAL
EXTINTORS	ELÈCTRIC
PINTURES	PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ
C/ del Clos, 10
Tel. 973 39 25 39 • Fax 973 39 11 51

Indústries JOVÉ-BALASCH, S.L.
C/ Indústria, 2, 4 i 6
Tel. 973 39 25 39 - Fax 973 39 11 51
E-mail: jovebalasch@ctv.es
25310 AGRAMUNT

Hi serem a temps?

■ Una agramuntina

En les meves estones de "relax", m'agrada llegir, escoltar música, caminar i veure els anuncis televisius. Ja fa temps que he percebut que els anuncis que ara s'estilen, són en forma i en disseny molt diferents al que estàvem habituats. *I és que tot va canviant i modernitzant-se!* Actualment, fins i tot n'hi ha alguns que el contingut i el missatge no són entenedors a primer cop d'ull. En ocasions els presenten fraccionats i els has d'anar descobrint per parts, amb altres anuncis entremig. Curiosament, ara hi ha un diari de difusió catalana, encara que escrit en castellà, que s'anuncia per televisió utilitzant una forma més que senzilla quant a color i disseny, però emet un missatge més que profund que m'ha encuriolit moltíssim: "El nostre diari no es fa responsable de l'opinió dels nostres lectors, però sí del fet que tinguin opinió".

És xocant i, fins i tot, m'atreveria a dir que és divertit que donin rellevància a la llibertat d'opinió dels seus lectors, deixant clar que no se'n fan responsables. Ben bé deu passar el mateix que a la nostra revista, que, pel que he pogut sentir, hi ha persones que tenen un cert temor a escriure-hi les seves opinions, queixes o descontent respecte a situacions actuals que es donen al municipi, per por a rebre represàlies per part d'aquells a qui van dirigides. *Estem en una democràcia, no? Tenim dret a expressar-nos encara que hagi de ser amb un pseudònim? Doncs parlem i expressem-nos lliurement i sense embuts!* Aquest anunci m'ha fet entendre el comentari d'en Bernat Jofre del mes de gener en què feia referència a la *inoportunitat* d'alguns de voler matar el missatge.

La pregunta és: Es nota prou que estem en democràcia? Resulta que als que gosem a qüestionar alguna actuació

o comentar sobre la gestió del govern que representa a tots els agramuntins, se'ns titlla de tenir una "rabieta" de mal perdedors. I és que realment això no és important, ja que ens representen tant si ens agrada com no, encara que no els haguem votat. Això deu ser la democràcia, saber acceptar la decisió de les urnes encara que sigui havent de fer aritmètica. Però, també cal pensar en la llibertat d'expressió, està inclosa en la democràcia o no?

El que em molesta, en el fons, és que el grup que va ser més votat en les eleccions municipals no digui pràcticament "ni piu". Jo creia que ells defensarien els interessos de tots aquells, que com jo, veiem que la cosa no va bé, per molt que s'esforcin en dissimular-ho de cara enfora.

El cap de l'oposició té fama de bona persona, sensat i potser amb un punt massa de calmat. Penso que, ja que no ho fa qui ho ha de fer, hauria de ser ell i el seu grup qui expliquessin a la pàgina d'aquesta revista o en un fullet informatiu del seu partit (hi ha pobles que el fan des de l'oposició), si la postura del seu grup té l'objectiu de dur a terme una política silenciosa. Si no és així, s'haurien d'espavilar per dir la veritat o clarificar alguns esdeveniments i actuacions que succeeixen a ca la vila, perquè bé se'n deu assabentar, no? Potser ens hem de preguntar si també ha rebut algun advertiment sobre la carta que escrivia a la revista, ja que he apreciat que el mes passat no hi va aparèixer, i l'escrit del seu grup més aviat el podem qualificar d'explicar poca cosa, encara que ben dita.

Pel carrer, per les botigues, pels cafès es comenten moltes opinions, tant a favor com en contra de les decisions municipals. Però el cert és que encara

que el govern manifestés la intenció de ser molt a prop i obert al poble, no ens assabentem de res i si és el cas fins que està fet, entenguem o no l'actuació.

De ben segur que un bon nombre d'agramuntins voldríem tenir, ni que fos una mica, informació sobre temes com el polígon, l'escorxador, l'augment de nou personal de la casa, si és cert que es va a comprar a fora vila, què passa realment amb el tema de les rotondes, com quedarà el retorn de diners del carrer Molí Vell, per què no es planten arbres a segons quins carrers,... En definitiva les qüestions que es podrien fer durarien massa i no crec que ningú les contesti, per tant allà cadascú amb la seva responsabilitat i consciència.

Pel que fa a la seguretat i a la protecció dels joves hauríem d'obrir tots ben bé els ulls! No fa massa dies uns amics em van explicar que una colla de nois han llogat una cabana (preu mensual?- lloc?) per condicionar-la com a club privat per fer-hi els seus saraus. És evident que no s'hauria de permetre que persones adultes lloguessin espais apartats del poble, principalment perquè no és el lloc per realitzar-hi activitats d'aquest tipus i encara més si estem parlant de nens molt joves que estan fent i iniciant l'ESO. Els pares ja patim prou pels nostres fills i els perills que comporten els trajectes i companyies habituals, perquè ara hi haguem d'afegir la inconsciència d'algun que altre interessat. Pensareu que s'hauria de denunciar, jo també. Però estigueu ben segurs que intentaré esbrinar ben bé de qui es tracta i fer l'actuació pertinent com a ciutadana responsable.

Benvolguts lectors, tal com diu el refranyer d'en Joan Viladot (Refrany 5856):

"Un lloc per a cada cosa i cada cosa al seu lloc". ■

GRUPO CONSIST SA

GRUCONSA

Carretera de Tàrraga, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 PREIXENS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

APLICACIONS DE PINTURA

CAPITAN

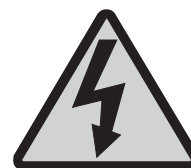
ESPECIALITAT EN PINTURA DECORATIVA

SERVEI DE CAMIÓ PLATAFORMA

REVESTIMENTS TÈXTILS · CORTINATGES I RIELLS
COL·LOCACIÓ DE PARQUET · REVESTIMENTS DE FUSTA
PINTURES INDUSTRIALS I EN GENERAL

C/. Jaume I, núm. 12 · 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 04 03 Mòbil 667 639 258

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76
AGRAMUNT

DISTRIBUCIONS

FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

Llengua catalana - valenciana: un problema?

Diuen que, moltes vegades, el sentit comú és el menys comú dels sentits

■ **Antoni L. Pasques**

Va dir Pompeu Fabra una cosa semblant que com més avancéssim catalans i valencians en l'estudi i el coneixement de la llengua, més convergiríem.

1. Identificació del problema:

Ha sorgit la necessitat d'un consens sobre diferents aspectes relacionats amb la llengua, entre altres, el seu nom.

2. Analitzem el problema:

Les llengües van evolucionant amb el temps. Dins un mateix grup lingüístic, segons el nivell de relació i de desplegament més aviat s'anaven diferenciant. Amb els moderns mitjans de comunicació, més aviat s'aproximen. Com més poden ser ensenyades i cultivades, menor és el grau d'erosió, major és l'autoestima.

En el cas de la nostra llengua, hi ha dos grans grups identificables principalment per la fonètica: central i occidental. Englobats en ells hi ha uns grups marcats per la seva personalitat, entre ells el valencià.

Diverses circumstàncies històriques i socials han fet difícil el que avui sembla més fàcil: el mutu coneixement, valoració i respecte.

Moltes vegades, elements de poder i la mateixa ignorància han distorsionat la diferència que, a primera vista, posa de manifest la fonètica corresponent⁽¹⁾. A tots els territoris hi ha hagut moltes dificultats, però la consideració social ha estat diferent d'uns a altres llocs.

La gent de **tot el territori** ha estat convençuda que a Catalunya es parlava català (fos occidental o central) i a València es parlava valencià.

3. És resoluble?

Perfectament. Crec que s'ha de resoldre de cara als que estimen la llengua i treballen per ella, i que la solució sigui "llevadera" o permeti "conlllevancia" per als que, essent del país, ni l'estimen ni treballen per ella. Com més es coneixerà i es farà servir la llengua (ús i ensenyament) més fàcil serà acceptar la solució.

4. Busquem solucions

Tot el que per a nosaltres significa el català, per als valencians ho significa el valencià. No és més ortodoxa una variant que una altra. Ens n'emportaríem moltes sorpreses. Per tant, el tracte ha de ser

d'equitat, fugint de fonamentalismes com ànima que porta el diable. La solució que proposo i que en aquests moments té més justificació política i social és **català-valencià**.

5. Són vàlides?

Ho seran en funció del consens. Han de quedar englobats lèxic, morfologia, sintaxi-justificats- sense reticències, encara que en algun cas puguin no agradar, fer constar l'àrea d'ús (no es pot anar de prepotents, moltes vegades les coses no s'han fet bé).

6. Execució de les solucions:

Igual que es van signar a Castelló el 1932 les Normes, el 2005 es podria signar la Concòrdia en un lloc emblemàtic – a Tortosa o a Morella o per què no, a València ciutat–, aquesta vegada solemnement, en presència de les màximes institucions, incloses les del Regne d'Espanya.

⁽¹⁾ Un conspicu personatge que va ser investit del títol de *Adelantado de la Hispanidad* deia: "Ni escribo ni hablo bien el valenciano, pero afirmo que no tiene nada que ver con el catalán".

EXPOSICIÓ RAMON CREUS i SIÓ

Mostra dels treballs que el dibuixant Ramon Creus ha publicat a la revista SIÓ durant 40 anys.

Aula de Cultura de la Caixa del Penedès,
del 3 al 12 d'abril de 2004

Acte inaugural: dia 3, a les 19 hores.

Horari de visites: Dissabtes de 6 a 9 del vespre.
Diumenges i festius de 12 a 2 del migdia
i de 6 a 9 del vespre.

Nous tractors 6020 de 75 a 121 CV amb Arc de Seguretat

Tractors John Deere

POSI'NS A PROVA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, km. 486
Tel. 973 600 450 - Fax 973 710 484
25230 MOLLERUSSA (Lleida)

C/ Narcís Monturiol, 1 - Pol. Ind. Bufalvent
Tel. 93 874 39 11 - Fax 93 874 14 60
08240 MANRESA (Barcelona)

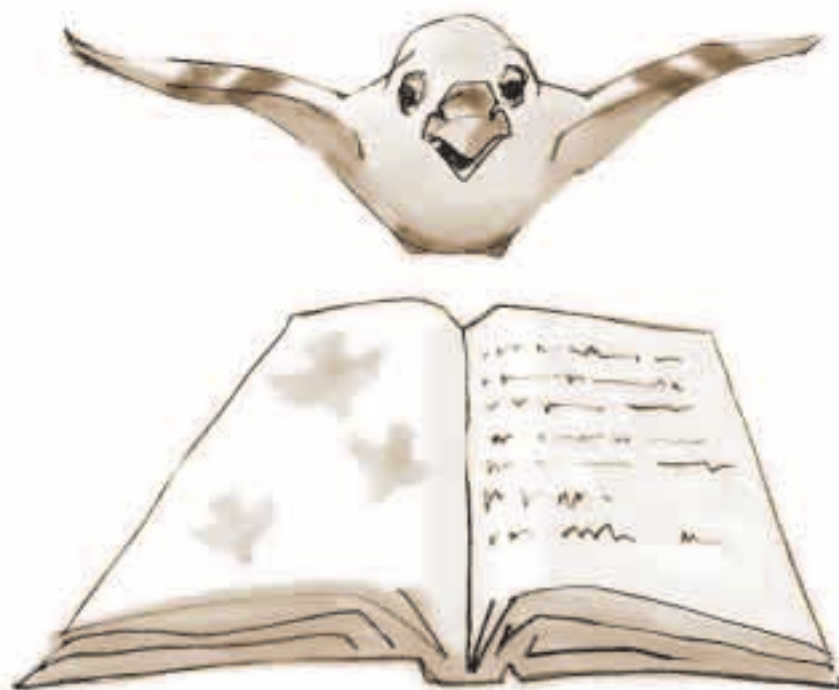
En Guerau de Go: Els ocells

■ Guillem Viladot

Aquell dia, en Guerau de Go encetà la història amb un somriure, i tot sopant començà a explicar-la. Una vegada hi havia un poeta que es deia Pistil Sistella. Era un personatge molt sensible que escrivia uns versos de molta cantarella; tanta, que els jurats dels Jocs Florals el premiaven gairebé cada any. Un dels seus temes preferits eren els ocells. De fet no coneixia cap espècie i per a ell tots eren ocells, tant si es tractava de pardals, com de garses, com d'esparvers. De tots només en diferenciava uns: els coloms. Els coloms, els colomins, les colometes eren els noms presents en els seus versos. Un dia un colom féu cap al terrat de casa seva. La sorpresa va ser tanta que va estar llarga estona contemplant-lo embadalit. El colom quan va estar tip d'escorcollar els testos de les flors, arrencà el vol i va desaparèixer.

Els coloms, els colomins, les colometes eren els noms presents en els versos d'en Pistil Sistella.

En Pistil Sistella experimentà un gran disgust, ja que pensava que aquell colom havia anat al seu terrat per quedar-s'hi a fer-li companyia. Perquè això no tornés a succeir, el poeta va resoldre de reparar llavors de mill per tots els testos. L'endemà va comparèixer el colom i s'hi va estar una llarga estona. En sentir-se tip, però, va emprendre el vol. L'endemà el colom tornà, si bé no anava sol, sinó acompanyat de quatre o cinc amics. Van

MONTSE GUERRERO

remenar tots els testos i se'n van anar. En Pistil Sistella posà més mill. L'endemà van arribar al terrat un vol d'una trentena de coloms. Com que el mill no s'acabava, el nombre de coloms anà augmentant fins que envaï tot el terrat. En aquell moment el poeta s'adonà que allò constituïa una plaga. Li dolia de no posar més mill als testos, però arribà un moment que el vol de coloms era tan gran que tapaven la claror del sol, és a dir, que des de dins de l'estudi el poeta no veia res. Davant d'aquella situació, en Pistil Sistella no gosà de sortir al terrat i amb la por que li entrà, avisà els bombers. Aquests van comparèixer puntuals i disposats a tot. En adonar-se d'aquella situació no van dubtar gens en sortir al terrat, però en veure la porta oberta, els coloms entraren a l'estudi del poeta i envairen tota la casa, immobilitzant la tasca dels bombers. Aquests,

indefensos, trucaren a la caserna demanant reforços. Quan el segon escamot de bombers arribà, els coloms s'havien cruspit tots els seus companys. En Pistil Sistella que estava refugiat dintre d'una campana de vidre, que en temps antic havia contingut una imatge molt gran de Sant Antoni Abat, contemplava aterrit aquella situació. El nou escamot abans d'entrar en acció, donà part al quarter general de la catàstrofe. En arribar el tercer escamot de bombers, la casa d'en Pistil Sistella es trobava tranquil·la i sense ningú més que el poeta amb un colom ajocat a la seva espatlla. Al vespre, a l'hora de passar llista a la caserna, no hi faltava cap bomber. L'endemà, el diari publicà la notícia següent: "El poeta Pistil Sistella ha guanyat, un cop més, la flor natural als Jocs Florals. Ha estat amb el poema titulat: *Els coloms, una plaga moderna*". ■

P R O M O C I Ó

230 m²

221 m²

221 m²

230 m²

Situació: Carrer MIRANDA, 5/7 4 Cases unifamiliars amb façana de 7 metres orientades cap a migdia

Semi-Soterrani: Ampli garatge per 2 cotxes + Sala polivalent de 27 m².

Planta Baixa: Rebedor+Menjador+Cuina dav./darr.+Jardí+Dormitori matrimoni amb bany+Dormitori individual+Lavabo amb dutxa

Primer Pis: Dormitori matrimoni+Dormitori doble+Dormitori individual+Bany complet

Informació i venda: **NP Imatge i Regal, S.L.** Av. Jaume Mestres, 21 25310 AGRAMUNT
Telèfon 973 39 21 73 Fax 973 39 05 65 e-mail: np@infonegocio.com

CLÍNICA PODOLÒGICA

PEU

TERE TORNÉ CORTÉS

Podologia:

- Durícies, ulls de poll...
- Plantilles correctores, etc.

Infermeria i Anàlisis Clíniques
Acupuntura i Logopèdia

HORARI:
De dilluns a divendres:
9-13 i 15:30 a 20:30 h
Horari a convenir

C/. Comtes d'Urgell, 4 - Tel. 973 39 26 89 **AGRAMUNT**

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Estudis Velts, 4, 1r
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Telèf. 973 39 22 18

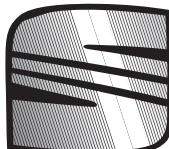

AGRAMUNT tel 973 39 08 26

Banquets de Noces
Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

Tallers Bertran, S.L.

SEAT
GRUP VOLKSWAGEN

Audi

Més de 200 vehicles d'ocasió a la seva disposició procedents de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

La Informàtica a l'Institut

A l'IES s'està treballant la Informàtica com una de les disciplines importants, perquè es creu que als alumnes se'ls ha de preparar pel futur. Al marge de les assignatures específiques d'informàtica, els alumnes solen anar sovint a les dues aules d'ordinadors per altres matèries. Alhora

per tal d'estar al dia, els professors s'apunten a cursos de diferents modalitats. Aquestes qüestions i la defensa d'estar preparat al màxim en matèria informàtica són les raons que s'exposen en el següent article elaborat pel professor encarregat d'aquesta matèria al centre.

No n'hi ha prou amb menjar, s'ha de pair

■ R. B. V.

L'aparició de la impremta va crear les condicions que, amb el temps, permetrien la generalització de la cultura i, amb ella, l'anivellament de les desigualtats entre les persones, però també va fer que existissin els analfabets i va néixer la necessitat i el dret d'aprendre a llegir i a escriure. Una persona no en té prou amb el domini d'aquestes habilitats, ha de valorar el coneixements que li arriben i incorporar els que són positius a la seva personalitat.

L'aparició de la informàtica i la xarxa mundial d'ordinadors ens ha abocat a una societat hipercanviant de la qual serem els nous analfabets si no adquirim els coneixements tecnològics necessaris per moure'ns entre la quantitat inabastable d'informació que ens arriba.

No n'hi ha prou amb aprendre a utilitzar els aparells i connectar-nos a Internet, el nou entorn suposa tenir accés a multitud d'informacions que haurem de destriar, permet donar una resposta més ràpida a les necessitats, ens permet contactar amb persones que mai no hauríem conegut i ens endinsa

en noves maneres de relacionar-nos que requereixen habilitats d'intel·ligència emocional que s'han d'educar.

Els centres escolars hem de donar resposta a aquestes necessitats i preparar l'alumnat perquè surtin triomfants davant els reptes que els presenta la societat i aconseguir-ho suposa actuar en diferents facetes de l'activitat educativa.

El professorat ha d'adaptar la seva preparació a aquestes exigències, situació que es resol dedicant un gran nombre d'hores a la formació en noves tecnologies. El claustre de professorat

del nostre institut ha dedicat aquest curs mil dues-centes hores a aquesta finalitat, només en el que portem de curs.

Hi ha d'haver disponibilitat de maquinari perquè l'alumnat realitzi les pràctiques conuenients. Disposem de vint-i-quatre ordinadors repartits entre tres aules per al seu ús exclusiu.

Controlar el tipus d'informació a què accedeixen els estudiants perquè no resulti perjudicial per a la seva formació. Sempre que utilitzen els ordinador hi ha un professor o una professora amb ells, que els dirigeix, orienta o supervisa i

tenim programes d'ordinador que permeten fer un filtratge i supervisar el tipus de pàgines que visiten.

S'ha de tenir una formació inicial mínima en l'ús de les màquines i els programes. Està inclosa en la programació obligatòria de l'àrea de tecnologia.

Els països capdavaners, ja es plantegen el domini de les TIC com una competència instrumental bàsica al mateix nivell que la lectura, l'escriptura i el càlcul. En acabar l'escola, l'alumnat ha d'ésser un usuari informat de les possibilitats de les TIC, ha d'estar capacitat per aplicar-ne selectivament els instruments TIC apropiats en els àmbits personal, laboral, social i com a suport bàsic per l'aprenentatge continuat al llarg de tota la vida. Per afavorir l'assoliment d'aquests objectius s'ha d'integrar la informàtica a les diferents àrees del coneixement i fer que sigui una eina utilitzada pel professorat a l'hora d'impartir la seva assignatura.

Sempre es pot millorar ja ens fem propostes per als propers anys que passen per un increment de maquinari, un apropament a les aules perquè no sigui sempre necessari desplaçar-se quan es volen utilitzar aquests recursos i promoure que els alumnes no siguin solament receptius sinó productius en aquest món canviant. ■

Carnaval a l'escola

■ Col·legi Mare de Déu del Socors

La setmana del carnaval a la nostra escola la vàrem celebrar de la manera més divertida possible. Impregnats per l'ambient del poble amb l'alegria i la preparació de la rua i les comparses.

El nostre rei carnestoltes,

que aquest any anava de mexicà, ens manava cada dia una cosa: portar alguna cosa al cap, un davantal..., fins arribar al divendres al matí que tots ben disfressats amb el títol "Una mà de contes", començarem la nostra rua fins al pavelló final per cantar i

COL·L·LEGI MARE DE DÉU DEL SOCORS

COL·L·LEGI MARE DE DÉU DEL SOCORS

ballar amb el grup d'animació "Plou i fa sol".

El divendres a la tarda vam esclatar gaudint de l'espectacle de final de setmana. Hi va haver teatre, dansa i un espectacle amb pallassos que ens van fer passar una bona estona.

Abans de marxar cap a casa no ens descuidàrem de ballar les danses del carnestoltes per posar-nos a punt pel dissabte de carnaval.

Va ser una setmana plena d'emocions i d'ambientació per aquesta festa tan divertida. ■

BIBLIOTECA MUNICIPAL
«GUILLEM VILADOT»

Dijous 16 d'abril, a les 20.30 hores
20 SONETS DE SHAKESPEARE

Del 19 al 30 d'abril

Exposició:
«VISUALITZACIONS DE CONTES I POEMES»
del Certamen Literari Sant Jordi

Divendres 23 d'abril

Sorteig de llibres entre tots els usuaris

Dissabte 24 d'abril, a les 11 del matí

RAMON RODAMON I ELS CONTES D'ARREU DEL MÓN
En acabar farem el lliurament dels diplomes de
Superlector 2003

L'escola amb la no violència

■ Col·legi Mare de Déu del Socors

Degut als fets ocorreguts el dia 11 de març a Madrid, a totes les classes vam fer una reflexió profunda sobre el tema. A la classe de Religió, els alumnes de cinquè curs van treballar la trista notícia. Es van llegir diaris i vàrem participar en una «taula rodona», on tots els nens i nenes van poder donar la seva opinió. D'aquí en va sortir la idea de redactar cartes adreçades als terroristes per tal de fer-los arribar els nostres sentiments, perquè després d'escoltar i veure les imatges impactants dels mitjans de comunicació sentíem el deure de cridar a favor de la Pau.

El treball ha estat emocionant i us en volem fer partícips transcrivint algunes de les cartes.

PENSANT AMB AMOR

Jo sóc una nena d'onze anys que vaig al col·legi Mare de Déu del Socors. Avui al matí només obrir el diari i engegar la televisió he vist notícies horroroses, un nen igual que jo ha perdut la família i ha de portar dol per culpa dels que han posat una bomba, potser per sentir-se superiors, sense pensar que amb el que estan fent no aconseguiran res.

Com hi pot haver gent que després de tot el que ens ha donat Déu es dediquin a posar bombes?

Que ho aprofitin d'aquesta manera perquè no han estat capaços de pensar que amb tot el que se'ls ha donat podrien ajudar en lloc de matar?

Tenim un món molt gran i que si penséssim a tenir-ne cura i estiméssim els que tenim al costat tothom tindria el que un nen pot desitjar.

Amb amor podem arribar a tenir-ho tot. Amor és una paraula que té un significat molt gran.

Posem-lo en pràctica.

Maria

A VOSALTRES QUE NO VOLEU LA PAU

Em dic Albert i us voldria dir que això de matar la gent no em fa cap gràcia, sembla que no tingueu consciència, imagineu-

vos que us matessin a vosaltres, no us faria cap gràcia, és una pena que no sapiguen fer una altra cosa que això. Esteu ferint el cor de moltes persones.

Per culpa vostra no es pot anar tranquil pel món. No haurien d'existir aquests grups terroristes ni les guerres, així no hi hauria tanta gent que pateix i mor.

Albert

CARTA ALS TERRORISTES

Si us plau terroristes, feu el favor de no matar i no tirar bombes, jo sé que si vosaltres feu un esforç per no matar, si vosaltres teniu bon cor i apreneu a respectar i feu la pau tindrem un món més gran.

Sóc una nena de cinquè i estic molt trista pel que va fer ahir, em va trencar el cor, el que vaig veure ahir si us plau no m'agradaria veure-ho mai més, vosaltres teniu el cap per fer el bé i no el mal.

Ahir a la nit tot el que vaig veure em va impressionar, per culpa vostra hi ha pares que no podran mai més abraçar els seus fills, una nena de set anys no tornarà a veure els seus pares. Feu el favor de no tornar a matar, m'esteu trencant el cor.

Vull viure en un món on els homes s'estimin i se sàpiguin respectar.

Marina

**SASTRERIA
CONFECCIONS FIBAL**

*Com sempre, els ofereix l'última
novedat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria
papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

TORRONAIRES DES DE 1775
LA TRADICIÓ D'AGRAMUNT

TORRONS
MASSAPANS
XOCOLATES
CARAMELS
CONFITS

H. VICENS, S.L.

Ctra. Tàrraga, s/n.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tels. 973 39 06 07 - 973 39 03 85
Fax 973 39 16 01

L'alliberament

■ J. Pijuan

No sé pas quant de temps vaig romandre reclòs dins d'aquell tancat junt amb unes altres petites ànimes perdudes. Al començament comptava els minuts, les hores..., el temps de confinament. Les hores de captivitat dins d'aquell recinte transcorrien tan lentament que al final vaig pensar que era inútil esmerçar temps comptant-les. A més a més, cada dos per tres, teníem a sobre els carcellers atabalant-nos a més no poder.

La història del meu confinament no difereix gaire de la resta dels captius. Em van agafar mentre passejava tranquil·lament pel bosc. Feia un dia tan esplèndid que incitava a perdre's per la natura. No vaig dubtar ni un instant a deixar-me embolcallar per aquella sensació de pau que emanava de dins del bosc i em vaig endinsar de seguida en la seva frondositat. Moments després, enmig de la bonança i mentre fruïa de la seva aroma, vaig rebre sense previ avís les seves brutals escomeses que em van deixar completament atùit. Vaig perdre el coneixement durant força estona. Quan vaig recobrar tots els sentits, vaig veure que em trobava confinat en una petita cel·la. Estava molt espantat. Quan em vaig asserenar una mica, vaig poder percebre uns lleus sorolls en la llunyania que semblaven càntics. Vaig cridar, però ningú no va respondre. Tot i la negativa, continuava percebent aquelles veus llunyanes que en certa manera em tranquil·litzaven

una mica, ja que m'indicaven que no estava totalment sol. Dies després, vaig poder veure qui eren, quan els traslladaren a les cel·les que tenia al meu davant.

El carceller s'aproximà cap a mi. Sense dir ni una paraula em va treure de la cel·la i em va col·locar estirat sobre una taula. Em fermava tan fort que no em podia moure. Durant una bona estona m'observà de dalt a baix i de tots costats. Vaig quedar ben marejat. Després em va retornar al meu confinament. No estava gaire tranquil, la seva rialla burleta em feia mala espina.

El temps transcorria molt lentament dins d'aquell recinte. Era tan reduït que gairebé no tenia espai per on moure'm. Malgrat tot, havien instal·lat una mena de gronxador al mig de l'estança que em servia per a fer exercici i sobretot per a reposar, però havia d'anar amb molt de compte per no entrebancar-m'hi amb una badada.

El carceller ens tenia a règim d'engrunes. Ens obligava a cantar si volíem que tingués una deferència envers nosaltres. Continuament el teníem a sobre, anava d'una cel·la a l'altra exigint-nos de cantar tant sí com no. No es movia del nostre davant fins que no emetíem un so. Llavors es posava molt content i ens deixava tranquils un moment, però més tard tornava, sempre tornava. I així van anar passant els dies fins que...

Sento un gran rebombori a fora.

M'atanso a la porta per veure què està passant i observo moltes corredisses amunt i avall. Comprovo que és el carceller que està empaitant els altres reclusos. Intenten fugir endebades de les seves urpes, ja que de seguida són enxampats i introduïts sistemàticament en un altre compartiment encara més petit que les pròpies cel·les. M'equivocava en pensar que sortiria més ben parat d'aquest esvalotament, però la meva sort segueix el mateix camí que els altres, i també sóc encabit en el mateix recinte.

Estem amuntegats a les fosques i temorosos de no saber què està passant. De fet en cap moment ens han dit el per què de la nostra captivitat. De sobte el recinte comença a moure's. El moviment sembla durar una eternitat, però es para després d'una estona. S'obre la porta i ens comencen a treure d'un en un cap a un futur incert. Aviat em quedo sol allà dins envaït per una gran por. Pocs minuts després arriba la meva hora. Com els altres em treuen de la cel·la. El carceller em col·loca una anella al turmell i em condueix a un altre recinte. A pesar de l'alegria que tinc de veure els altres companys sans i estalvis, no puc deixar d'estar preocupat pel que ens faran. De cop la porta s'obre de bat a bat i ens alliberen sense donar-nos cap explicació. Fa fred a fora. La fredor de l'ambient s'aferra al meu cos, però no em deixo arraulir i emprenc el vol cap a la llibertat sense mirar enrere. ■

VISITEU LA PÀGINA WEB DE SIÓ A INTERNET
www.revistasio.info

La cabreta

■ R. Bernaus i Santacreu

La meuca del campanar, com cada nit, amb els seus mèus monòtons i aguts omplia d'un color blau cel amb tonalitats blanques l'Ereta i les cases que envoltaven l'església de Novençana. De tant en tant, el cant del xut acompanyava pausadament, però amb ritme, aquell concert noctàmbul. Un altre ocell, encara que de més lluny, s'ajuntava també a la serenata: el begaleu, amb els seus begalls com una cabra, donava el contrapunt des de les bultres del cementiri vell.

La lluna era grossa, rodona, blanca, d'argent, i la seva glaçada llum projectava ombres negres i fosques com una gola de llop. La del llorer que hi havia a la placeta era negra i fosca, amb fulles llarguerudes dibuixades sobre la paret de l'absis. Pobre llorer. Les seves fosques fulles reflectien la blancor de la lluna, però era una blancor esmorteïda per la pols. Tot l'estiu ni una gota d'aigua i ara els estels li feien l'ullet com si es burlessin de la seva sequedat.

Durant el dia, un sol de plom feia desfer la cera d'un ciri oblidat en l'esplandit del finestrall gòtic, mentre el pobre llorer suava i suava i no trobava ja humitat amb les seves profundes arrels. Les seves fulles, amb el sol, agafaven un color verd oliós amb la pols que les cobria.

Aquella tarda, però, uns núvols negres taparen el sol, i el color de la tronada omplí de joia tots els arbres. Les quatre gotes que caigueren, deixaren el pobre llorer encara més mal parat. La pols es convertí en fang i una pasta llefiscosa el cobrí de cap a peus.

I els estels se'n reien, i la lluna també, el sol ja feia dies que li feia ganyotes, sols faltava ara a la nit la meuca, el xut i el begaleu. Un quadre ben galdós!

— Me n'aniré ben lluny! Va pensar. Em posaré les arrels en un test amb terra-fem i aigua de la font i marxaré de la placeta. Al diable tant de xivarri!

També estava molt ofès i ressentit, el pobre gat negre. Reclam, li deien. Sempre havia tingut l'exclusiva, junt amb el gat ros del rector, d'omplir de marrameus les nits de lluna, mentre seguien pel flaïre alguna gata en zel. Ara la maleïda meuca, l'ocellot del carall, cridant, miolant i eixordant per la nit. Ara ho estaven solucionant. El Reclam i el gat del rector aprenien idiomes, dels animals, és clar, és el que es porta. I el dia menys pensat obsequiarien al pobre llorer amb una sessió de bramuls, renills, udols i escatainejos que posarien entrades a la venda perquè tothom sortís a les portes i finestres per oir el nou concert.

Les cabres de can Pansit, que n'estaven també d'amoïnades. Eren tancades en un petit corral que tenia un badívol i donava just a la placeta del llorer, del gat, de la meuca, del xut... i del begaleu!

Maleït sia el begaleu, deia la cabreta negra, la de l'estel blanc a la panxa. Fins ara era ella, quan no tenia son o les puces li picaven al braguer, que podia despertar el veïnat amb els seus begalls. Ara era el begaleu, que amb un bèèèè de cabra-boc, la posava molt nerviosa i no la deixava dormir. No feia gaire que, per no sentir les hores del rellotge del campanar, havia provat de posar-se taps de cotó a les orelles, i anaven bé, però no era pràctic. Quasi necessitava tot el paquet de la farmaciola. Però, ara res, ni els menats de cotó penjats a les orelles li impedien sentir el begaleu.

I la lluna, llum glaçada de la nit, fregava les seves parpelles, mentre que els estels, fent pampallugues, es reien dels seus penjolls de cotó a les orelles, i les puces li picaven al braguer, i la llet se li retirava. Ai la mestressa, si se li retirava la llet!

Pobra cabreta negra, la de l'estel blanc a la panxa; no sols li prenién l'exclusiva dels begalls a mitja nit, sinó que avui, avui que volia dormir, la serenata maleïda, i sobretot... el begaleu!

Però no eren sols el Reclam i la cabreta

que estaven consirosos; més n'estava potser el gall de cal Martí. El corral era just a les parets del cementiri vell i la barra del joquer, on ell dormia, a tres pams del teulat; el concert per a ell era quasi estereofònic i sense cap mena de dubte en alta fidelitat.

El gall de cal Martí era molt seu i molt trempat. Pesava uns cinc quilos, ben plantat, de roges i llunts plomes amb una gran cua suaument caiguda que li donava seriositat. I la cresta alta, rígida i vermella; els ulls vius i punyents; el bec lleugerament corbat amb llargues marmelleres. Tenia les potes fermes amb afilats i cuidats esperons que encisaven tot el galliner.

I ara, mentre que les seves gallines dormien, ell havia de suportar la maleïda serenata. I això no era el pitjor, perquè: com ho faria a trenc d'alba per despertar les gallines i tot el veïnat, si ara no el deixaven dormir? "Demà —es deia— tot el poble farà tard". Estava convençut que el rellotge del campanar esperava que ell cantés pels dematins abans de donar les hores. I com podria el sagristà tocar les matines, si el rellotge no funcionava, ja que el gall de cal Martí s'havia adormit i no cantava a trenc d'alba?

"I les gallines? —pensava— si és que es desperten i no poden tornar a agafar el son, segur que demà no faran tants ous. A les unes, pels nervis, se'ls retirarà la posta; a les altres, mig adormides, no podran arribar al ponedor i deixaran els ous a qualsevol racó i es trencaran. Ai la mestressa, si no fan ous! Quatre se'n van menjar l'altra vegada! Entre elles la Quiqueta, la seva dolça i estimada Quiqueta. Però encara serà pitjor quan de la manca d'ous en donin la culpa al gall. *Aquest gall no serveix per res!* —dirà el Martí. Igual com li va passar a l'altre pobre pollastre l'any passat per Nadal."

El concert agafava uns aires cada cop més estridents i durava ja més d'una hora. L'agut cant del xut va donar entrada a un altre animal simfònic: el Lluquet de cal Pastor.

El Lluquet, sí que havia dormit bé; a ell sols el molestaven els marrameus del Reclam, i avui no se sentien. Dormia tranquil·lament a la porta de casa. El Lluquet era un gos d'atura negra, ni gros

La lluna era grossa, rodona, blanca, d'argent, i la seva glaçada llum projectava ombres negres i fosques com una gola de llop.

ni petit; però amb els seus pèls arrissats i estarrufats feia patxoca. Que n'estava de content dels seus cabells! Era el *dandi* de totes les gosses del carrer.

Avui, però, havia tingut un dia molt mogut, sobretot a mitja tarda mentre pasturava el ramat. Totes les ovelles menjaven tranquil·lament i molt obedients, mentre ell i el pastor feien becaines al cap de la riba del rostoll a l'ombra d'una alzinera. Però quan millor estaven ha sorgit el problema: la maleïda Escatorzera, aquella ovellota escardalenca de cap llarguerut i ulls d'òliba, ha marxat, com sempre del tros. Se n'ha anat a menjar trepadella tres bancals més avall i l'han seguida també la cabra, quatre borregues i un marrà. Vaja, que han escabotat! Pobre Lluquet; cametes ajudeu-me a buscar les ovelles; mentre el pastor, entremig de renecs i malediccions deixava anar alguna garrotada. Prop de mitja hora les ha buscades, ja que havien marxat de la trepadella i s'havien dirigit cap al bosquet proper a menjar alzines. Quin tip de córrer i clapir! Maleïda Escatorzera! Sort n'ha tingut que l'amo li ha reconegut el seu esforç i avui l'han deixat sopar dintre de casa. Li han donat conill. Millor dit, els ossos del conill i el sofregit de ceba.

Per això, en tancar-lo al carrer, s'ha cargolat al racó de la porta i de seguida ha agafat el son. Ni que li hagués caigut el campanar al damunt no es desperta. Bé, no es desperta si no miola el Reclam. Avui no ho ha fet en tota la nit, d'altres mals de cap tenia.

El que no coneixeu del Lluquet és la bona veu que té i la gran afecció pel cant. Pel cant de veritat, no pels simples lladrucs. Ell, el diumenge al dematí quan aventen les campanes, o encara millor per unes nocces o un bateig que dura més l'aventada, es planta a l'esglaó de la porta de casa i comença a udolar; i udola que udolaràs,

fins que la seva veu apaga la de les campanes. Normalment no ho aconsegueix. L'última vegada solament va aconseguir que el veí, l'Emili, li tirés un espardenyot pel cap, que, per cert, va esquivar i que no el va fer callar. La mestressa, però, la dona del Joan de cal Pastor, va obrir suaument la porta i li va engargallar entre cap i coll l'orinal de porcellana amb tota la bacinada de la nit. Que en va quedar de galdós el Lluquet! Regalimava pixum per entre les ondulacions del pèl de l'espatlla, mentre que a les orelles li penjava una espècie de cagarrina que no se sabia pas el què era. D'aleshores ençà abans de donar un concert s'ho pensa moltes vegades, moltes...

Avui, però, és un dia especial, s'ha despertat relaxat, ha dormit les tres o quatre horetes reglamentàries, la veu de soprano ja la té afinada i és mitja nit. No es veu ningú, la lluna resplendent invita a cantar i no se sent ànima viva llevat de la meuca, del xut i del begaleu. Avui sí que estava disposat a demostrar les seves qualitats bucals. Així es va unir a la serenata amb un repertori d'udols aguts i perllongats que feien posar la pell de gallina fins i tot al pobre llorer de la placeta. Tant i tant ha udolat que a la fi s'ha quedat sol. La seva veu pujava amunt i amunt i es confonia amb els cabells resplendents de la lluna. La meuca i el xut, en escoltar aquell bé de Déu de veu que es confonia amb el resplendor fred i llisquent de l'astre nocturn, s'han sentit ofesos i han callat. Primer ha callat la meuca i després, com un vulgar mussol, ha volat pel damunt dels argentats teulats de Novençana, cap a una era. El xut, quan ha vist que la meuca el deixava, aletes ajudeu-me al seu darrera. No pot ser deixar anar les meuques soles pel poble i de nit. Mai se sap...

El begaleu també s'ha sentit humiliat i avergonyit pels estridents udols del Lluquet. Ha tancat les solfes, ha plegat el faristol i, des de la figuera de la paret del cementiri vell, ha aixecat el vol i, sense fer cap més begall, s'ha perdut planejant per entre la fosca de la nit cap a una planta d'ametllers propera.

El concert de ploma havia acabat com el rosari de l'aurora. Però ara continuava el concert caní. I Déu ni do de concert!

Aquest no sols despertava els animalons del carrer, sinó també tot el veïnat.

El pobre Reclam, que dormia a la fresca a l'esglaó de dues portes més enllà, en sentir el Lluquet s'ha despertat esma-perdut i, després de fer un gran salt i un esgarriós marrameu, s'ha ficat, esporuguit, pel forat d'una porta. Prou que coneix del peu que calça el Lluquet, i més d'una vegada l'ha aconseguit pel carrer.

Ara ja no és sols la cabreta negra de l'estel blanc la que s'ha despertat; ara són totes, fins i tot el cabrit petit. Quin desfici els ha donat els udols del Lluquet!

El pollastre de cal Martí, de l'ensurt que ha tingut ha volat des de l'última barra del joquer i a les fosques ha colpejat la menjadora i l'abeurador de llauna. El terrabastall que ha fet ha despertat tot el galliner. El pobre gall estava tan esfereït que ja es veia a la cassola, perquè segur que les gallines es despondrien.

El llorer, de bon començament, també s'ha esglaïat amb els udols del Lluquet, però ja hi està acostumat. Cada nit si no és l'un és l'altre i si no tots junts. No hi ha res a fer, mai no el deixen tranquil.

De cop, però, ha notat que una estranya foscor tapava la lluna i que els estels paraven les seves rialles amagats per negres núvols. En pocs moments la nit clara i argentada s'ha convertit en una nit fosca com la gola del llop. Les bromes han acudit de tot arreu a tancar el cel, com si fossin cridades pels udols del Lluquet. Allò que no havia passat en tot l'estiu, ha passat aquesta nit. Els udols del ca s'han vist interromputs per un resplendent i cargolat llamp que ha il·luminat la nit, acompanyat per l'espetic sec del tro que no sols ha deixat mut el pobre quisso, sinó que ha fet callar qualsevol altre possible crit.

La remor de la ruixada ha vingut de ponent i el xip-xap de les primeres gotes acompanyades d'algun gra de calamarsa ha estat el preludi del rajar-canal que ha arribat tot seguit i que ha durat força estona.

El llorer a la fi s'ha rentat i ha respirat de nou com no ho feia des de fa molts dies i amb la humitat de nou ha pogut xuclar el desitjat aliment. Qui sap si no ho ha d'agrair al xivarri que ha tingut aquesta nit...

L'Esternut

■ Maria Salamiento

En Circumspecte Reflexiu era el producte de l'educació rànica i estricta d'aquells anys de la postguerra. Molts dels seus congèneres s'havien anat adaptant als nous temps, però ell creia fermament en totes i cadascuna de les pautes de conducta que li havien inculcat en la seva infantesa. Estava a punt de jubilar-se sense haver faltat ni un sol dia a la feina. Només alguna vegada s'havia agafat unes hores de permís, com quan hagué d'enterrar la seva mare (el seu pare tingué la delicadesa de morir-se en dissabte).

No havia tingut fills, ni mai li va passar pel cap confiar-se a un especialista per tal de consultar què podia fer; li hauria fet una vergonya insofrible. Quan s'estimaven amb la dona, sempre ho feien a les fosques, de manera ràpida i sense entretenir-se, altrament ho hauria considerat un pecat. Quan anava al cinema i sortia alguna escena pujada de to, envermellia fins més amunt de les celles, i estava segur que tothom el mirava, fins i tot en la fosca de la sala.

Cuidava molt els detalls del seu aspecte, sempre polit fins l'últim detall. Quan passejava pel carrer, ho feia amb el pas lent i el cap lleugerament aixecat, com el d'un cavaller amb l'honor ferit. La gent el saludava amb respecte i ell corresponia amb un lleugera inclinació de la testa, sense somriure, amb una afectada solemnitat.

Estava raonablement satisfet d'ell mateix, només hi havia una cosa que el preocupava i l'avergonyia alhora, era la seva manera d'esternudar. Quan n'hi venia un tancava els ulls una mil·lèsima de segon, just el temps de dir "atxim" per, acte seguit, convulsionar-se tot ell en un

espasme que el deixava amb els ulls i la boca oberts com a plats, al temps que les mans se li anaven endavant eixamplant tots els dits en la seva màxima extensió. Aquesta convulsió li durava només un parell de segons, però se sentia tan ridícul que quan agafava un constipat, no sortia de casa. Prou havia provat de contenir-se, fins i tot s'entrenava davant del mirall... però res! Era més fort que ell, no podia fer res de res per controlar aquella grotesca contracció.

Llavors va caure que era el dia de Carnaval. A ell, aquella festa li semblava del tot una poca-soltada, i s'admirava, i fins i tot s'indignava interiorment, amb tota aquella gent que perdia la dignitat vestint-se de la manera més estrafolària que podia i comportant-se com a nens de parvulari.

Dubtà un moment, potser seria millor variar el trajecte per aquella nit. Però va pensar que creuar la plaça seria només un moment, i després podria fer tranquil·lament la resta de la passejada que l'havia de dur per la vora del riu.

Baixà doncs pel carrer Sió, i començà a fer-se pas entre la gentada disposat a travessar a l'altra banda. Però quan arribà a primera fila, i abans que pogués avançar cap a l'altre costat de plaça li barrà el pas una de les comparses de la Rua. Eren una colla de nois i noies disfressats d'escocesos. Es quedà quiet amb cara de prunes agres esperant que acabessin de passar. Llavors, un grup "d'escocesos" es posaren en fila davant seu, donaren mitja volta i s'aixecaren les faldilles ensenyant les calces on duïen unes lletres enganxades, però ell no va tenir temps ni de veure quines eren, ja que en aquell precís moment li vingué

un dels seus temuts esternuts. Quan es reféu del consegüent espasme, donà mitja volta i s'encaminà cap a casa amb tota la celeritat que li permetien les bones maneres, temorós que en qualsevol moment pogués repetir-se l'esternut i quedar en evidència davant de tothom.

Passaren uns dies d'aquest episodi i en Circumspecte es refeu del seu constipat i, per tant, s'atreví a tornar a sortir al carrer. De seguida s'adonà que alguna

JOSEP BERTRAN

Un dissabte va sentir una forta cremor a la gola i es notava el cap una mica calent. Potser li rondava un dels temuts constipats! Però com que no li havia vingut cap esternut, sortí de casa per fer l'habitual passejada del vespre, això sí, amb una certa preocupació.

El seu trajecte passava per la plaça del Pou, però quan fou davant la farmàcia Viladot veié la plaça curulla de gent, i li arribava un fort xivarri de música i crits.

cosa estranya passava. Primer fou la veïna del davant que, en veure'l el saludà, però no com sempre, sinó amb una rialla ampla a la boca i tombant-se cada dues passes per mirar-se'l. En Circumspecte no hi donà massa importància i continuà el seu passeig. Però només hagué de fer quatre passes per adonar-se que la reacció de la seva veïna, era la mateixa que tenien tots amb els que s'anava creuant. Tothom el mirava amb cara riallera, fins i tot en Marçal, un dels seus companys de feina, el saludà donant-li un copet a l'esquena. Però què s'havia pensat! Ningú li havia posat mai les mans al damunt d'aquella manera! Tornà corrent cap a casa seva, es col·locà davant de l'armari i es mirà al mirall, comprovà que tenia la bragueta ben apujada, els cabells al seu lloc, els botons ben cordats... sí, semblava que tot

era com havia de ser! Doncs què coi era el que estava passant! S'havia tornat boig ell o bé pel contrari tota la gent havia perdut l'enteniment i les bones maneres! No entenia res de res. Però no hagué d'esperar gaire per saber per què tothom el tractava amb mal dissimulada mofa. La seva dona entrà al menjador tancant amb força la porta. Se'l quedà mirant amb cara de set Déus però sense dir res. En Circumspecte, superat pels esdeveniments només pogué balbucejar:

– Què? Què passa ara?

La seva dona no contestà, aixecà el braç i llençà l'últim exemplar de la revista Sió damunt la taula. Encuriósit, en Circumspecte agafà la revista i mirà la portada. De cop perdé tots els colors i la boca se li anà obrint fins que semblà que se li desencaixaria: Ara ho entenia tot! A la portada es

veia una fotografia a tota pàgina de la rua de carnaval, més concretament del moment en que les escoceses s'aixecaven les faldilles. El greu, però, és que també hi sortia ell!, i havien fet la fotografia just en el moment que li havia vingut aquell esternut. Mirant la portada donava tota la impressió que fitava amb ulls lascius el cul d'una de les noies, més encara, amb les mans tirades cap endavant i els dits eixamplats en tota la seva extensió semblava talment com si anés a engrapar el pompis de davant seu.

No cal dir que en Circumspecte s'està molts dies sense sortir de casa. I maleït milions de vegades alguns il·lustres membres de la redacció del Sió. ■

* * *

Moltes felicitats a tots els membres de la redacció, i endavant. Sou collonuts!

Festa aniversari

En motiu de la celebració dels 40 anys de la nostra revista s'han organitzat diversos actes commemoratius que s'aniran presentant durat tot aquest any. El proper dia 25 d'abril, diumenge, se celebrarà l'acte central amb una sessió acadèmica i un dinar de germanor

SESSIÓ ACADÈMICA

Sala d'Actes de l'Ajuntament, a les 13 hores

DINAR DE CELEBRACIÓ

Aquest dinar està obert a tothom, antics col·laboradors, subscriptors, anunciants, lectors en general, que vulguin participar en aquesta trobada de germanor al voltant de la realitat històrica de la nostra revista.

Restaurant Blanc Negre 2, a les 14,30 hores. Preu del dinar 30 euros.

La reserva del dinar s'ha de cursar, abans del dia 21 d'abril, retirant el tiquet a la Caixa de Manresa, avinguda Marià Jolonch, d'Agramunt CC número: 2041.0100.14.0040004300

VENDA DE VEHICLES NOUS I SEMINOUS

BELICAR-IMPORT

CONSULTING CAR

VENDA AL MAJOR
I AL DETALL
"SERVEI A LA CARTA"

Av. Catalunya, 22, baixos
AGRAMUNT

Tel: 973 39 09 22
Mòbil 665 96 05 60

La família

Palacio Trasserra

agraeix les mostres de condol rebudes
per la mort de

**Manuel
Palacio Cazorla**

Març de 2004

PERDUDA ARRACADA

el dia 3 de març

Es gratificarà la seva devolució.

Telèfon 973 39 05 68

FERRERIA INDUSTRIAL

Ofereix els seus serveis
a la nova adreça:
C. Teixidors, 1
Tel. 657 90 35 25

RAÜL

Novetat
Màquina polsada
(soldadura d'alumini)

- Manteniments agroindustrials i ramaders.
- Especialistes en tot tipus de soldadura

*Colleccioneu Sió,
història viva
d'Agramunt!!*

La “vitola” dels cigars

■ Jordi Viladot Puig

Era una persona que, entre altres qualitats, era un amfitrió d'un gran sibirisme, que sabia gaudir de les menges, dels vins i del tabac. Els dies que se celebrava un esdeveniment important, l'àpat es regava amb un vi de les millors bogues. Abans d'obrir l'ampolla, l'agafava amb delicadesa, la mirava i fins i tot l'acaronava suaument. Les copes pel vi eren les de les grans solemnitats. El

tast del vi era tota una litúrgia: olorar el seu “bouquet”, contemplar el seu color i les llàgrimes de les parets de la copa. El bevia a poc a poc gaudint de la seva aroma...

I a l'hora del cafè i copa, l'home es fumava un cigar Montecristo, Davidoff o Cohiba.

Un dia, després de l'àpat, en plena tertúlia, es va discutir si quan hom fumava un cigar entre amics, el correcte

era treure o no treure la “vitola”. Com podeu suposar les opinions varen ser molt variades, però l'última paraula la tingué l'amfitrió, que va sentenciar: si el cigar que hom fuma li ha regalat un dels assistents no s'ha de treure la “vitola” per deferència a la persona que te l'ha regalat. Però si el cigar que hom fuma és teu, cal treure la “vitola” per no fer ostentació de la marca del cigar. ■

El tap de suro (Fantasia o realitat?)

■ Teresa

Des de feia temps les meves nits esdevenien un malson. Sempre amb més o menys intensitat a mitja nit em venien a les cames una mena de contraccions musculars doloroses i sobretot molestes (vulgarment anomenades “rampes”), que m'obligava a fer tota mena d'exercicis, fregues amb diferents productes i medicació amb un resultat sempre incert i temporal. Tenia tal pànic, que el sol pensament de ficar-me al llit ja m'angoixava.

A punt de caure en una mena d'excitació psicològica, per pura casualitat vaig veure a la televisió un programa dedicat a tractaments alternatius. Era una mena de “Re medis de l'Àvia” en què donaven solucions casolanes a diverses molèsties, entre

elles la “rampa”, amb diferents qualificatius.

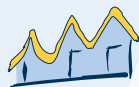
Tot seguit van donar el remei aconsellant, sobretot, la fe en el tractament, indispensable en qualsevol teràpia que a voltes actuava com a revulsiu. La solució era tan insòlita, tan increïble, tan absurda, que de seguida vaig descartar-la. Es tractava de posar un tap de suro sota el coixí i... esperar el resultat. Mentrestant, el meu problema seguia persistint amb una tenacitat digna de millor causa. Ja cansada de patir, vaig caure en la temptació, “*mea culpa*”, de provar aquell inqualificable “remei” que sempre havia rebutjat.

Curosament vaig buscar un tap de suro d'una mida regular esperant que la grandària podria influir més o menys

en el resultat. Els primers dies no va passar res. La meva ment incrèdula es negava a acceptar aquella mena de miracle, però el meu subconscient, més receptiu, anava teixint aquella fe que em faltava per arribar al clímax necessari per desencadenar el resultat i “eureka”, al cap d'uns dies va començar a funcionar, de moment amb intermitències i al cap d'un temps ja sense sobresalts.

Des de llavors, ja fa temps, no ha faltat mai el tap de suro sota el meu coixí, i encara que alguna vegada tornen les molèsties, mai no són tan intenses i de poca durada. No intento que algú cregui en aquesta història que té, vulguis o no vulguis, un fons de veritat.

Fins a quin punt és creïble? ■

FINQUES AGRAMUNT

**vine, felicita'ns i...
emporta't el teu REGAL!!**

del 22 al 26 de març

Amb motiu del 10è aniversari, FINQUES AGRAMUNT obsequiarà amb un detall tots els clients, amics i veïns que s'acostin a les nostres oficines per a felicitar-nos en les dades esmentades.

Porteu els vostres fills i també tindran regal segur.

Av. Catalunya, 3, baixos 25310 Agramunt Tel. 973 392 122 - 973 391 734 Fax 973 392 890
E-mail: finquesagramunt@terra.es <http://www.fiquesagramunt.com>

25 de maig de 2003	Eleccions Municipals	845 vots
16 de novembre de 2003	Eleccions al Parlament de Catalunya	743 vots
14 de març de 2004	Eleccions Generals	881 vots

**La secció local d'Esquerra Republicana de Catalunya
agraeix la vostra confiança**

Moltes gràcies

Balada de somnis

■ Núria Sorribes

Escriuré uns versos
per a tu
pausadament.

Escriuré uns versos
per a tu
silenciosament,

malgrat siguis
l'única persona
a qui no em cal
fer-ho,

ja que pots
llegir-me
el pensament.

Se m'acaba el paper,
la inspiració
o la tinta

no ho sé...

Imatges perdudes
d'un passat recent.

Dolor, angúnia, cremor,
un cor absent.

Se m'acaba el paper,
la inspiració

o la tinta

no ho sé...

Viuré per recordar
malgrat el dolor és punyent,
malgrat el dolor és massa calent.

El meu cor trencat,
gastat,

despullat,

esmaperdut,

dolgut,

vençut,

vaga com una bèstia ferida
i busca el calor del teu desig.
I quan el silenci desfà

el meu turment,

ets tu i només tu
qui em fa ballar al vent

talment fulla caiguda
del meu pensament.

Se m'acaba el paper,
la inspiració

o la tinta

no ho sé...

La teva pell
com plomes blanques
esquitxa el cel,
herba molla
amb gust de mel.

Qui sap si
ets massa bell
pels meus ulls,
macedònia de fruits
que omple el meu gust.

Qui sap si
la fruita madura
és millor amb el temps,
o bé amb el temps
es marceix...

Per això
et vull tastar
ara mateix.

El meu arbre
s'ha enfosquit
altre cop.

He begut
la saba
del teu riu
i m'he deixat anar
avall,
avall...

fins arribar al bell mig
del mar.

Serem vençuts d'amor
a vegades.

Serem vençuts pel dolor
a vegades.

De cop, tot esdevé perillós
en nosaltres.

La mar engoleix allò
que estima

Espero retrobar-me
amb tu
encara que només sigui
escuma.

M'agradaria ser
com l'heura
que s'arrapa
al teu cos calent
des de la terra
amb el vent.

M'agradaria ser
la teranyina
que embolcalla
la teva baralla
fil rere fil
amb el pensament.

Però sóc dona
i el meu cor s'entesta
només en fruit de l'olor
que resta
a la teva pell
després de la tempesta.

Puc pensar en tu
ara mateix, sense plorar
Puc pensar en tu
ara mateix, amb una rialla
Puc pensar en tu
ara mateix, sense cap baralla
en el meu interior,
sense angúnia
sense cremor,

fins i tot
amb certa dolçor
Puc pensar en tu...
I et sento tan a prop
que em se fa estrany
que siguis mort.
I et sento tan a prop
que et parlo,
et miro,
et toco,
et noto

i no em planyo
de la meva dissort.
I et sento tan a prop
que puc embriagar-me
amb la teva alegria
I et sento tan a prop
que puc ballar encara
amb la teva dolça melodia.

* * * *

* * * *

* * * *

CENTRE MÈDIC D'AGRAMUNT

El Centre Mèdic d'Agramunt us informa dels nous serveis:

- Oftalmologia: agudeses visual, revisió d'ulleres, camp visual, ...amb la més moderna tecnologia del mercat.
- Revisions del carnet de conduir, d'armes i animals perillosos (cada 2n i 4t dimarts mensuals a partir de les 15 h.)

A més de la resta d'especialitats:

Traumatologia, Urgències, Radiologia (Rx), Revisions de salut, laborals i específiques, Fisioteràpia i Ortopèdia

I si desitgeu una **COBERTURA COMPLETA SANITÀRIA** tenim:

Cobertura mèdica INTEGRAL

Cobertura mèdica per ACCIDENTS

Valoració i reclamacions del dany corporal

Demani'ns informació i li facilitarem una proposta a la seva mida.

C/. Àngel Guimerà, 3

Tel. / Fax 973 39 21 03

25310 AGRAMUNT

*Fa un any pare,
un any que vas marxar;
però el record mai no s'oblida,
ets sempre al nostre costat.*

Primer Aniversari

Ramon Poch i Sala

que morí cristianament el dia 21 de març de 2003,
a l'edat de 81 anys.

De la teva família.

Agramunt, març de 2004

Notícies, resultats i classificacions del mes de febrer

■ R. Mendoza

www.geocities.com/fcagramunt

Campionat de lliga
2003/04

Primera Regional

Agramunt G. Gatell	2	Guissona	1
Juneda	1	Agramunt G. Gatell	0
Agramunt G. Gatell	4	Ivars d'Urgell	1
Benavent	3	Agramunt G. Gatell	2
Agramunt G. Gatell	0	Mollerussa	2

Classificació	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Mollerussa	23	18	2	3	56	22	56
Guissona	22	14	5	3	47	20	47
Artesa Segre	23	13	7	3	34	19	46
Benavent	23	13	5	5	50	23	44
Organyà	23	12	4	7	53	30	40
Almenar	23	10	4	9	34	31	34
Juneda	23	10	4	9	30	34	34
Alfarràs	23	10	4	9	38	30	34
Borges	23	11	1	11	33	36	34
Bordeta	23	9	4	10	35	40	31
Cervera	22	9	3	10	35	31	30
Torrefarrera	23	7	6	10	32	37	27

Cervià	23	7	4	12	30	42	25
G. Gatell	23	7	2	14	34	50	23
Castellserà	23	6	4	13	31	49	22
Gimenells	23	6	4	13	25	55	22
Seu	23	5	3	15	35	61	18
I. Urgell	23	4	4	15	28	50	16

Juvenils

Gardeny	1	Agramunt G. Gatell	1
Agramunt G. Gatell	3	Oliana	0
AEM	2	Agramunt G. Gatell	1
Agramunt G. Gatell	0	Tremp	2
Sant Guim	1	Agramunt G. Gatell	4

Classificació	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Guissona	17	11	4	2	46	13	37
Pobla Segur	16	10	4	2	61	36	34
Agramunt	17	10	3	4	43	17	33
Orgellia	17	10	2	5	44	21	32
Bellpuig	18	10	1	7	39	36	31
Tremp	17	8	5	4	37	23	29
Rialp	15	7	4	4	40	32	22
AEM	18	3	3	12	27	45	12
Gardeny	17	3	2	12	30	61	11
Oliana	17	3	2	12	25	61	11
Sant Guim	17	2	2	13	24	71	5

Infantils

Artesa-Ponts	2	Agramunt G. Gatell	2
Rialp	2	Agramunt G. Gatell	0
Agramunt G. Gatell	3	Cervera	0
Guissona	3	Agramunt G. Gatell	1
Agramunt G. Gatell	3	Mollerussa	1

Classificació	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Baix Segrià	18	15	2	1	90	23	47
AEM	19	15	2	2	66	20	47
Poal	19	15	1	3	64	28	46
Bellpuig	18	12	0	6	66	33	36
Artesa-Ponts	19	10	2	7	62	44	32
Tàrraga	19	10	2	7	49	35	32
Guissona	18	9	3	6	51	32	30
Agramunt	19	8	1	10	39	42	25
Mollerussa	19	6	2	11	31	46	20
Cervera	18	5	2	11	27	49	17
Urgell	17	5	2	10	39	62	17
Alcoletge	19	4	1	14	41	83	13
Rialp	18	3	0	15	18	96	9
P. Anglesola	18	2	0	16	16	66	6

Alevins

Agramunt G. Gatell	4	Tàrraga	0
Guissona	7	Agramunt G. Gatell	1
Agramunt G. Gatell	5	Pobla de Segur	2
Tremp	2	Agramunt G. Gatell	5
Agramunt G. Gatell	2	Oliana	2

Classificació	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Lleida UE	17	17	0	0	78	7	51
Gardeny	17	14	0	3	68	23	42
Guissona	17	8	2	7	31	28	26
Oliana	18	8	2	8	36	43	26
Pobla Segur	17	8	1	8	36	47	25
At. Segre	18	6	6	6	28	25	24
AEM	17	6	2	9	26	38	20
Agramunt	16	5	4	7	33	50	19
Artesa-Ponts	16	5	1	10	22	40	16
Tremp	16	3	3	10	26	45	12
Tàrraga	17	1	3	13	8	46	6

Benjamins

Agramunt G. Gatell	1	Tremp	0
Artesa-Ponts	0	Agramunt G. Gatell	2
Agramunt G. Gatell	2	AEM	1
Agramunt G. Gatell	2	Mollerussa	3
Balaguer	6	Agramunt G. Gatell	1

Prebenjamins

Agramunt G. Gatell	2	Golmés	1
UE Lleida	7	Agramunt G. Gatell	2
Cervera	2	Agramunt G. Gatell	7

Aquestes categories no tenen classificació.

EQUIP PREBENJAMÍ 03/04. Drets d'esquerra a dreta: A. Ramos (entrenador), C. Minero, M. Antequera, R. Aleo, M. Amin, J. Noguera, K. Sin, J. Avellanes, M. Minero (delegat). Asseguts d'esquerra a dreta: M. Vilella, A. Pacheco, P. Pedrós, S. Tarruella, Ll. Almodóvar, J. Guasch, G. Vicens. Absents: O. Vadillo, G. Figuera, A. Ros, R. Cuiñat.

Resultats dels equips del BAC

La ressaca que comentàvem en l'anterior crònica, ja ha passat i els nostres equips s'han posat les piles. Bon mes pels masculins exceptuant l'infantil que no surt del pou. Pels equips femenins estancament de les cadets i millora substancial de les infantils.

SÈNIOR MASCULÍ

Resultats del mes de febrer:

07/02/04	BAC AGRAMUNT	64	C.B. SANT GUIM	56
14/02/04	C.B. TREMP	89	BAC AGRAMUNT	69
21/02/04	BAC AGRAMUNT	80	C.B. BORGES	35
28/02/04	C.B. CERVERA	64	BAC AGRAMUNT	66

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
C.B. BELL.LLOC	20	20	0	0	1599	1090	40
C.B. TREMP	20	18	2	0	1634	1129	38
CEP VALLFOGONA	20	14	6	0	1481	1355	34
C.B. CERVERA	20	13	7	0	1295	1200	33
BAC AGRAMUNT	20	12	8	0	1410	1276	32
C.B. BALAGUER "B"	20	11	9	0	1499	1435	31
C.B. PARDINYES	20	11	9	0	1321	1251	31
C.B. BELLPUIG	20	11	9	0	1292	1217	31
C.B. BELLVÍS	19	10	9	0	1421	1332	29
C.B. ALMACELLES	20	9	11	0	1397	1393	29
C.B. CAPPONT	20	9	11	0	1290	1308	29
B.C. PRINCIPAT	19	9	10	0	1289	1213	28
CENG CALVET	20	4	16	0	907	1326	24
C.B. JUNEDA	19	4	15	0	1067	1381	23
C.B. SANT GUIM	19	3	16	0	951	1194	22
C.B. BORGES	20	0	20	0	847	1600	20

Ja tornen a estar en la "pomada", es a dir, en els llocs capdavanters, però les distàncies entre els equips són curtes, un partit perdut et pot fer baixar tres o quatre posicions a la taula. Destacar el gran partit de bàsquet que es va veure a Cervera, els dos equips van tenir opcions de guanyar, però aquest cop va ser l'Agramunt qui es va endur el gat a l'aigua. Els pròxims partits poden ser crucials per mantenir les aspiracions d'assolir els play-offs.

JÚNIOR MASCULÍ

Resultats del mes de febrer:

08/02/04	BAC AGRAMUNT	56	SEDIS SEU D'URGELL	70
15/02/04	SICORIS CLUB	86	BAC AGRAMUNT	58
22/02/04	BAC AGRAMUNT	97	C. B. TREMP	58
29/02/04	C.B. PARDINYES	41	BAC AGRAMUNT	75

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
C.B. MOLLERUSSA	17	15	2	0	1316	823	32
SICORIS CLUB	17	14	3	0	1266	861	31
B.C. ANDORRA	15	15	0	0	1495	695	30
C.N. TÀRREGA	17	11	6	0	1171	1006	28
SEDIS SEU D'URGELL	16	11	5	0	1137	971	27

C.B. CERVERA	16	10	6	0	1012	945	26
C.B. TREMP	16	9	7	0	923	1083	25
BAC AGRAMUNT	16	8	8	0	1089	1035	24
SEDYF LLEIDA	17	5	12	0	1029	1187	22
C.B. CAPPONT	17	5	12	0	956	1182	22
PEÑA FRAGATINA	17	2	15	0	732	1107	19
C.B. BALAGUER	16	2	14	0	748	1246	18
C.B. PARDINYES	17	0	17	0	626	1359	17

S'han guanyat els partits que tocava, llàstima del partit enfront el Sedis, que es va dominar fins a l'últim quart on la joventut dels nostres els va passar factura. Gran victòria contra el Trepmp, després de la ressaca del Carnestoltes. Si els hi surten bé les coses es pot arribar a assolir la sisena plaça, esperem que la sort els vagi de cara.

CADET MASCULÍ

Resultats del mes de febrer:

14/02/04	BAC AGRAMUNT	81	SICORIS CLUB	62
22/02/04	C.N. TÀRREGA	65	BAC AGRAMUNT	38
29/02/04	BAC AGRAMUNT	63	C.B. ARACENA - PONTS	33

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
C.B. BELLPUIG	6	5	1	0	383	243	11
C.B. BALAGUER	6	4	2	0	392	341	10
C.N. TÀRREGA	7	3	4	0	367	391	10
BAC AGRAMUNT	5	4	1	0	342	243	9
C.B. ARACENA - PONTS	6	3	3	0	287	320	9
SICORIS CLUB	6	3	3	0	374	398	9
C.B. MOLLERUSSA "B"	6	1	5	0	273	378	7
C.B. TREMP	6	1	5	0	278	382	7

El camí cap al primer lloc s'ha complicat un pèl, per la pèrdua inesperada del partit enfront el Tàrrega, sort que el màxim rival també ha patit una ensopegada. Cal que els nostres es creguin que poden assolir aquesta meta i que tots els jugadors de l'equip sàpiguen que són importants i poden decidir.

INFANTIL MASCULÍ

Resultats del mes de febrer:

07/02/04	B.C. ANDORRA (PRE)	60	BAC AGRAMUNT	10
29/02/04	BAC AGRAMUNT	43	C.B. ARACENA-PONTS	66

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
C.B. MOLLERUSSA	6	6	0	0	436	154	12
B.C. ANDORRA (PRE)	6	5	1	0	370	251	11
C.B. SECÀ SANT PERE	6	5	1	0	343	241	11
C.B. BALAGUER	7	3	4	0	359	427	10
AUTO STEREO LLEIDA	6	3	3	0	375	323	9
CENG MIRÓ	7	2	5	0	334	286	9
C.B. ARACENA-PONTS	6	1	5	0	153	374	7
BAC AGRAMUNT	6	0	6	0	149	363	6

No hi ha manera, el partit que "teòricament" es podia lluitar ►

per la victòria va acabar amb una derrota de 23 punts. Cal continuar treballant i no perdre l'esperança. Amb la constància del treball diari es pot assolir una millora, potser, no per aquesta temporada, però per la vinent?

CADET FEMENÍ

Resultats del mes de febrer:

08/02/04	BAC AGRAMUNT	58	C.B. PARDINYES	51
22/02/04	BAC AGRAMUNT	44	C.B. TORREGROSSA	65
28/02/04	C.E. MARISTES	37	BAC AGRAMUNT	33

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
C.B. CALAF	7	7	0	0	429	226	14
SEDIS LA SEU D'URGELL	7	6	1	0	452	259	13
GIMNÀS LLEIDA	7	5	2	0	413	253	12
C.B. TORREGROSSA	7	4	3	0	367	333	11
C.E. MARISTES	7	4	3	0	320	336	11
C.B. BALAGUER	8	3	5	0	342	442	11
C.B. BELLVÍS	7	2	5	0	288	429	9
BAC AGRAMUNT	7	1	6	0	251	367	8
C.B. PARDINYES	7	0	7	0	253	470	7

El partit contra el Pardinyes es va guanyar, però continuem en la zona baixa de la classificació, amb el Maristes es va tocar la victòria però en l'últim sospir es va escapar. Si es guanyés als dos equips que estan per sobre, al final, el balanç de la temporada es podria qualificar de bona.

INFANTIL FEMENÍ

Resultats del mes de febrer:

15/02/04	C.B. CERVERA	22	BAC AGRAMUNT	42
22/02/04	BAC AGRAMUNT	41	C.B. TORREGROSSA	24
28/02/04	C.E. MARISTES	36	BAC AGRAMUNT	34

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
FRUBELSA LLEIDA "B"	8	7	1	0	420	175	15
CENG ARTESA DE SEGRE	7	7	0	0	457	208	14
C.E. MARISTES	7	5	2	0	301	200	12
C.B. TREMP	7	4	3	0	179	217	11

C.B. SANT GUIM	7	4	3	0	269	281	11
BAC AGRAMUNT	7	3	4	0	252	265	10
C.B. CERVERA	7	1	6	0	199	322	8
C.B. BALAGUER	7	1	6	0	163	364	8
C.B. TORREGROSSA	7	0	7	0	109	317	7

Al final estem veient una progressió real i palpable de les nostres noies, llàstima del partit a Maristes que per autèntica mala sort es va perdre al darrer segon amb posició a favor nostre. Ara cal mantenir el ritme d'entrenament i el compromís de totes les jugadores per intentar buscar la quarta posició, que no és un impossible.

LA NOTÍCIA DE L'ESCOLA

El diumenge 29 de febrer vam celebrar la trobada d'escoles de bàsquet a Tàrraga. Els dos pavellons plens de canalla jugant a bàsquet és un espectacle digne de veure, sobretot quan veus les ganes que hi posen, com celebren les cistelles i com els pares no paren de fer fotos i gravacions amb videocàmera. L'Escola de Bàsquet "Lludribac" hi va anar amb tres equips, els resultats són el de menys, però ja es comencen a veure coses interessants en els nens/es.

SOCIS - COL-LABORADORS

Els socis-col·laboradors agraciats amb tres entrades per anar a veure el CAPRABO LLEIDA, el dia que el Club hi vagi (com cada any) són:

Sòcia núm. 280	Mercè Cases
Sòcia núm. 209	Rosana Estrada
Sòcia núm. 399	Aïda Giménez

I la guanyadora d'un cap de setmana per a dues persones a Andorra és:

Sòcia núm. 97	Montse Guerrero
---------------	-----------------

Enhorabona als guanyadors dels premis. Esperem que l'any vinent tots els socis-col·laboradors del BAC continuïn confiant amb nosaltres. ■

Agricultor de la vila busca terres per arrendar per a la producció de farratge o cereals

Es pot estudiar altres tractes, inclòs el de la maquinària del propietari.

Interessat trucar: **973 39 22 33 - 609 78 42 79** preguntar per Sr. Josep M^a

TOP 30

Comença a ser habitual la participació, any rera any, d'infantils del Club Handbol Agramunt en les activitats de la Federació Catalana d'Handbol dins el Pla de Tecnificació Esportiva de Catalunya. Enguany, els components de l'equip infantil masculí, Eloi Díaz i Joan Fernández varen participar el diumenge dia 22 de febrer al Parc Esportiu Guiera de Cerdanyola del Vallès al TOP 30 que aplega els 30 millors jugadors de Catalunya d'aquesta categoria. La presència d'aquest dos jugadors ha de ser un estímul per a tots els jugadors dels equips de base, a l'hora que confirma la gran progressió individual i col·lectiva de l'equip infantil. Se'n sentirà a parlar!

CLUB HANDBOL

D'esquerra a dreta, el Joan Fernández i l'Eloi Díaz.

EQUIP INFANTIL MASCULÍ

Aquest mes volem destacar l'actuació de l'equip infantil masculí en la lliga que ja han finalitzat, quedant en un merescut 8è lloc en la classificació. De fet, vèiem molt difícil quedar entre les primeres posicions, degut al repte que s'enfrontaven per primer any, amb una lliga a la província de Barcelona.

Primerament, hem de comentar que es tracta d'un equip bastant jove, la majoria són infantils de primer any, no és el mateix tenir dotze anys que tretze complerts en aquesta edat de creixement. Un altre factor ha tenir en compte és que qualsevol dels equips de la província de Barcelona estan molt més rodats i juguen molts més partits durant l'any, en la lliga, en copes, amb trobades, amb memorials i molt important per aquests joves esportistes, es que tenen molt més a l'abast la participació en Campus Esportius per millorar la tècnica-tàctica individual i col·lectiva, organitzats per molts dels diferents Clubs i altres per la Federació Catalana d'Handbol. Nosaltres vam voler per aquest equip novell però, que augura un gran futur, una progressió que anés amb una línia ascendent i per mal o per bé, segons com es plantegen els objectius per a cada equip, vam creure convenient de competir a Barcelona. Tot això és degut perquè en la nostra província hi ha molts pocs equips i fa que el nivell de joc en els partits sigui molt baix i els jugadors no progressen prou en la seva

formació i amb conjunt l'equip queda estancat. Aquest equip té suficients qualificacions per poder participar en aquest nivell i demostrar com ho han fet havent quedat en un molt bon merescut lloc i que a més, també ho ha reconegut la Federació invitant a dos infantils al **TOP 30**. De fet, sabem que els jugadors, sense ser-ne conscients, han adquirit molts coneixements sobre l'handbol i el més important de tot, que ho han fet amb il·lusió i respecte, gaudint d'una activitat tant important com és l'esport. Felicitem a tot l'equip i els encoratgem a continuar treballant com fins ara!

COPA FEDERACIÓ

Aquest equip està prou motivat i s'ha inscrit en la Copa Federació Infantil que es va iniciar el passat vint-i-vuit de febrer. Els ha tocat amb el grup B on s'enfrontaran amb els següents equips: **C.H. Igualada, Sant Ot C.E., C.H. Agramunt, Sant Quirze A i el Santpedor**. Ja us anirem informant de com van els resultats d'aquest equip.

CLUB HANDBOL

L'equip infantil masculí del CHA.

Reflexió arbitral

La dualitat «actor-espectador» ha estat una constant al llarg de la història de l'home i encara en manté dempeus. Les influències mútues existeixen. En el nostre cas, l'àrbitre interpreta una funció important, decisiva en l'handbol, i les seves actuacions queden sotmeses a la crítica, favorable o desfavorable.

El públic és l'espectador. El que encara resta per desxifrar és el grau d'aquesta «interrelació» i no es trobarà fàcil solució aquest enfrontament. Perquè hi haurà casos en què fins i tot el públic desenvolupi el paper d'actor i sigui l'equip arbitral la dimensió passiva d'aquests encontres. No perquè el públic arbitri, sinó perquè l'àrbitre actua mediatitzat pel públic.

És utòpic imaginar balbament un públic extremadament *correcte sempre*. La seva intemperància o els seus encerts crítics depenen igualment de múltiples factors humans, uns *personals* i altre de *contagi* per la proximitat dels demés. A cap d'ells és aliena l'actuació de l'àrbitre. Tampoc poden pretendre que el nivell «d'educació

esportiva» d'aquest públic satisfaci les aspiracions, exigents o no, de l'equip arbitral. Ja coneixem les reaccions de la massa. No resulta fàcilment controlable i l'àrbitre paga el desfogament, justificat o no, d'aquest públic. De totes maneres, pensem que no sempre els espectadors són maldestres, ignorants del reglament, apassionats o violents. Per que les seves mostres de descontent podrien estar fonamentalment en la impressió dels àrbitres, en la seva parcialitat, en les seves errades manifestes.

També ha de pensar l'àrbitre que ell és fal·lible, i que si la seva responsabilitat i la seva autoritat són màximes és lògic el descontentament d'un públic que no perdona fàcilment al que està constituït en autoritat i no l'aplica correctament. És un fenomen reiterat, aquest, de l'exigència al superior, per part del subordinat o per part dels que no tenen més remei que acceptar decisions d'altres. Tenen oberts els sentits, els que obeeixen, en la recerca d'errades contra els que dirigir les seves manifestacions espectaculars. Comportament que en la

nostra societat crítica emergeix espontàniament en tots els sectors de la vida privada i pública. És una dialèctica, sobre aquesta definició i estudi molt podríem dir. És una dada que els sociòlegs maneguen a diari i del que els escriptors de totes les ideologies dicten les seves personals asseveracions. I que per descomptat nosaltres, en aquesta reflexió que ve a ser com un breu apunt, deixem esbossada, sense més. De totes maneres seria convenient que en els cursos de promoció d'àrbitres s'estudiés, amb detall, l'arrel sociològica d'aquesta dinàmica, anònima i expressiva a la vegada, de la massa i la seva incidència en la tasca de l'equip arbitral. Per que, en definitiva, si el que busquem és la definició més comprensiva de l'àrbitre, necessàriament haurem de buscar-la en aquelles appoggiatures humanes que, des de dins o des de fora dels àrbitres, les sostinguin. I és inexcusable l'aparellament «àrbitre-públic» al menys com una menció teòrica dins de la interpretació completa i complexa de les actuacions arbitral. ■

AVÍS ALS COL·LABORADORS

- Recordem als nostres lectors i col·laboradors les normes de presentació d'originals per a publicar a SIÓ.
- La redacció manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes i, especialment, si no s'ajusten a aquestes normes.
- La redacció no fa seves les opinions que s'expressin en els articles signats.
- No es mantindrà correspondència sobre col·laboracions no sol·licitades. No es retornaran els originals, ni literaris ni gràfics, que no s'hagin demanat.
- Totes les col·laboracions han d'anar signades, amb adreça i DNI, si bé es publicaran amb pseudònim, sempre que l'autor així ho manifesti. Tindran prioritat de publicació les que facin referència a temes locals i comarcals.
- Els treballs s'han de presentar escrits a màquina a doble espai, –millor amb ordinador, acompanyat del disquet– i la seva extensió no ha de ser superior a 50 línies. En cas contrari, SIÓ es reserva el dret d'escurçar-los. Per presentar col·laboracions més àmplies, millor consultar prèviament amb la redacció.

La vida de l'home dura com l'herba,
la seva florida és com la dels camps;
desapareix quan hi passa la ventada,
i ni es coneix el lloc on era.
Però l'amor del Senyor pels seus fidels
és de sempre i dura sempre;...

(Salm 102)

Preguem a Déu per l'ànima de

Teresa Boixadera i Castellà

que morí cristianament el dia 19 de febrer de 2004,
a l'edat de 64 anys, havent rebut els Sants Sagraments.

A. C. S.

Els seus apenats: espòs, Pere Mora i Giribet; germana, Lourdes; cunyats, Jaume i Pilar; nebots, cosins i altres familiars us agrairan una oració per a l'etern descans de la seva ànima.

Agraïm les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, febrer de 2004

Pregueu a Déu per l'ànima de

Josep Marsol i Cinca

que morí cristianament el 13 de febrer de 2004,
a l'edat de 80 anys, havent rebut els S.S. i la B.A.

A.C.S.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

La veu de CiU a Agramunt

■ Grup Municipal de
Convergència i Unió

Com habitualment anem fent cada mes, donem la nostra opinió d'alguns afers que passen dins la població. De ben segur que molts ciutadans ignoren moltes de les coses que s'esdevenen a la Vila, ja sigui per la rutina que la majoria patim del dia a dia, la feina, la família, les pròpies preocupacions, i d'altres cops perquè hi ha fets que són més interns i que no s'aprecien com a fets anormals. No obstant, quan de vegades trobem els amics i fem alguna rotllana, també comentem les coses que passen al poble i podem donar la nostra opinió, sigui o no l'encertada. Sempre hi ha algú que pot ajudar-nos a entendre millor les coses a partir d'un raonament just i coherent.

Estem acabant el primer trimestre de l'any, els tres primers mesos on l'equip de govern pot treballar i plantejar lliurement els diferents projectes polítics, socials i econòmics que considerin més essencials per al poble, sense estar limitats per les actuacions del pressupost de l'exercici passat. Ara pensem que amb el seu propi pressupost, que no dubtem que l'han pensat i meditat amb molt d'interès, podran fer i desfer totes les actuacions que creguin més convenient per a tots els agramuntins. No obstant, últimament hem anat observant alguns detalls i dona la sensació que algunes vegades s'actua sense guió previ, és a dir, que no hi ha un control en algunes actuacions que es fan, "es va tot a l'ample", sobretot en material d'inventari i fungible

Pensem que es diuen moltes coses on tenim la sensació que surten en aquell moment de sota la màniga. Sense anar més lluny, en la passada edició de la fira d'Agr'auto, vam poder escoltar i llegir en alguns mitjans de comunicació, que es volien realitzar dos fires més, una que tractaria d'objectes curiosos i insòlits i una altra d'entitats. Aquesta última, amb el gran ventall que en gaudim dins la Vila, pot tenir força èxit. Tot està bé si es fa amb coherència i amb il·lusió, el que ens

preocupa molt, és l'aparença que sembla que es volen fer moltes coses i molts projectes nous, però no tenim prou cura amb altres esdeveniments força importants, com és la fira del Torró. Considerem que després d'haver passat cinc mesos i escaig, és bastant llastimós que encara no s'hagin donat i aprovat els comptes de les despeses de la passada edició de la fira, per cap Comissió, ni per cap Comitè. Considerant la rellevància tan important que té per la població i sent una de les fires més importants de les nostres contrades, creiem que no s'aprecia prou bé el seu contingut i tampoc no se li dona la importància que es mereixen tots i cada una de les persones que en formen part. Sempre hem sentit a dir que abans d'aventurar-te amb nous projectes, s'han de deixar acabats els que tens començats, si més no, tenir-ne una mica més de cura i no passar pàgina fins a l'any vinent.

Tampoc no trobem bé la forma de presentar a l'honorable Conseller d'Indústria el futur polígon industrial PP8, amanit per l'anterior Consistori, perquè en un costat de l'entrada del pavelló poliesportiu no és el lloc adient per parlar d'un tema tan important pel nostre poble. Pensem que l'equip de govern havia d'haver fet una reunió de treball aprofitant l'avinentsa. Amb presses i enmig de gent que van amunt i avall és difícil prendre compromisos seriosos o almenys això és el que pensem. Sort que després a la premsa ens assabentem que l'honorable Conseller va visitar els terrenys "in situ".

Un altre tema que hem notat i que la gent ens comenta és la falta de continguts dels discursos i parlaments del nostre Batlle. És cert que a segons quins llocs els discursos no cal que siguin massa fonamentats, però en llocs on hi ha la premsa i actes especials haurien de tenir més forma i contingut. No és la primera vegada que sentim paraules com "penso que ja s'ha dit tot", "vull donar les gràcies a...". Opinem que l'Alcalde d'Agramunt, en actes reivindicatius i importants no pot

començar el parlament dient que ja s'ha dit tot i a part de donar les gràcies cal més contingut. Les coses han d'estar més treballades i documentades. Nosaltres no som ningú per donar consells d'aquesta mena, doncs prou problemes d'oratorien tenim, però suggerim més dedicació en la seva confecció així com en la recerca d'informació. No és cap deshonra llegir un bon text i a més facilitarà la seva publicació als mitjans de comunicació.

Antigament quan estàvem al govern, i encara ara, se'ns retreu en algun i altre escrit la manera de com portàvem el tema pel que fa referència a crear o a cobrir les places que es necessitaven a l'Ajuntament. Es deia que quan es feia alguna concurrència o bé alguna oposició per buscar les persones adequades per ocupar un lloc de treball, no en fèiem prou difusió, només amb edictes pel poble i que només afavoríem amb alguns. De fet, amb el canvi de Consistori, la manera de crear noves places i fer-ne les pertinents concurrències per cobrir-les, hem de dir que alguna surt publicada en algun edicte, però n'hi ha d'altres que es fan per mitjà de decrets i altres que s'ocupen sense haver passat les proves. En fi, esperem que algun dia algú ens sàpiga donar explicacions de les formes de com es contracta actualment el personal i de les oposicions que han aprovat perquè ens podria fer pensar que són favors de la darrera campanya electoral i així tots els que feien pinya és l'hora de sucra de l'olla.

Segurament algú pensarà que si ens posem en aquestes coses és perquè no sabem de temes que portaran cua. Aquests no cal nomenar-los perquè aniran caient pel seu propi pes i la bola cada vegada serà més grossa. Però potser la culpa de tot, evidentment, serà de l'anterior equip de govern.

Bé companys, fins una altra i que sigueu feliços. ■

Primer Aniversari de

Ramon Romeu i Folguera

que morí el 16 d'abril de 2003

A.C.S.

Avui fa un any que ens vas deixar,
però el teu record i estima sempre ens acompanyaran.

Us demanem un record en l'oració.

PLE, 29-01-2004

REVISIÓ ANUAL DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS

S'acordà aprovar la revisió del Padró Municipal d'Habitants a l'1 de gener de 2003, i el conjunt d'operacions d'actualització i dels resums numèrics, reflectits al propi expedient, i a la totalitat de variacions individuals produïdes en la gestió, contingudes al disquet d'ordinador que s'uneix a l'expedient, desenvolupades des de l'1 de gener de 2003 fins al 31 de desembre de 2003, el qual presenta el resum numèric següent:

	DONES	HOMES	TOTAL
Població de Dret a l'1 de gener 2001	2.479	2.712	5.191
Altes de l'1.1.03 al 31.12.03	200	154	354
Baixes de l'1.1.03 al 31.12.03	180	137	317
Població de Dret a l'1 de gener de 2004	2.499	2.729	5.228

JUNTA DE GOVERN LOCAL, 12-01-2004

SOL·LICITUD BESTRETA REINTEGRABLE PER MATERIAL INFORMÀTIC

S'acordà sol·licitar a l'Excma. Diputació Provincial de Lleida la concessió d'una bestreta reintegrable sense interès per un import de 7.000,00 €, per a l'adquisició de material informàtic, que ascendeix a la quantitat de 14.000,00 €.

JUNTA DE GOVERN LOCAL, 26-01-2004

APROVACIÓ PLA DE SEURETAT I SALUT

Es procedí aprovar el pla de seguretat i salut de l'obra corresponent al projecte d'obres de la segona fase, tancaments i acabats de l'ampliació del parc de bombers en el municipi d'Agramunt.

CLUB CICLISTA D'AGRAMUNT

S'acordà concedir un ajut econòmic al Club Ciclista d'Agramunt, per a la quantitat de 1.502,53 €, amb motiu de la celebració de la desena Transiscar que es va dur a terme per la Fira del Torró, que seran a càrrec del vigent pressupost municipal.

ADHESIÓ A LA INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR PER A MILLORAR LES CONDICIONS DE LES PENSIONS DE VIDUITAT

Atès que des de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques es vol donar suport a la iniciativa presa des de diferents organitzacions i col·lectius de persones de l'estat espanyol per tal de promoure una iniciativa legislativa popular adreçada a què per Llei de les Corts Generals es millorin les condicions de les pensions de viduitat i que aquestes siguin compatibles amb les pensions de l'antic sistema SOVI.

S'acordà adhesió a la iniciativa legislativa que permetrà l'aprovació d'un text legal que millori les condicions de les pensions de viduitat i recollir les signatures d'adhesió a aquesta proposta.

CONTRACTACIÓ SERVEI GESTIÓ MULTES

Es procedí aprovar l'expedient de contractació del contracte de serveis per a la gestió recaptadora de les multes de l'Ajuntament

d'Agramunt com un contracte menor. El contracte de gestió de multes consistirà en realitzar les gestions de recepció de butlletins de denúncies, introducció de dades i la seva depuració, consulta a la Prefectura de Trànsit de titulars, impressió de documents (notificació de denúncia i sanció), control de notificacions, confecció d'edictes per a publicacions als butlletins oficials, notificació de resolucions d'al·legacions, control de cobraments en comptes restringits, control i confecció de llistats de deutors per passar a executiva i tramitació del procediment de constrenyiment fins a la seva fi.

Tanmateix, s'adjudicà el contracte de serveis a l'empresa GESTIMPOST, SL dedicada a realitzar tasques auxiliars de recaptació per un termini de dos anys prorrogables per mutu acord fins un màxim de quatre anys, iniciant-se el dia 1 de març de 2004.

JUNTA DE GOVERN LOCAL, 09-02-2004

ACCEPTACIÓ HERÈNCIA SR. LLUÍS PONS

S'acordà acceptar l'herència i llegat a benefici d'inventari, efectuada pel Sr. Lluís Pons i Serra, Fill Il·lustre de la Vila. Aquesta herència correspon als llibres, documents impresos de tota mena, textos mecanografiats i manuscrits i tots els objectes i papers que deixi a la seva defunció, i es procedí a la seva inscripció en l'inventari de béns i drets, com a béns de caràcter històric-artístic.

Tanmateix, es va designar el Sr. Ernest Cauzapé i Curià, regidor de cultura de l'Ajuntament d'Agramunt com a membre per formar part de la comissió encarregada de recopilar, ordenar i classificar, així com determinar quins d'aquests efectes cedits en herència pel Sr. Lluís Pons es mereixen de ser conservats en un arxiu o museu municipal, pel seu valor històric o sentimental.

CONTRACTE PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS

S'acordà adjudicar el contracte del servei de prevenció de riscos laborals a l'empresa: "CENTRE E.G.R.L.". Aquest servei inclou:

- Realitzar una avaluació de riscos, el seu seguiment continuat i una revisió anual.
- Assessorament per l'organització de l'activitat preventiva que se'n derivi de l'avaluació.
- Informació als treballadors sobre els riscos i mesures adoptades
- Formació als treballadors en prevenció de riscos laborals
- Confecció d'un pla d'emergència elemental
- Elaboració de la documentació necessària
- Vigilància de la salut.

CONTRACTE D'ARRENDAMENT FINANCER PER A LA COMPRA D'UNA CENTRALETA DE TELÈFONS

S'aprovà la formalització d'un contracte d'arrendament financer de béns mobles amb CAIXA RENTING, SA per a la compra d'una centraleta i 22 terminals, i la despesa que serà a càrrec del vigent pressupost. Així com es donà d'alta a l'inventari de béns i drets municipals.

DEVOLUCIÓ FIANÇA

S'acordà que es retornin les següents fiances:

- Empresa FERMIN ESTRELLA I FERNÁNDEZ, ATREZZO, la garantia definitiva de l'adquisició de l'equipament de l'escenari i

annexes de la sala teatre del casal agramuntí, que ascendeix a la quantitat de 6.849,63 €.

– Empresa OMEVICA, la garantia definitiva de les obres DEL DIPÒSIT REGULADOR D'AIGÜES PLUVIALS DE DONZELL, que ascendeix a la quantitat de 3.013,90 €.

– Empresa CISTERÓ, la garantia definitiva de les obres de "Infraestructura del sector dels horts: carrers del Molí Vell i de l'Ensenyament", que ascendeix a la quantitat de 15.452,10 €.

PLE, 16-02-2004

MODIFICACIÓ ORDENANCES FISCALS 2004

S'aprova provisionalment la modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de la taxa per la prestació del servei municipal de guarderia, afegint a l'article 6è, Quota tributària dins de la Tarifa PRIMERA del Servei de la Guarderia Municipal els conceptes següents:

SERVEI D'HORA COMPLEMENTÀRIA:

8:15 a 8:45 i de 19:00 a 19:30

- 1 hora tot el mes: 20'60 €
- 1 hora eventual: 5,00 €
- 1/2 hora tot el mes: 10,30 €
- 1/2 hora eventual: 2,50 €

JUNTA DE GOVERN LOCAL, 23-02-2004

ACEPTACIÓ DE LA CESSIÓ GRATUÏTA DE 52'65 M² PER A VIALS PÚBLICS DEL C. CTRA. DE CERVERA, 45 B REALITZADA PER STRABERES EMPRESARIAL, SL

S'acordà acceptar, la cessió gratuïta realitzada per l'empresa STRABERES EMPRESARIAL, SL, el terreny destinat a vial públic, d'una superfície total de 53'06 m² en el c. Ctra. de Cervera, 45 b d'Agramunt. Aquests terrenys se cedeixen gratuïtament i lliures de càrregues i gravàmens.

CONVENI D'URBANITZACIÓ CTRA. DE CERVERA, 45 B, D'AGRAMUNT

S'aprova el conveni d'urbanització, a signar amb l'empresa STRABERES EMPRESARIAL, SL per a la realització de les obres d'urbanització necessàries a la Ctra. de Cervera, 45 b, d'aquesta localitat.

NOTES INFORMATIVES

Es procedeix a la venda, mitjançant subhasta, de dues parcel·les com a béns patrimonials situades a la Unitat d'Actuació UA3 de l'Institut, C. Francesc Casades, s/n.

Per a més informació podeu adreçar-vos a les oficines de l'Ajuntament.

* * *

Us informem que segons l'Ordre ARP/31/2004, de 5 de febrer, per la qual es convoquen ajuts de primera instal·lació de joves agricultors, en determinats supòsits, corresponents a l'any 2004, i d'acord amb les bases reguladores aprovades per l'Ordre ARP/268/2003, d'11 de juny.

Eleccions al Casal d'avis d'Agramunt i comarca

El dia 7 de març, a les 10 h, es va obrir la mesa electoral per votar la nova Junta del Casal d'avis, amb una participació dels avis associats que va superar les 100 persones fins a les 18 h en què es va donar per tancada la votació.

S'ha de tenir en compte que el nombre de persones que consta al cens d'electors de l'entitat és de 779, per tant l'abstenció ha estat molt alta en aquesta darrera edició.

Els responsables de controlar la votació i realitzar l'escrutini van ser els senyors, Joan Fa, Joan Masana i Antoni Penella. Val a dir que sempre han estat ajudats i assessorats per la fins ara presidenta Sabina Esteve.

El resultat va donar com a nova presidenta de l'entitat la Sra. Josepa Marquilles Balltandre (coneguda popularment com la Bepeta de Segú), els membres de la Junta que governarà en els propers 2 anys són, per ordre de vots obtinguts :

Montserrat Solsona, Leoncio Martín, Montserrat Artigas, Bautista Huguet, Josep M. Triquell i Ramona Ripoll.

La nova Junta de govern té una tasca difícil per davant ja que el Casal d'avis s'ha vist molt desmollat en els darrers temps, per manca d'assistència dels associats que no han trobat caliu a la seu del local social i han perdut l'hàbit de trobar-se totes les tardes a passar l'estona jugant a cartes, fent la tertúlia o pintant i fent activitats manuals.

Les causes d'aquest canvi es podrien trobar en diversos factors que han desmotivats els avis a participar-hi activament.

També es podrien buscar fenòmens aliens a l'entitat com pot ser la realitat dels nous jubilats que avui són més autònoms que fa 20 anys ja que ara gaudeixen de la jubilació amb recursos propis. No és ni millor ni pitjor, la realitat és diferent i per tant, ha canviat la forma de gaudir de la llibertat que dona la jubilació.

Aquest fet, és història, el que importa és el que passarà a partir d'avui, amb una nova Junta que aportï noves idees i propostes ►

- ◀ per passar-s'ho bé i recuperar les ganes de trobar a Cal Mas Vell aquell caliu que ajuda a engrescar les persones.

Els avis reconeixen que és difícil entendre's perquè, segons manifesten ells mateixos, "quan ens fem grans, les persones ens tornem desconfiades".

Per què deu ser que la vida ens torna recelosos i no ens fiem dels altres, si en definitiva, el que ens espera hauria de ser positiu per acabar en pau el trajecte de la nostra vida.

Regidoria de Benestar

TURISME INFORMA

SORTIDA TURÍSTICA FÒRUM BARCELONA 2004

El Fòrum Universal de les Cultures és un esdeveniment sense precedents, inèdit, multitudinari i d'abast internacional que té lloc en una nova zona de Barcelona, al costat del riu Besòs, on l'avinguda Diagonal arriba al mar. La seva repercussió mediàtica i els 5 milions de visites que s'esperen el converteixen en un punt de referència obligat.

Com a municipi col·laborador, el diumenge dia **30 de maig**, el Fòrum acull la vila d'Agramunt. Per aquest motiu l'Ajuntament d'Agramunt i l'Institut d'Iniciatives, Promoció i Turisme organitzen una sortida turística amb autocar per visitar el Fòrum Barcelona 2004, una gran cita per impulsar el desenvolupament sostenible, la diversitat cultural i les condicions de pau.

Durant el matí hi haurà actes com una recepció a la sala VIP de l'Edifici Fòrum i explicació d'allò que es podrà veure en el Fòrum, visita a una de les exposicions que se celebren al Centre de Convencions del Fòrum, signatura per part de l'alcalde al llibre d'honor i un acte que simbolitzarà l'adhesió del municipi als principis del Fòrum. La resta del temps serà de visita lliure per descobrir els espais del Fòrum i les nombroses activitats que s'hi duen a terme: exposicions, espectacles, actuacions, mercats, etc.

Per a una millor organització cal que els interessats vinguin a inscriure's a l'Oficina de Turisme d'Agramunt *de l'1 al 30 d'abril* (tarifa amb descompte) i *de l'1 al 20 de maig* (tarifa normal). Places limitades i numerades que es facilitaran per ordre d'inscripció, previ pagament.

No deixis perdre aquesta ocasió!

Per a més informació i inscripcions:

Oficina de Turisme d'Agramunt
Plaça del Pou, s/n
Tel. 973.39.10.89
turisme@ajuntamentagramunt.net

Dia Internacional de la dona treballadora

*A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona,
de classe baixa i nació oprimida.*

I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel

Maria Mercè Marçal

Les dones treballadores tenen, a tot el món, el seu dia de reconeixement i celebració internacional el 8 de març.

En les darreres dècades s'ha avançat molt en la lluita per equiparar la posició de la dona a la societat occidental. Malgrat aquest avenç, s'ha constatat que la mort violenta de les dones a mans dels seus companys, marits i amants ha augmentat considerablement en els darrers anys, fins a convertir-se en la primera causa de mort de les dones entre 20 i 40 anys.

Quan la dona vol emancipar-se i començar una nova vida és quan es produeixen les agressions mortals. Aquesta és la prova que la revolució femenina ha de pagar un preu amb vides humanes, com totes les revolucions tenen un cost molt elevat, que els governants no saben com aturar.

No s'ha aconseguit equiparar la situació laboral a la dels homes quan es veu l'índex d'atur femení que és del 15,9%, doblant el masculí.

A banda del cost humà, el que es constata en el dia a dia de la dona treballadora i mare és que el resultat de la seva incorporació al món laboral és que treballa dues vegades, té doble jornada laboral. Aquest fet comença a traduir-se en repercussions negatives en la salut de les dones que tenen un ritme de vida molt accelerat i estressant. Entretant els homes «ajuden» a casa i treballen igual a fora. Les dones són les que porten els nens al metge, controlen que falta al rebost, van a les reunions de pares i mares a les escoles, mantenen l'ordre a casa i fan tot allò que no es veu però que si no es fa, es nota que la dona no hi és.

Els homes es queixen sempre que les dones manen a casa i sempre s'ha de fer el que elles decideixen, però és que quan les dones no prenen la iniciativa i esperen que parteixi dels seus companys de vida, no es mou res. La dedicació a la feina de casa en el darrer any és de 7,27 hores en les dones i 4,39 en els homes.

Les properes generacions que hauran vist com els pares són fora de casa treballant amb igualtat de condicions probablement tindran un altre punt de vista de la situació que ara encara es valora com una novetat i no com un fet natural. I no passarà com ara que les dones cobren un 20% menys que els seus companys i tampoc serà natural que la franja salarial més baixa (entre 241 a 361 €uros) estigui ocupada per dones, s'equipara en la franja intermitja i s'inverteix definitivament en la tendència en la dels salaris més alts.

Els infants d'avui seran més col·laboradors i prendran més iniciativa en els afers domèstics perquè les mares d'avui els eduquen fent-los partícips de la seva igualtat i sense diferenciar-los per sexe en les tasques domèstiques i en el futur laboral.

Teresa Añé

LLICÈNCIES D'OBRES

PROSANBER, SL, per l'enderroc de dos edificis entre mitgeres. Av. Marià Jolonch, 22-24

ESTABLIMENTS SILVESTRE, SL, per la distribució interior i adequació d'un local destinat a l'activitat de supermercat. Ctra. de Cervera.

ÀNGEL MATEU SERRA, pel cobriment d'un pati interior amb una coberta de fibrociment en una pendent. Mafet.

PERE LLOBET BALAGUERÓ, per l'ampliació d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres cap a un solar de la vora on ja existia un edifici que es va enderrocar pel mal estat en què es trobava. L'ampliació es farà amb el mateix número de plantes que l'edifici existent, i al mateix nivell d'aquest. Es deixarà previst un espai per la col·locació d'un ascensor. Pl. Dula.

MARIA PILAR SANGRÀ i BALASTEGUI per la construcció d'una nau industrial, sense ús específic. C. Indústria.

JULIAN MARÍN BOCOS, pel reforç estructural en un habitatge unifamiliar existent entre mitgeres. Montclar.

MARIO FARRÉ SÚRIA, per la distribució interior de la 1a planta. C. Ronda Molinal.

JOSEP ESTEVE ROSET, per la distribució interior i adequar un local en planta baixa. Àngel Guimerà.

MARICEL CURIÀ SORT, pel tancament de dos finestres i una porta de la terrassa. C. Sió.

SÍLVIA MORALES MARTÍNEZ, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Germans de les Escoles Cristianes.

JORDI REIG CUCURULLS, per canviar les rajoles i el mobiliari de la cuina. C. Eres.

JORDI SALA HUGUET, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Ronda Molinal.

DOLORS ESPINAL AMIGÓ, per enrajolar i canviar el mobiliari de la cuina i substituir les teules malmeses de la teulada. C. Firal.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL per obrir una rasa per arranjament una avaria a la xarxa d'aigua. C. Noguera.

JOAN PEDRÓS MIRALLES - MARIA CARME BADIA TERUEL, CB, per un dret de connexió d'aigua per obres. Av. Catalunya.

MERCÈ GOMÀ BALASCH, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Catalunya.

JOAN JOSEP HERNÁNDEZ ASENSIO, per l'ocupació de la via pública amb un contenidor. C. Aspi.

GLÒRIA RUA CONTE, per arranjament el lavabo i tapar l'obertura de la porta i fer-ne una altra, posar parquet al terra. C. Pau Casals.

JOAN GARCIA MARTÍ, per canviar una biga dels baixos i repicar i arrebossar les parets interiors. La Donzell.

MANUEL LÓPEZ MARTÍNEZ, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Germans de les Escoles Cristianes.

MONTERRAT BALCELLS PONS, per fer unes cates a la paret per canviar una part de la instal·lació elèctrica. Av. Catalunya.

JERONI OLIVA FIGUERA, per un gual permanent. Av. Catalunya.

ANTONIO MARTÍNEZ MORENO, per arranjament i enrajolar amb peces de pedra la façana posterior de l'habitatge. C. Moli Vell.

ESTABLIMENTS SILVESTRE, SL, per un dret de connexió d'aigua per obres. Ctra. Cervera.

CRISTINA CADEVALL PRAT, per fer un envà separatori al garatge i arranjament les escales del jardí. Ctra. Cervera.

RAFAEL VADILLO RUIZ, per substituir la banyera per un plat de dutxa i canviar les rajoles malmeses del lavabo. Av. Agustí Ros.

ANTÒNIA CASTRO GARCIA, per canviar les rajoles malmeses, fer cates a les parets, col·locar el mobiliari del lavabo, col·locar una escala de fusta i posar instal·lació elèctrica. Av. Agustí Ros.

JOAQUIM BÀRRIOS PONS, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Estudis Nous.

JULIAN MARÍN BOCOS, per fer plataforma de formigó amb malla electrosoldada i un cobert per guardar productes de l'aigua. Montclar.

PROMOCIONS GRAU CERCÓS, SL, per l'enderroc d'una tanca d'obra de pedra i neteja de la parcel·la. C. Firal.

JOAQUIM BÀRRIOS PONS, per l'arranjament d'una paret interior. C. Estudis Nous.

JOAQUIM BÀRRIOS PONS, per arranjament i repicar la façana del local. C. Estudis Nous.

MATADERO FIGUERA, SA acabar de cobrir la part de la teulada amb planxes metàl·liques. C. Raval de Puigverd.

CARME CERCÓS SOLÉ, per l'ocupació de la via pública. C. Raval de Puigverd.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL per obrir una rasa per arranjament una avaria a la xarxa d'aigua. C. Eres.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL, per obrir una rasa per arranjament una avaria a la xarxa d'aigua. C. Costa dels Dipòsits.

NAVESMA, SL per la llicència de segregació. C. Noguera.

JOAQUIM GARCIA GARCIA, per ampliar l'obertura de la finestra de la façana. Les Puelles.

JOSEP LÓPEZ ORTIZ, per obrir unes rases per tallar la connexió d'aigua i per a la col·locació d'un comptador soterrat. C. Tossal.

NATI TARRAGONA POTRONY, per arrebossar 1,5 m la façana de l'habitatge. C. Castell.

ENDESA DISTRIBUCION ELECTRICA, SL, per obrir una rasa per a la instal·lació d'una línia subterrània de baixa tensió per dur subministrament elèctric a la nau. C. Noguera.

ENDESA DISTRIBUCION ELECTRICA, SL per obrir una rasa per a la instal·lació d'una línia subterrània de baixa tensió, desinstal·lant la línia aèria existent, per dur el subministrament elèctric al bloc d'habitatges en construcció. Av. M. Jolonch.

RAMON TORRA GUÀRDIA - MIQUEL PIFARRÉ ARNAU, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Fontanilles. RAMON PARÍS PIJUAN, per fer un lavabo als baixos de l'habitatge. C. Comtessa Aurembiaix.

JULIAN MARÍN BOCOS, per canviar les rajoles del terra, fer cates per a la instal·lació elèctrica i fer una obertura a la façana per donar sortida al tub de la xemeneia. Montclar.

RAMON PARÍS MARQUILLES, per col·locar un armari encastat a la façana que contindrà les caixes i els comptadors de la llum. C. Noguera.

ENDESA DISTRIBUCION ELECTRICA, SL, per obrir una rasa per a la instal·lació d'una línia subterrània de baixa tensió, per dur el subministrament elèctric. Av. Catalunya.

DOMINGO BALASCH PUIG, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Agustí Ros.

PEPITA PINÓS PLA, per canviar la porta d'entrada i dos finestres malmeses de fusta. C. Ntra. Sra. dels Socors.

PEPITA PINÓS PLA, per arranjament i pintar la façana de color ocre. C. Ntra. Sra. dels Socors.

ENDESA DISTRIBUCION ELECTRICA, SL per obrir una rasa per a l'arranjament d'una avaria a la xarxa subterrània de baixa tensió. C. Ntra. Sra. dels Socors.

MARIO FARRÉ SÚRIA, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Ronda Molinal.

PROSANBER, SL, per l'ocupació de la via pública. Av. Marià Jolonch.

ROSA FONOLL BERTRAN, per la distribució interior d'un local. C. Pau Casals.

ANTONI MIRASÓ FARRÀS, per canviar la porta d'entrada a l'habitatge. C. Capella.

L'AJUNTAMENT INFORMA

LLUÍS MELGOSA AMPURDANÉS, per pavimentar el terra del cobert. La Donzell.

LLUÍS MELGOSA AMPURDANÉS, per l'ocupació de la via pública. La Donzell.

PASTISSERIA CAMATS I FILLS, SL, per pavimentar el terra del local. C. Sant Joan.

RAMON GILI CASES, per col·locar unes plaques de pedra a la façana i pintar-la. C. Blat.

RAMON GILI CASES, per ampliar una finestra de la façana per fer-hi un balcó. C. Blat.

JOAN JOVE SOLÉ, per canviar les rajoles i el mobiliari de la cuina. C. Clos.

ESTABLIMENTS SILVESTRE, SL, per obrir unes rases per connectar a la xarxa de clavegueram i per fer la claveguera nova. Ctra. Cervera - C. Ntra. Sra. dels Socors.

FRANCESC VILELLA GRAU, per la col·locació d'una tanca metàl·lica. C. Clos.

JOSEFINA SANS BONCOMPTE, per enrajolar el terrat. Av. Marià Joloch.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL, per obrir dues rases per arranjar una avaria a la xarxa d'aigua. C. Eres - C. Costa dels Dipòsits.

JAUME FIGUERA PLA, per la col·locació d'envans pluvial al lateral de la façana. Pl. Amball.

SALVADOR CAMATS NADAL, per enrajolar i canviar el mobiliari del bany. C. Sant Joan.

SALVADOR CAMATS NADAL, per l'ocupació de la via pública. C. Sant Joan.

JOAN JOSEP HERNÁNDEZ ASENSIO, per l'ocupació de la via pública amb un contenidor. C. Aspi.

XAVIER CLUET EROLES, pel cobriment i tancament de la terrassa posterior de l'habitatge en la planta segona. Montclar.

JAUME CODINA MARQUILLES, per canviar les canaleres de la façana. C. Camí de les Masies.

XAVIER BONCOMPTE TREPAT, per un dret de connexió d'aigua potable. Pl. Clos.

GABRIELA LILIANA BUMB, per canviar les rajoles i el mobiliari del lavabo. C. Ntra. Sra. dels Socors.

JOAN ROVIRA - MARGARET CREUS VERNI, per la redistribució interior de la planta baixa de l'edifici. C. Raval de Puigverd.

JOAQUIM TRIGINER SOLÉ, per arranjar les canaleres de la façana. Av. Marià Joloch.

DOMÈNEC BERNAUS CERCÓS, per substituir les peces d'uralita malmeses de la teulada de la granja. Partida Xet.

MARI ALBA SOLER CASULLERAS, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Germans de les Escoles Cristianes.

DAMIÀ ARENY BROVIA, per la construcció d'una marquesina al costat nord de l'edifici. Montclar.

RAMON SANGRÀ ALDÀVÓ, per arranjar i arrebossar una paret dels baixos. C. Convent.

STRABERES EMPRESARIAL, SL, per la construcció d'un edifici destinat a 24 habitatges, 2 locals i 1 garatge. Ctra. de Cervera.

ANTONI PIJUAN TARRAGONA I RAMONA MARQUILLES CINCA, per la reforma i ampliació d'un edifici per annexar-lo a un habitatge existent, s'enderrocaran les parets fins el sostre de la planta baixa, es refaran els sostres i s'ampliarà l'alçada del mateix en sotacoberta per fer-lo habitable, es reformaran i adequaran a l'ús l'espai interior. La Donzell.

ROSA FONOLL BERTRAN, per la distribució interior d'un local per a la instal·lació d'un establiment d'alimentació. C. Pau Casals.

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament d'Agramunt:

Oficines Municipals:

Centraleta 973 39 00 57: - Serveis Socials
- Urbanisme
- Secretaria
- Tributs
- Padró d'Habitants

e-mail: ajuntament@agramunt.ddl.net

web: <http://agramunt.ddl.net>

Policia Local: 973 39 08 43 (horari oficina)
670 23 43 94 (retén: 24 hores)

Oficina de Turisme: 973 39 10 89
e-mail: turisme@ajuntamentagramunt.net

Registre Civil: 973 39 17 00

Fira del Torró: 973 39 06 32

Residència d'Avis "Mas Vell": 973 39 16 92

Biblioteca Municipal "Guillem Viladot": 973 39 25 83

Llar d'Infants "Nins": 973 39 16 82

Patronat Municipal d'Esports: 973 39 22 72

Emissora de Ràdio Sió: 973 39 04 21

Escola de Música: 973 39 05 36

Escorxador: 973 39 01 79

Museu Etnològic: 973 39 06 32

Casal d'Avis: 973 39 11 12

Casal Agramuntí: 973 39 00 64

Jutjat de Pau: 973 39 24 65

CAP d'Agramunt: 973 39 06 35
973 39 20 20 (Urgències)

Correus: 973 39 00 81

Farmàcies: Viladot: 973 39 00 87
Esteve: 973 39 04 28

Casa parroquial-Rectoria: 973 39 02 39

Institut Ribera del Sió: 973 39 08 03

Col·legi Públic Macià-Companys: 973 39 06 68

Col·legi Mare de Déu dels Socors: 973 39 00 83

Bombers: 085 i 973 39 10 80

Mossos d'Esquadra: 088

ALMANAC

ABRIL: Mes de 30 dies, quart del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 5h 35m, i es pon a les 18h 16m

El dia 31 el sol surt a les 4h 50m, i es pon a les 18h 47m

El dia 19 el sol entra a la constel·lació de TAURE.

Les fases de la lluna:

Lluna plena	○	el dia 5	a les 11h 03m
Quart minvant	☾	el dia 12	a les 03h 46m
Lluna nova	●	el dia 19	a les 13h 21m
Quart creixent	☽	el dia 27	a les 17h 32m

► DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Dia 4: Diumenge de Rams de la Passió del Senyor. L'Església celebra l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem, on fou rebut amb palmes i branques de llorer i d'olivera. Per això avui són beneïts rams i branques d'aquests arbres. Hom creu que avui és el millor dia per plantar les alfàbreques, perquè creixen més de pressa, es fan més grosses i fan més bona olor.

Dia 8: Sant Joan d'Organyà. A les comarques de ponent no tenim gaires sants coneguts, per això val la pena de recordar-ne algun. Joan d'Organyà era fill de Belcaire d'Urgell i va fer vida ascètica en una cova de Bellpuig de les Avellanes. Se li van unir uns quants minyons per fer-li companyia i portar una vida de penitència com ell. Entre tots, més tard, van fundar el monestir de Bellpuig de les Avellanes, de l'orde premostratense. Hom invoca a Sant Joan d'Organyà per guarir el mal de cap.

Dia 8: Dijous Sant. Fins fa poc havia estat un dels dies festius més respectats a tot Catalunya. La seva obligació datava de l'any 1482, quan es convertí en festiu per un manament del Consell de Cent de Barcelona en què es privava de lliurar-se a cap feina manual. Ningú no treballava i hauria estat molt mal vist qui ho hagués fet. Avui també era el dia que a algunes esglésies se celebraven els misteris de la Passió de Crist que després ha donat lloc a les representacions teatrals de la Passió.

Dia 9: Divendres Sant.

Dia 11: Pasqua de Resurrecció. El refranyer és ric en dites d'aquesta diada:

Pasqua plujosa, No serà Pasqua passada collita abundosa. sense merla arribada.

Dia 12: Dilluns Pasqua. La Mare de Déu de l'Alegria.

Dia 23: Sant Jordi, patró de Catalunya.

Dia 27: Mare de déu de Montserrat, patrona de Catalunya.

► EFEMÈRIDES DEL MES:

III idus d'abril de 1272: Es funda la confraria del Sant Esperit. Els idus era el primer dia de la tercera i última part en què el calendari romà dividia els mesos. Els idus corresponien al dia 13 de cada més; llevat dels mesos de març, maig, juliol i octubre, en què coincidí amb el dia 15. Per tant aquesta confraria va ser fundada el dia 16 d'abril de 1272, i fou la primera que s'instituí a l'església d'Agramunt sota l'advocació de *Sancti Spiritus*. A més de l'esplendor del culte, practicaven obres de caritat com repartir pans als pobres a la porta de l'església per la festa de Tots Sants. En la carta de fundació apareixen més de tres-centes signatures d'associats, clergues, nobles, lletrats, camperols i artesans. Creiem molt interessant reproduir un dels capítols de la confraria: *"Esters, si per aventura (ço que Déu no vulgue) alcú o alcunes dels confreres o de les sors se portaven desamor o mala voluntat, que sien amonestats o pregats per los IIII prohombres de perdonar o de reconciliar lo hu ab lo altre e de tornar en bona amor. E si per aventura nos volien perdonar lurs males voluntats els o aquells per qui romanrie, al primer capítol fossen gitats de la confraria e rases de la carta"*. Possiblement la confraria també contribuï a l'edificació d'una part del temple, segurament la porta de ponent en la que la peana de la Verge està datada del 1283, ja que en el llibre de comptes s'anoten aquests memorials: *"A Pere Rotx, un capítell.....XXX pl. A Aranau Rotx, Joan Lobet, ...XXX pl un capítell. A Balari, a Campavadal, una foreta.....III pl"*

(Bibliografia: PONS FARRÉ, Joan. *Beata Maria Acimontis*. Barcelona 1936).

R. Bernaus i Santacreu

► Demografia

(Mes de febrer de 2004)

NAIXEMENTS

Adrià Farré i Taribó	dia 29 gener
Guillem Canosa i Muntó	dia 30 gener

DEFUNCIONS

Josep Marsol i Cinca	80 anys, dia 13
Joan-Lluís Solé i Limas	55 anys, dia 14
Teresa Boixadera i Castellà	64 anys, dia 19
Francesca Navarro i Navarro	74 anys, dia 26

► Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL FEBRER

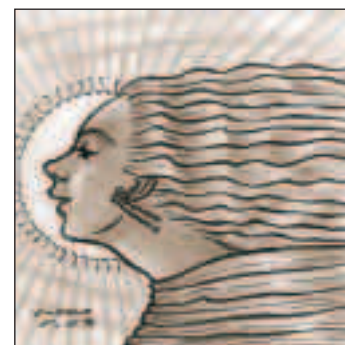
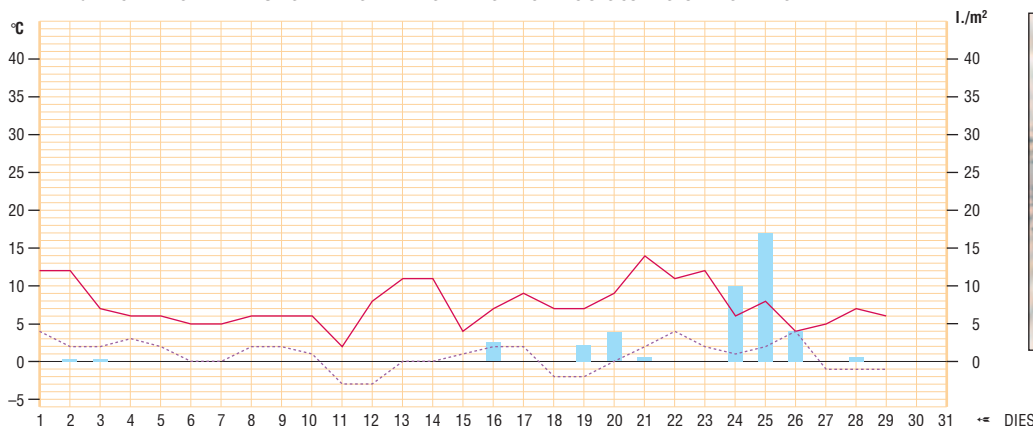
Dia 2	≈ 0,3 l./m ²
Dia 3	≈ 0,3 l./m ²
Dia 16	2,5 l./m ²
Dia 19	2,2 l./m ²
Dia 20	3,8 l./m ²
Dia 21	0,5 l./m ²
Dia 24	10,0 l./m ²
Dia 25	17,0 l./m ²
Dia 26	4,0 l./m ²
Dia 28	0,6 l./m ²
Dia 29	* Inapreciable
TOTAL	41,2 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE FEBRER

Màxima del mes	14°, dia 21
Mínima del mes	-3°, dies 11 i 12
Oscil·lació extrema mensual	17°
Mitja de les màximes	7,551°
Mitja de les mínimes	0,862°
Mitja de les mitjanes	4,206°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE FEBRER

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima:
Precipitacions: █

Les 7 diferències

■ per
Ricard Bertran

Redacció de la
revista SIÓ.

La de l'esquerra és
l'original, mentre que
a la de la dreta s'han
fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom
de nou carrers i tres places que hi ha i, entre
altres, formen el casc antic de la nostra Vila.

S	A	N	A	O	J	T	N	A	S	B	E
L	A	E	G	C	I	L	E	D	H	F	S
L	J	I	M	P	R	C	N	Q	L	M	T
E	O	S	R	T	R	V	A	L	X	E	U
V	Z	C	B	E	C	F	E	D	S	R	D
S	E	A	M	G	T	T	H	G	I	C	I
I	J	L	L	O	S	A	L	M	O	A	S
D	N	L	R	A	R	E	B	I	R	D	N
U	P	U	C	Q	S	S	S	A	T	A	O
T	Z	A	D	I	V	P	X	B	S	L	U
S	F	I	A	C	H	M	I	E	J	L	S
E	N	Q	P	G	A	I	R	U	C	O	R

Solució a la SOPA DE LLETRES, per P.R.:

Sant Joan i Sió.
Aspi, Call, Castell, Cúria, Plaça Mercadal, Plaça Mercè, Sabateria,
Estudis Vells, Plaça Esclésia, Estudis Nous,

Solució a les
7 diferències

Solució al Visual

■ Coordina Rosa Maria Sera

VISUAL

Pinteu les zones puntejades i sabreu què és
el que ha espantat el gos.

LA FOTO

■ Josep Bertran

Sortosament no va passar d'un ensurt. La inquilina del pis on es va esfondrar la terrassa no va patir ferides de consideració; algun cop i, això sí, un bon ensurt quan tot, ella inclosa, va anar a parar al mig del forat que s'aprecia a La Foto d'aquest mes.

LA CALAISERA

■ Serafina Balasch

IMATGE D'AHIR: La capella del Sió en la seva estructura original, en una IMATGE que correspon a principis del segle XX. El petit temple es va construir en un punt prou allunyat del centre de la Vila, al peu del riu i en un indret que fa segles devia ser prou feréstec per donar origen a la llegenda de la trobada de la Verge del Socors. En la fotografia es pot veure un carro d'escalada carregat de garbes, estirat per un parell de mules menades per dos batedors. També s'aprecia la presència de dos infants que devien acompanyar el carro fins alguna de les moltes eres que hi havia per aquells indrets.

IMATGE D'AVUI: Poc devien pensar els agramuntins d'aquella època que, uns anys més tard, l'ermita quedaria enmig d'una zona tan cèntrica com ja és actualment. La Capella va ser reconstruïda l'any 1978 amb les modificacions que es poden apreciar a les dues fotos.

Agramunt va respondre al terrible atemptat que va patir la ciutat de Madrid, el dia 11 de març, amb 201 víctimes mortals i centenars de ferits, amb una massiva presència als actes de rebuig que es van celebrar el dijous i el divendres. El mateix dia 11 al migdia, una trentena de persones es van congrega davant de l'Ajuntament per fer cinc minuts de silenci. A les vuit del vespre es va convocar una altra concentració, en el decurs de la qual l'alcalde va llegir un manifest. El divendres la convocatòria va ser de l'Escola Municipal de Música, coincidint amb les grans i multitudinàries manifestacions que es van fer arreu de l'Estat. A partir de les set de la tarda, la majoria de les botigues van tancar, en suport a les manifestacions en solidaritat als afectats.

